

लेवदमूलकत्वात्स्मृतीनां पुराणा

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

३०॥
मन्त्रि
॥

पिपवच
अ
पलक्ष
कर्णस्थं
प्रस्थस्यो
सूर्यो

द्विजः ॥
वर्णैर्भू
॥

ननु तंत्राणामपि साक्षादीश्वरप्रणीतत्वात्प्रामाण्यं तथा च तन्मूलकपुराणानामपि प्रामाण्यं किं न स्यात्तत्राऽऽह वेदाविरोधीति ॥ देहवताशिवेन प्रणीतस्याऽऽगमस्य न स्वतः प्र
 व ॥ तथा च ब्राह्मणस्य प्रत्यक्षश्रुतिविरुद्धतत्तमुद्राधारणादिप्रतिपादकतंत्रस्य न प्रामाण्यं किंतु वेदाविरोध्यं शेषप्रामाण्यमिति भावः ॥ श्रुतिरुद्धं श्रुतिविरुद्धमित्यर्थः ॥ तत्र
 स्येति शेषः ॥ तथा च तंत्रार्थप्रतिपादकपुराणस्य प्रत्यक्षश्रुतिविरोधान्न प्रामाण्यमिति भावः ॥ तदुक्तं शिवेनैव महाकालसंहितादिषु ॥ वेदाविरोधीयोऽशस्तुसैव ग्राह्यो द्विजोत्तमै
 व्यनेकार्थः प्रकथ्यते ॥ अनेकाधिकारिण उद्दिश्य तंत्रविधीयते तथा च यस्य यत्राधिकारस्तत्तेन ग्राह्यमिति तदर्थः ॥ ब्राह्मणविषयकतत्तमुद्राधारणादिप्रतिपादकतंत्राणां वेदानधि
 तितुरहस्यम् ॥ अनेन चाधिकारिभेदेन सर्वेषां तंत्राणां प्रामाण्यं समर्थितम् ॥ तथा च सूतसंहितायाम् ॥ तंत्रप्रकृत्य अधिकारिभेदेन प्रमाणं नात्र संशयः ॥ मृषावादी कथं शिवज्ञात
 पि स्मृतिष्वेवांतर्भावाद्धर्मप्रतिपादकचतुर्दशविद्यासु संग्रहोऽस्तीति बोध्यम् ॥ २५ ॥ यस्मादेवं तस्मादाह सर्वथा वेद एवेति ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ तादृग्वेदविरुद्धाचरण
 वेदाविरोधिचेत्तंत्रं तत्प्रमाणं न संशयः ॥ प्रत्यक्षश्रुतिरुद्धं यत्तत्प्रमाणं भवेन्न च ॥ २६ ॥ सर्वथा वेद एवासौ धर्ममार्गप्रमाणकः ॥ तेनाविरुद्धं यत्किंचि
 न चान्यथा ॥ २६ ॥ यो वेदधर्ममुज्झित्य वर्ततेऽन्यप्रमाणतः ॥ कुंडानितस्य शिक्षार्थं यमलोके वसंति हि ॥ २७ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वेदोक्तधर्म
 स्मृतिः पुराणमन्यद्वा तंत्रं वा शास्त्रमेव च ॥ २८ ॥ तन्मूलत्वे प्रमाणं स्यान्नान्यथा तु कदाचन ॥ ये कुशास्त्राभियोगेन वर्तयंतीह मानवान् ॥ २९ ॥
 ध्वपादास्ते यास्यंति नरकार्णवम् ॥ कामाचाराः पाशुपतास्तथा वैलिंगधारिणः ॥ ३० ॥ तत्तमुद्रांकिताये च वैखानसमतानुगाः ॥ ते सर्वे निरयं यां
 बहिष्कृताः ॥ ३१ ॥ वेदोक्तमेव सद्धर्मतस्मात्कुर्यान्नरः सदा ॥ उत्तमोत्थाय बोद्धव्यं किं मयाऽद्य कृतं कृतम् ॥ ३२ ॥ अधिकांशं देवैर्हृतस्य तत्तदा
 पितम् ॥ उपपापेषु सर्वेषु पातकेषु महत्स्वपि ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ अधुना श्रोतुमिच्छात् ॥ ३५ ॥ तालुस्थोति ॥ ३६ ॥ पादभावाः परमो
 न किंचिदुत्तानं मुखमवष्टभ्य चोरसा ॥ निर्मालि यकमम् ॥ यदनुष्ठानमात्रेण देवेभ्यः स्थितो योऽसौ ॥ ३७ ॥ प्रातरुत्थाय
 नातिनिष्ठस्थितासनः ॥ ३८ ॥ द्विगुणं तत्रावद्विजः सत्कर्मकृद्भवेत् ॥ नित्यं न समतानुगा इति तत्र
 कामाचारा इति येषां चरणवंत इत्यर्थः ॥ निस्तृष्टतिकेवलम् ॥ ३९ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वेदोक्तधर्मसहायार्थं नित्यं साधनं ॥ ४० ॥
 शेषः ॥ कुरुस्थोत्तानचरण इति ॥ ४१ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वेदोक्तधर्मसहायार्थं नित्यं साधनं ॥ ४२ ॥
 ध्यानमुद्रा इति कुरुस्थोत्तानचरण इति ॥ ४३ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वेदोक्तधर्मसहायार्थं नित्यं साधनं ॥ ४४ ॥
 स्मिन्सर्वव्यवहारोऽत्र दक्षिणपादमुत्तानं वि
 दित्यर्थः ॥ ४५ ॥ तालुस्थोति ॥ जिह्वा परावृत्त्यनं मार्गप्रदर्शक
 कर्तव्या तंत्राणाममाह द्विगुणमिति ॥ मुदेभिर्लाले

CC-0 Shri Krishna Museum Kurukshetra. Digitized by eGangotri

॥ ४ ॥ अग्रिमश्लोकोक्तप्रातःशब्दाथकथं च, नाचारविहीनं तथाच उत्तरमुपकालः ॥ सप्तपंचा
 यसंज्ञकइत्यर्थः ॥ ५ ॥ प्रातःपदार्थमुक्त्वात्, तथापि, शारंगमना, यः कुर्यात्स नैर्ऋत्यादिशिभुवःशयन्ये ॥ ३ ॥ ॥ ६९ ॥
 गम् ॥ तथाचमनुः दूरादावसथान्मूत्रदूरात्पादा, तिस्रः, उपलक्षणं दक्षिणस्याः ॥ तथाचापस्तवः, धारिणं श्राद्धे भोजयेत विमोदतः ॥
 यज्ञसंक्रियादित्यर्थः ॥ निवीतमिति ॥ यज्ञोपवी, दित्यर्थः ॥ ७ ॥ तदेव स्पष्टयति कृत्वा यज्ञोपवी, लोके महीयते ॥ ३३ ॥ हारं वा कटको, रुद्राक्षानां धः सूर्यो
 जीवब्रह्म, तया येन जायते तु निरंतरम् ॥ ४ ॥ पंचपंचउपः, समंत्रकं वामंत्रेण रहितं, पूर्वार्द्धेन, ३६ ॥ मद्भिजः ॥
 दयः स्मृतः ॥ ५ ॥ प्रातरुत्थाय यः कुर्यात्, नैर्ऋत्यामिषु विक्षेपमतीत्याभ्यधिकं, प्रथमः श्रमी ॥ ८ ॥ अंतर्धाय तृणैर्भू
 निवीतं पृष्ठतः कुर्याद्धानप्रस्थगृहस्थयोः ॥ ७ ॥ गोपवीतं तु पृष्ठतः कंठलंबितम् ॥ विण्मूत्रं तु गृही, लये कुर्यान्न वल्मीकेन शादले ॥ १० ॥
 मिशिरः प्रावृत्त्यवाससा ॥ वाचं नियम्य यत्नेन ग्रीवमश्वासं वर्जितः ॥ ९ ॥ न फालकृष्टेन जलेन चित्वा यानं पर्वते, उत्सारे मैथुने वा पित्ता वैगुरु सन्नि
 नससत्त्वे पुनर्गते पुनर्गच्छन्नपथि स्थितः ॥ संध्योरुभयोर्जप्ये भोजने दंतधावने ॥ ११ ॥ पितृकार्ये च देवे च तथा मूत्रपुर, पात्रे जलं गृहीत्वा तु गच्छेद्
 धौ ॥ १२ ॥ यागे दाने ब्रह्म यज्ञे द्विजो मौनं समाचरेत् ॥ देवताऋषयः सर्वे पिशाचो रगराक्षसाः ॥ १३ ॥ इतो गच्छं तु भूतानि वहिर्भूमिं करोम्यहम् ॥ इति सं
 प्रार्थय पश्चात्तु कुर्याच्छौचं यथाविधि ॥ १४ ॥ वाय्वग्नीविप्रमादित्यमापः पश्यंस्तथैव गाः ॥ न कदाचन कुर्वीत विण्मूत्रस्य विसर्जनम् ॥ १५ ॥ उदङ्मुखो दि
 वा कुर्याद्वात्रौ चेदक्षिणामुखः ॥ तत आच्छाद्य विण्मूत्रं लोप्य पण्डितं तृणादिभिः ॥ १६ ॥ गृहीतं लिङ्गं उत्थाय सगच्छेद्धारिसन्निधौ ॥ पात्रे जलं गृहीत्वा तु गच्छेद्
 न्यत्रैव हि ॥ १७ ॥ गृहीत्वा मृत्तिकां कूलाच्छेत्वा ब्राह्मणसत्तमः ॥ रक्तां पीतां तथा कृष्णां गृहीयुश्चान्यवर्णकाः ॥ १८ ॥ अथ वा यायत्रदेशे सैव ग्राह्या द्विजोत्त
 मैः ॥ अंतर्जलादेव गृहाद्वल्मीकान्मूत्रकोत्करात् ॥ १९ ॥ कृतशौचावशिष्टा च न ग्राह्याः सप्तमृत्तिकाः ॥ मूत्रात्तु द्विगुणं शौचैर्भूतैर्त्रिगुणं स्मृतम् ॥ २० ॥ ए
 कालिङ्गे कर्तेति स्रग्भयोर्मृद्वयं स्मृतम् ॥ मूत्रशौचं समाख्यातं शौचे तद्विगुणं स्मृतम् ॥ २१ ॥

पलक्षणम् ॥ २२ ॥ आसवर्जितोऽधिकश्चासवर्जितो धावनशौचं न कुर्यादित्यर्थः ॥ २२ ॥ वल्मीके सपस्थाने ॥ नशाद्वलेन हरिततृणे ॥ २० ॥ ससत्त्वे पु जीवसहिते पुनर्गते ॥ नपथि स्थितः लोकं गंतव्य
 मार्गे स्थितो न कुर्यादित्यर्थः ॥ शौचादिसमये मौनमाह संध्योरिति ॥ जप्ये जपकर्मणि ॥ २१ ॥ २२ ॥ तत्र शौचसमयेऽयं मंत्रः पठनीय इत्याह देवताऋषय इति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ तृणादि
 भिरित्यत्रादिना खर्परादिना सूर्यकिरणस्पर्शभावार्थमाच्छादनम् ॥ २६ ॥ अन्यत्र जलदूरदेशे ॥ २७ ॥ अन्यवर्णकाः क्षत्रियवैश्यशूद्राः ॥ २८ ॥ श्वेतादिमृत्तिकाभावे आह अथवेति ॥ अग्राह्यमृत्तिका
 आह अंतर्जलादिति ॥ २९ ॥ २० ॥ मूत्रशौचं ज्ञानार्थमाह एकालिङ्ग इति ॥ एकाएकवारमित्यर्थः ॥ तिस्रः त्रिवारं उभयोर्हस्तयोर्द्विवारम् ॥ २१ ॥

विट्शौचेमृत्तिकाविभागस्पष्टमेवाऽऽह विट्शौचेइति ॥ एकस्मिन्करेइत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ एकैकवारंप्राह्यमृत्तिकायाःप्रमाणमाह आर्द्रामलकेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ गंधलेपनाश
पर्यंतमृत्तिकालेपनमयदित्यत्रमनुसंमतिमाह गंधलेपेति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ प्रायश्चित्तमाह जलाहारइति ॥ जापाद्वायज्याः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ क्षीरवृक्षाःअश्वत्थोदुंबरप्ल

विट्शौचेलिङ्गदेशेऽतुप्रदद्यान्मृत्तिकाद्वयम् ॥ पंचाऽपानेदशैकस्मिन्नुभयोःसप्तमृत्तिकाः ॥ २२ ॥ वामपादंपुरस्कृत्यपश्चादक्षिणमेवच ॥ प्रात्येकंचचतुर्वारंमृ
त्तिकांलापयेत्सुधीः ॥ २३ ॥ एवंशौचंगृहस्थस्यद्विगुणब्रह्मचारिणः ॥ त्रिगुणवानप्रस्थस्ययतीनांचचतुर्गुणम् ॥ २४ ॥ आर्द्रामलकमानातुमृत्तिकाशौचकर्म
णि ॥ प्रत्येकंतुसदाप्राह्यानातोऽन्यूनाकदाचन ॥ २५ ॥ एतद्विवास्याद्विट्शौचंतदर्थनिशिकीर्तितम् ॥ आतुरस्यतदर्थतुमार्गस्थस्यतदर्थकम् ॥ २६ ॥ स्त्री
शूद्राणामशक्तानांवालानांशौचकर्मणि ॥ यथागंधक्षयःस्यात्तुतथाकुर्यादसंख्यकम् ॥ २७ ॥ गंधलेपक्षयोयावत्तावच्छौचंविधीयते ॥ सर्वेषामेववर्णाना
मित्याहभगवान्मनुः ॥ २८ ॥ वामहस्तेनशौचंतुकुर्याद्विदक्षिणेनन ॥ नाभेरधोवामहस्तोनाभेरूर्ध्वतुदक्षिणः ॥ २९ ॥ शौचकर्मणिविज्ञेयोनान्यथाद्विज
पुंगवैः ॥ जलपात्रंनगृहीयाद्विष्मूत्रोत्सर्जनेबुधः ॥ ३० ॥ गृहीयाद्यदिमोहेनप्रायश्चित्तंचरेत्ततः ॥ मोहाद्वाप्यथवाऽऽलस्यान्नकुर्याच्छौचमात्मनः ॥ ३१ ॥
जलाहारस्त्रिरात्रःस्यात्ततोजापाच्चशुध्यति ॥ देशकालद्रव्यशक्तिस्वोपपत्तीश्चसर्वशः ॥ ३२ ॥ ज्ञात्वाशौचंप्रकर्तव्यमालस्यंनान्नात्रधारयेत् ॥ पुरीषोत्सर्जने
कुर्याद्वद्विष्मूत्रादशौचतु ॥ ३३ ॥ चतुरोमूत्रविक्षेपेनातोऽन्यूनांकदाचन ॥ अधोमुखंनरःकृत्वात्यजेत्तंवामतःशनैः ॥ ३४ ॥ आचम्यचततःकुर्यादंतधाव
नमादरात् ॥ कंटकक्षीरवृक्षोत्थंद्वादशांगुलमव्रणम् ॥ ३५ ॥ कनिष्ठिकाग्रवत्स्थूलंपूर्वार्धंकृतकूर्चकम् ॥ ३६ ॥ कर्तव्यस्तदाह ब्राह्मेमुहूर्तःकर्मैश्चान्यैर
वदतीतिद्रुमाश्चेतिप्रोक्तादंतप्रधावने ॥ अत्राद्यायविष्मूत्रोत्सर्जने ॥ ३७ ॥ समेधुःखंप्रक्ष
पशुवसुनिच ॥ ३८ ॥ ब्रह्मप्रज्ञांचमेधांचत्वत्रोदोऽप्यंभुक्ते ॥ अभावेदंतकाष्ठस्यप्रतिपिद्धदिनेषु ॥ ३९ ॥ प्रातरुत्थाय
विताभक्षिनस्तेनस्वकुलंतेनवातितम् ॥ ४० ॥ साराज्जन्मपट्टीषुनवम्येकादशीरवौ ॥ दंतानांकाष्ठेतरंसम्यक्शौचादिविधिरुच्यते ॥ ४१ ॥ प्रातरुत्थाय

क्षन्यग्रोधाः ॥ ३५ ॥ पूर्वार्धेअग्रभागेपाषाणेनकुंचितंकृतं ॥ ३६ ॥ दंतधावने
ताभक्षितइत्यस्ययोदंतानांकाष्ठसंयोगंकरोतितेनेत्युत्तरेणान्द ॥ ४१ ॥ १७ ॥ नान्याह प्रतिपदइ
ति ॥ एवमन्येऽपिकालाग्रंथांतरादवसेयाः ॥ ४२ ॥

अत्राद्यायेति ॥ ३७ ॥ माह किंचित्कालेपेति ॥ ४१ ॥ प्रातरुत्थाय
तथाचव्य ॥ ४२ ॥ पाठाभावात्पूर्वमार्गेणपूर्वोक्तं ॥ ४३ ॥ प्रातरुत्थाय

दंतधावनोत्तरमाचमनमाह कृत्वा लमिति ॥ त्रिःपिवेत्केशः । त्रिना । देवीभा । च्यवचनांतरानु । आ । ॥ ३ ॥ ॥ ६९ ॥ चत्वारिंशन्महाश्लोकैरुद्राक्षोत्पा । पूर्वकर्म ॥ अनंतरमं गुप्तवत् । अनंतरं कनिष्ठं । रुद्राक्षधारिणं श्राद्धे भोजयेत विमोदतः ॥ ॥ ३३ ॥ हारं वा कटको । समंत्रकं वामंत्रेण रहितं । पूर्ववर्जितं । कर्णयुग्मं क

कृत्वाऽऽलम्बदशौचं ह्यमलमथ जलं त्रिःपिवेद्विर्विमुक्तं निमुक्तं गुप्तवत्यासजलमभिमृशे त्रासिकारं ध्रुव । ॥ ४२ ॥ इति श्रीदे० म० ए० द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥ १ ॥ शुद्धं स्मार्तं चाचमनं । निष्ठां गुष्ठाभ्यां नाभिदेशे हृदयमथ तले नांगुलीभिः । ॥ ४२ ॥ इति श्रीदे० म० ए० द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥ १ ॥ शुद्धं स्मार्तं चाचमनं । पौराणं वैदिकं तथा ॥ तांत्रिकं श्रौतमित्याहुः पद्धिं धृतं । ॥ ४२ ॥ इति श्रीदे० म० ए० द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥ १ ॥ शुद्धं स्मार्तं चाचमनं । वेदिकं श्रौतमित्यादिब्रह्मयज्ञादिपूर्वकम् ॥ अस्त्रविद्यादिकं कर्म तांत्रिको विधिरुच्यते ॥ ॥ स्मृत्वा चोकारं गायत्री । ॥ पुनराचम्य हृदयं । वाहूस्कंधौ च संस्पृशेत् ॥ १ ॥ श्रुते निष्ठीवने चैव दंतोच्छिष्टे तथाऽनृते ॥ पतितानां च संभाषेदक्षिणं श्रवणं स्पृशेत् ॥ २ ॥ अग्निरापश्च वेदाश्च सोमः सूर्योऽनि । लस्तथा ॥ सर्वे नारदविप्रस्य कर्णेति षंतिदक्षिणे ॥ ३ ॥ ततस्तु गत्वानद्यादौ प्रातः स्नानं विधीयते ॥ ५ ॥ अगम्यागमनात्पापं यच्च पापं प्रतिग्रहात् ॥ रहस्याचरितं पापं मुच्यते । मलिनो देहो न वद्वारैर्मलं वहन् ॥ सदाऽऽस्तेतच्छोधनाय प्रातः स्नानं विधीयते ॥ ५ ॥ अगम्यागमनात्पापं यच्च पापं प्रतिग्रहात् ॥ रहस्याचरितं पापं मुच्यते । स्नानकर्मणा ॥ ६ ॥ अस्नातस्याक्रियाः सर्वा भवंति विफला यतः ॥ तस्मात्प्रातश्चरेत्स्नानं नित्यमेव दिने दिने ॥ ७ ॥ दर्भयुक्तश्चरेत्स्नानं तथा संध्याभिवंदनम् ॥ सप्ता । हंप्रातरस्नानी संध्याहीनस्त्रिभिर्दिनैः ॥ ८ ॥ द्वादशाहमनग्निः सन्दिग्धजः शुद्धत्वमाप्नुयात् ॥ अल्पत्वाद्धोमकालस्य बहुत्वात्स्नानकर्मणः ॥ ९ ॥ प्रातर्न तु तथा स्ना । याद्धोमकाले विगर्हितः ॥ गायत्र्यास्तु परं नास्ति इह लोके परत्र च ॥ १० ॥ गायतंत्राय ते यस्माद्गायत्रीत्यभिधीयते ॥ प्रणवेन तु संयुक्ता व्याहृतित्रयसंयुताम् ॥ ११ ॥

तां गायत्रीमित्यर्थः ॥ तदुक्तं वायुपुराणे ॥ ओंकारयुक्तगायत्रीं समुच्चार्य ततो द्विजः ॥ शिखाबंधनोत्तरं पुनराचमनमाह पुनराचम्येति ॥ १ ॥ प्रसंगाच्छ्रो । त्राचमनमाह श्रुते निष्ठीवने इति ॥ २ ॥ दक्षिणकर्णस्पर्शहेतुमाह अग्निरापइति ॥ ३ ॥ अनंतरं स्नानमाह ततस्त्विति ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ स्नानादिविधेर्बाहुल्याद्धोमकालस्याल्पत्वा । तादृशस्नानविधिं कृत्वा संध्यादिविधिं कुर्वतो होमकालो नैव मिलति तस्मात्प्रातः काले तादृशविधिना स्नानं नैव कर्तव्यम् किंतु संक्षेपेण ॥ स्नानविधिस्तु मध्याह्नस्नाने चरितार्थ इत्याह ॥ अल्पत्वादिति ॥ ९ ॥ किंतु सामान्यस्नानोत्तरमेतादृशप्राणायामेनैव स्नानविधिफलमायातीत्याह गायत्र्यास्त्विति ॥ १० ॥ संयुतां पठति त्रिशेषः ॥ ११ ॥

वायुं प्राणवायुं वायावपानेवायौ जयेद्वशीकुर्यात्प्राणापानौ समौ कुर्यादित्यर्थः ॥ प्राणायामादिसमये ब्राह्मणो वैदिकमंत्रमेव उपदिष्टाह ॥ ब्राह्मण इति ॥ १२ ॥ प्राणायामेन वायोरस्थिरीकरणे
दोषमाह गोशृंग इति गोशृंगे यावत्सर्वपस्तिष्ठति तावदपि येषां प्राणायामेन वायुः स्थिरो नेत्यर्थः ॥ तेन तारयंतीत्यन्वयः ॥ १३ ॥ तस्यैव द्वैविध्यमाह सगर्भेति ॥ १४ ॥ स्नानांगतर्पणमिति ॥ त
थाचकाष्णाजिनिः ॥ देवर्षिपितृणां चैव एकद्वित्रिक्रमेण च ॥ जले दद्याज्जलं चात्रासंस्कृतानां तदेतथेति ॥ असंस्कृतानां मृतानामित्यर्थः ॥ असंस्कृतप्रमीतानामेकमेव तदेक्षिपोदिति बोधायनोक्तेः ॥ अ
त्रापितृशब्देन स्वापितरश्च ॥ तदुक्तं हेमाद्रौ ब्राह्मणवैवर्ते ॥ नाभिमात्रे जले स्थित्वा कुर्यात्स्नानांगतर्पणम् ॥ देवान् ऋषीन् पितृणान् स्वापितृंश्चापितर्पयेत् ॥ स्नानांगतर्पणं कृत्वा यक्ष्मणेज्जुलमाहरोदिति ॥ १५ ॥

वायुं वायौ जयेद्विप्रः प्राणसंयमनत्रयात् ॥ ब्राह्मणः श्रुतिसंपन्नः स्वधर्मे निरतः सदा ॥ १२ ॥ स वैदिकं जपेन्मंत्रं लौकिकं न कदाचन ॥ गोशृंगे सर्षपो यावत्ताव
द्वेपानं संस्थिरः ॥ १३ ॥ न तारयंत्युभौ पक्षौ पितृनेकोत्तरं शतम् ॥ सगर्भो जपसंयुक्तः अगर्भो ध्यानमात्रकः ॥ १४ ॥ स्नानांगतर्पणं कृत्वा देवर्षिपितृतोष
कम् ॥ शुद्धे वस्त्रे परीधाय जलाद्बहिरुपागतः ॥ १५ ॥ विभूतिधारणं कार्यं रुद्राक्षाणां च धारणम् ॥ क्रमयोगेन कर्तव्यं सर्वदा जपसाधकैः ॥ १६ ॥ रुद्राक्षान्कं
ठदेशे दशनपरिमितान्मस्तके विंशती द्विषट्पट्कर्णप्रदेशे करयुगलकृते द्वादश द्वादशैव ॥ बाह्वोरिंदोः कलाभिर्नयनयुगकृते त्वेकमेकं शिखायां वक्षस्य घ्राधिकं यः
कलयति शतकं स स्वयं नीलकंठः ॥ १७ ॥ बद्धास्वर्णेन रुद्राक्षं रजतेनाऽथ वामुने ॥ शिखायां धारयेन्नित्यं कर्णयोर्वासमाहितः ॥ १८ ॥ यज्ञोपवीते हस्ते वा कंठे
तुं देऽथ वानरः ॥ श्रीमत्पंचाक्षरेणैव प्रणवेन तथापि वा ॥ १९ ॥ निर्व्याजभक्त्या मेधावी रुद्राक्षं धारयेन्मुदा ॥ रुद्राक्षधारणं साक्षाच्छिवज्ञानस्य साधनम् ॥
॥ २० ॥ रुद्राक्षं च्छिखायां तत्तारतत्त्वमिति स्मरेत् ॥ कर्णयोरुभयोर्ब्रह्मन् देवं देवीं च भावयेत् ॥ २१ ॥ यज्ञोपवीते वेदांश्च तथा हस्ते दिशः स्मरेत् ॥ कंठे सर
स्वतीं देवीं पावकं चापि भावयेत् ॥ २२ ॥ सर्वाश्रमाणां वर्णानां रुद्राक्षाणां च धारणम् ॥ कर्तव्यं मंत्रतः प्रोक्तं द्विज्ञानां नान्यवर्णनाम् ॥ २३ ॥ रुद्राक्षधारणाद्बुद्धो
भवत्येव न संशयः ॥ पश्यन्नपि निषिद्धांश्च तथा शृण्वन्नभिचरन् ॥ २४ ॥ जिघ्रन्नपि तथा चाश्रन् प्रलपन्नपि संततम् ॥ कुर्वन्नपि सदा गच्छन् विमृजन्नपि मानवः ॥
॥ २५ ॥ रुद्राक्षधारणादेव सर्वपापैर्न लिप्यते ॥ अतो राजन् देवेन भुक्तं यत्तु तथा भवेत् ॥ २६ ॥ पीतं रुद्रेण सन्निपातं चादत्तांश्च भुज्जिह्वेन तत् ॥ रुद्राक्षधारणे लज्जाये
पामस्ति महाभूते ॥ २७ ॥ तेषां नास्ति विनिर्मोक्षः ॥ २८ ॥ एकोटिभिः ॥ रुद्राक्षधारणं द्वाद्विपरिवादः ॥ कर्तव्यस्तदाह ब्राह्मे मुहूर्तः ॥ कस्यैश्चान्यैश्च ॥ वेति वि
निश्चयः ॥ रुद्राक्षधारणादेव रुद्रो रुद्रत्वमाप्नुयात् ॥ यद्येवं विंशतिमुनयः सत्यसंकल्पा ब्रह्मा ब्रह्मत्वमागतः ॥ इति किंचित्कालं पेति ॥ इति पूर्वमार्गेण पूर्वोक्तं ॥

॥ १६ ॥ दशनपरिमितान् द्वाविंशत्संख्याकान् विंशती द्वे विंशतिश्च विंशतिः ॥ १७ ॥ इत्येकशेषः ॥ द्वे विंशती चत्वारिंशदित्यर्थः ॥ १८ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

रुद्रादीनां तु मंत्रतो न धारणं किंत्वमंत्रकमेवेत्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६९ ॥ चत्वारिंशन्महाश्लोकैरुद्राक्षोत्पत्तिपूर्वकम् ॥ रुद्राक्षाणां बहुविधं व

रुद्राक्षधारिणे भक्त्या वस्त्रं धान्यं ददाति यः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकं स गच्छति ॥ ३१ ॥ रुद्राक्षधारिणं श्राद्धे भोजयेत् विमोदतः ॥ पितृलोकं मवाप्नोति
नात्र कार्या विचारणा ॥ ३२ ॥ रुद्राक्षधारिणः पादौ प्रक्षाल्याद्विः पिबेन्नरः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोकं महीयते ॥ ३३ ॥ हारं वा कटकं वापि सुवर्णं वा द्वि
जोत्तमः ॥ रुद्राक्षसहितं भक्त्या धारयन्नुद्रतामियात् ॥ ३४ ॥ रुद्राक्षं केवलं वापि यत्र कुत्र महीयते ॥ समंत्रकं वा मंत्रेण रहितं ॥ ३५ ॥ यो वा को
वानरो भक्त्या धारयेद्ध जयाऽपि वा ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सम्यग्ज्ञानमवाप्नुयात् ॥ ३६ ॥ अहो रुद्राक्षमाहातुं नृणां ॥ ३७ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कु
र्याद् रुद्राक्षधारणम् ॥ ३८ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महपुराणे एकादशस्कंधे सदाचारवर्णने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ एवमभूतानुभा
वोऽयं रुद्राक्षो भवतानव ॥ वर्णितो महतां पूज्यः कारणं तत्र किं वद ॥ १ ॥ नारायण उवाच ॥ एवमेव पुरा पृष्टो भगवान्गिरिशः प्रभुः ॥ पृष्ठमुखेन च रुद्रस्तं यदुवा
च शृणुष्व तत् ॥ २ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणुष्व मुखतस्त्वेन कथयामि समासतः ॥ त्रिपुरो नाम दैत्यस्तु पुराऽऽत्सर्वदुर्जयः ॥ ३ ॥ हतास्तेन सुराः सर्वे ब्रह्मविष्णवा
दिदेवताः ॥ सर्वैस्तु कथिते तस्मिन्स्तदाऽहं त्रिपुरं प्रति ॥ ४ ॥ अचिंतयं महाशस्त्रमवोराख्यं मनोहरम् ॥ सर्वदेवमयं दिव्यं ज्वलंतं घोररूपिणम् ॥ ५ ॥ त्रिपुर
स्य वधार्थाय देवानां तारणाय च ॥ सर्वविघ्नोपशमनमवोरास्त्रमचिंतयम् ॥ ६ ॥ दिव्यवर्षसहस्रं तु च क्षुरुन्मीलितं मया ॥ पश्चान्ममाकुलाक्षिभ्यः पतिता जल
विंदवः ॥ ७ ॥ तत्राश्रुविंदुतो जातामहारुद्राक्षवृक्षकाः ॥ ममाऽऽज्ञायामहासेन सर्वेषां हितकाम्यया ॥ ८ ॥ बभूवुस्ते च रुद्राक्षा अष्टत्रिंशत्प्रभेदतः ॥ सूर्यने
त्रसमुद्भूताः कपिलाद्वादश स्मृताः ॥ ९ ॥ सोमनेत्रोत्थिताः श्वेतास्ते षोडशविधाः क्रमात् ॥ वह्निनेत्रोद्भवाः कृष्णा दशभेदा भवंति हि ॥ १० ॥ श्वेतवर्णश्च रुद्राक्षो
जाति तो ब्राह्म उच्यते ॥ क्षात्रो रक्तस्तथा मिथो वैश्यः कृष्णस्तु शूद्रकः ॥ ११ ॥ एकवक्रः शिवः साक्षाद्ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ द्विवक्रो देवदेव्यौ स्याद्विविधं नाशये
द्वम् ॥ १२ ॥ त्रिवक्रस्त्वनलः साक्षात्स्त्रीहत्यां दहति क्षणात् ॥ चतुर्वक्रः स्वयं ब्रह्मानरहत्यां व्यपोहति ॥ १३ ॥ पंचवक्रः स्वयं रुद्रः कालाग्निना मित्रा मतः ॥ अभ
क्ष्य भक्षणोद्भूतैरगम्या गमनोद्भवैः ॥ १४ ॥ मुच्यते सर्वपापैस्तु पंचवक्रस्य धारणात् ॥ षड्वक्रः कार्तिकेयस्तु स धार्यो दक्षिणे करे ॥ १५ ॥ ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्य
ते नात्र संशयः ॥ सप्तवक्रो महाभागो ह्यनंगो नाम नामतः ॥ १६ ॥ तद्धारणान्मुच्यते हि स्वर्णस्तेयादिपातकैः ॥ अष्टवक्रो महासेन साक्षाद्देवो विनायकः ॥ १७ ॥
र्णनं समुदीर्यते ॥ १ ॥ रुद्राक्षमहिमानं श्रुत्वा नारदः पृच्छति नारद उवाच ॥ २ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ कपिला अनेकवर्णवन्तः ॥ अत एवाग्रे रक्तो मिथश्चेति वक्ष्यति ॥ ९ ॥
॥ १० ॥ ब्राह्म उच्यते ॥ तथा च ब्राह्मणेर्धर्म इत्यर्थः ॥ एवमुत्तरत्र ॥ ११ ॥ एकवक्रादिरुद्राक्षाणां तत्तदेव तारूपत्वमाह एकवक्र इति ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

दे० भा०

॥ ६ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ रुद्राक्षधारणेपूर्वापेक्षयापक्षांतरमाह रुद्राक्षएकःशिर
 अन्नकूटंतूलकूटंस्वर्णकूटंतथैवच ॥ दुष्टान्वयस्त्रियंवाऽथसंपृशंश्चगुरुस्त्रियम् ॥ १८ ॥ एवमादीनिपापानिहंतिसर्वाणिधारणात् ॥ विघ्नास्तस्यप्रणश्यंति
 यातिचातिपरंपदम् ॥ १९ ॥ भवंत्येतेगुणाःसर्वेह्यष्टवक्रस्यधारणात् ॥ नववक्रोभैरवस्तुधारयेद्रामबाहुके ॥ २० ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदःप्रोक्तोममतुल्यवलोभ
 वेत् ॥ श्रूणहत्यासहस्राणिब्रह्महत्याशतानिच ॥ २१ ॥ सद्यःप्रलयमायांतिनववक्रस्यधारणात् ॥ दशवक्रस्तुदेवेशःसाक्षादेवोजनार्दनः ॥ २२ ॥ ग्रहा
 श्वैवपिशाचाश्चवेतालाब्रह्मराक्षसाः ॥ पन्नगाश्चोपशाम्यंतिदशवक्रस्यधारणात् ॥ २३ ॥ वक्रैकादशरुद्राक्षोरुद्रैकादशकंस्मृतम् ॥ शिखायांधारयेद्योवैत
 स्यपुण्यफलंशृणु ॥ २४ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यवाजपेयशतस्यच ॥ गवांशतसहस्रस्यसम्यग्दत्तस्ययत्फलम् ॥ २५ ॥ तत्फलंलभतेशीघ्रं वक्रैकादशधार
 णात् ॥ द्वादशास्यस्यरुद्राक्षस्यैवकर्णेनुधारणात् ॥ २६ ॥ आदित्यास्तोपितानित्यंद्रादशास्येव्यवस्थिताः ॥ गोमेधेचाऽश्वमेधेचयत्फलंतदवाप्नुयात् ॥ २७ ॥
 शृंगिणांशस्त्रिणांचैवव्याघ्रादीनांभयंनहि ॥ नचव्याधिभयंतस्यनैवचाधिःप्रकीर्तितः ॥ २८ ॥ नचकिंचिद्भयंतस्यनचव्याधिःप्रवर्तते ॥ नकुतश्चिद्भयंतस्य
 सुखीचैवेश्वरोभयेत् ॥ २९ ॥ हस्त्यश्चमृगमार्जारसर्पमूषकदुर्दुरान् ॥ खरांश्चशृगालांश्चहत्वाबहुविधानपि ॥ ३० ॥ मुच्यतेनात्रसंदेहोवक्रद्वादशधार
 णात् ॥ वक्रत्रयोदशोवत्सरुद्राक्षोयदिलभ्यते ॥ ३१ ॥ कार्तिकेयसमोज्ञेयःसर्वकामार्थसिद्धिदः ॥ रसोरसायनंचैवतस्यसर्वप्रसिध्यति ॥ ३२ ॥ तस्यैवस
 र्वभोग्यानित्रकार्याविचारणा ॥ मातरंपितरंचैवभ्रातरंवानिहंतियः ॥ ३३ ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योधारणात्तस्यषण्मुख ॥ चतुर्दशास्योरुद्राक्षोयदिलभ्ये
 तपुनः ॥ ३४ ॥ धारयेत्सततंमूर्ध्नि तस्यपिंडःशिवस्यतु ॥ किमुनेबहुनोक्तेनवर्णनेनपुनःपुनः ॥ ३५ ॥ पूज्यतेसंततंदेवैःप्राप्यतेचपरागतिः ॥ रुद्राक्षएकः
 शिखायांधारयेत्कृत्याद्विजोत्तमैः ॥ ३६ ॥ पङ्क्तिंशस्त्रिःशिरमालापंचाशद्धयेनतु ॥ कलाक्षैर्वाहुवलयेअर्काक्षैर्षणिबंधनम् ॥ ३७ ॥ अनेनरुद्राक्षतेनापिपंचा
 शस्त्रिःपदानन ॥ अथवासप्तविंशत्याकृत्वारुद्राक्षमालिकाम् ॥ ३८ ॥ धारणाद्वाजपाद्वापिह्यनंतंफलमश्नुते ॥ अथैवमालारुद्राक्षोयतेयदि ॥ ३९ ॥
 क्षणेक्षणेऽश्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिषण्मुख ॥ त्रिसप्तकुलमुद्धृत्यशिवलोकेमहीयते ॥ ४० ॥ इतिश्रीदेवीभागवतमेहोक्तं रुद्राक्षधारणचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
 ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इश्वरउवाच ॥ लक्षणंजपमालायाःशृणुवक्ष्यामिषण्मुख ॥ रुद्राक्षस्यमुखं ब्रह्माविंदूरद्रइतीरितः ॥ १ ॥

सीति ॥ ३६ ॥ एतेचपक्षाःशिवपुराणेप्रसिद्धाः ॥ प्रयोजनाभावात्तद्वचनानिनोदाहियंते ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेएकादशस्कंधचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
 पट्त्रिंशद्विरयश्चोक्तैर्जपमालाविधानकम् ॥ सम्यगुक्त्वापुनारुद्राक्षाणांतुमहिमोच्यते ॥ १ ॥ जपमालालक्षणमहं लक्षणमिति ॥ रुद्राक्षेभावनीयदेवानाह रुद्राक्षस्येति ॥ १ ॥

सटी० ए०

अ० ६

॥ ६ ॥

पंचविंशतिमणिमालापक्षमाह पंचविंशतिभिरिति ॥ २ ॥ विदर्भितैः ग्रथितैः ॥ ३ ॥ गोपुच्छलक्षणमाह वक्रवक्रैः ॥ नागपाशकं ग्रथिरूपम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ शिवांभसाशुद्धजलेन ॥ आक्षाल्येतिच्छेदः ॥
विष्णुः पुच्छं भवेच्चैव भोगमोक्षफलप्रदम् ॥ पंचविंशतिभिश्चाक्षैः पंचवक्रैः सकंटकैः ॥ २ ॥ रक्तवर्णैः सितैर्मिश्रैः कृतरंध्रविदर्भितैः ॥ अक्षसूत्रं प्रकर्तव्यं गोपु
च्छवल्याकृति ॥ ३ ॥ वक्रवक्रैः संयोज्य पुच्छं पुच्छेन योजयेत् ॥ मेरुमूर्ध्वमुखं कुर्यात्तदूर्ध्वनागपाशकम् ॥ ४ ॥ एवं संग्रथितां मालां मंत्रसिद्धिप्रदायिनी
म् ॥ प्रक्षाल्य गंधतोयेन पंचगव्येन चोपरि ॥ ५ ॥ ततः शिवांभसाऽऽक्षाल्य ततो मंत्रगणाद्यसेत् ॥ स्पृष्टा शिवास्त्रमंत्रेण कवेनावगुंठयेत् ॥ ६ ॥ मूलमंत्रं
कारणम् ॥ ८ ॥ प्रतिष्ठिता भवेन्माला सर्वकामफलप्रदा ॥ यस्य देवस्य यो मंत्रस्तानि नैवाभिपूजयेत् ॥ ९ ॥ मूर्ध्नि कंठेऽथ वा कर्णेन्यसेद्राजपमालिकाम् ॥
रुद्राक्षमालया चैवं जप्तव्यं नियतात्मना ॥ १० ॥ कंठे मूर्ध्नि हृदि प्रांतिके कर्णे वा ह्युग्रेऽथवा ॥ रुद्राक्षधारणं नित्यं भक्त्या परमया युतः ॥ ११ ॥ किमत्र बहु नोक्तेन
वर्णनेन पुनः पुनः ॥ रुद्राक्षधारणं नित्यं तस्मादेतत्प्रशस्यते ॥ १२ ॥ स्नाने दाने जपे होमे वैश्वदेवे सुरार्चने ॥ प्रायश्चित्ते तथा श्राद्धे दीक्षाकाले विशेषतः ॥ १३ ॥
अरुद्राक्षधरो भूत्वा यत्किंचित्कर्म वैदिकम् ॥ कुर्वन्विप्रस्तु मोहेन नरके पतति ध्रुवम् ॥ १४ ॥ रुद्राक्षधारयेन्मूर्ध्नि कंठे सूत्रे करेऽथवा ॥ सुवर्णमणिसंभिन्नं शुद्धं
नान्यैर्धृतं शिवम् ॥ १५ ॥ नाशुचिर्धारयेदक्षं सदा भक्त्यैव धारयेत् ॥ रुद्राक्षतरुसंभूतवातोद्धूततृणान्यपि ॥ १६ ॥ पुण्यलोकं गमिष्यति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥
रुद्राक्षधारयन्पापं कुर्वन्नपि च मानवः ॥ १७ ॥ सर्वतरति पाप्मानं जावालश्रुतिराह हि ॥ पञ्चो हि च रुद्राक्षधारणाद्यांति रुद्रताम् ॥ १८ ॥ किमु ये धारयन्ति स्म
नरारुद्राक्षमालिकाम् ॥ रुद्राक्षः शिरसा ह्येको धार्यो रुद्रपरैः सदा ॥ १९ ॥ ध्वंसनं सर्वदुःखानां सर्वपापविमोचनम् ॥ व्याहरन्ति च नामानिये शंभोः परमात्मनः ॥
॥ २० ॥ रुद्राक्षालंकृता ये च ते वै भागवतोत्तमाः ॥ रुद्राक्षधारणं कार्यं सर्वश्रेयोर्थिभिर्नृभिः ॥ २१ ॥ कर्णपाशेशिखायां च कंठे हस्ते तथा दरे ॥ महादेवश्च वि
ष्णुश्च ब्रह्मा तेषां विभूतयः ॥ २२ ॥ देवाश्चान्ये तथा भक्त्या खलुरुद्राक्षधारिणः ॥ गोत्रपर्यश्च सर्वेषां कूटस्थामूलरूपिणः ॥ २३ ॥ तेषां वंशप्रसूताश्च मुनयः
सकला अपि ॥ श्रौतधर्मपराः शुद्धाः खलुरुद्राक्षधारिणः ॥ २४ ॥ श्रद्धान् जायते साक्षाद्देवसिद्धे विमुक्तिदे ॥ बहूनां जन्मनामंते महादेवप्रसादतः ॥ २५ ॥
रुद्राक्षधारणे वांछास्वभावादेव जायते ॥ रुद्राक्षस्य तु माहात्म्यं जावालैरादरेण तु ॥ २६ ॥

कवचमंत्राहुमिति ॥ अवगुंठयेदकत्र कुर्यात् ॥ ६ ॥ मूलमंत्रं जप्यमंत्रम् ॥ इदमनुष्ठानं स्वयं कुर्यात्पूर्ववदथवा कारयेद्वा गुरुहस्तेनेत्यर्थात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥
॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ भागवतोत्तमाः भगवतः शिवस्य भक्तेषूत्तमाः ॥ २१ ॥ २२ ॥ मूलरूपिणो मूलपुरुषाः ॥ २३ ॥ २४ ॥ विमुक्तिदे रुद्राक्षधारणे इति शेषः ॥ २५ ॥ जावालैर्जावालशाखिभिः ॥ २६ ॥

॥ २७ ॥ फलस्येति ॥ रुद्राक्षफलस्येत्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ चतुर्भिरधिकैः
 पच्यते मुनिभिः सर्वैर्मया पुत्रतथैव च ॥ रुद्राक्षस्य फलं चैव त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ २७ ॥ फलस्य दर्शने पुण्यं स्पर्शात् कोटिगुणं भवेत् ॥ शतकोटिगुणं पुण्यं धा
 रणा लभते नरः ॥ २८ ॥ लक्षकोटि सहस्राणि लक्षकोटि शतानि च ॥ जपाच्च लभते नित्यं नात्र कार्या विचारणा ॥ २९ ॥ हस्ते चोरसिकंठे च कर्णयोर्मस्तके त
 था ॥ रुद्राक्षधारयेद्यस्तु सरुद्रो नात्र संशयः ॥ ३० ॥ अवध्यः सर्वभूतानां रुद्रवद्विचरेद्भुवि ॥ सुराणामसुराणां च वंदनीयो यथाशिवः ॥ ३१ ॥ रुद्राक्षधारी
 सततं वंदनीयस्तथानरैः ॥ उच्छिष्टो वा विकर्मस्थो युक्तो वा सर्वपातकैः ॥ ३२ ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो रुद्राक्षस्य तु धारणात् ॥ कंठे रुद्राक्षमावध्यश्वापि वा म्रिय
 ते यदि ॥ ३३ ॥ सोऽपि मुक्तिमवाप्नोति किंपुनर्मानुषोऽपि सः ॥ जपध्यानविहीनोऽपि रुद्राक्षं यदि धारयेत् ॥ ३४ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिम् ॥ ए
 कं वापि हि रुद्राक्षं कृत्वा यत्नेन धारयेत् ॥ ३५ ॥ कुलैकविंशतिमुद्धृत्य रुद्रलोके महीयते ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि रुद्राक्षस्य पुनर्विधिम् ॥ ३६ ॥ इति श्रीदेवी
 भागवते महापुराणे एकादशस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ महासेन कुशग्रंथि पुत्रा जीवादयः परे ॥ रुद्राक्षस्य तु नैकोऽपि कलामर्हति
 षोडशीम् ॥ १ ॥ पुरुषाणां यथा विष्णुर्ग्रहाणां च यथा रविः ॥ नदीनां तु यथा गंगामुनीनां कश्यपो यथा ॥ २ ॥ उच्चैः श्रवायथा श्वानां देवानां मीश्वरो यथा ॥
 देवीनां तु यथा गौरी तद्वच्छ्रेष्ठमिदं भवेत् ॥ ३ ॥ नातः परतरं स्तोत्रं नातः परतरं व्रतम् ॥ अक्षय्येषु च दानेषु रुद्राक्षस्तु विशिष्यते ॥ ४ ॥ शिवभक्ता यथा ता यदद्या
 दुद्राक्षमुत्तमम् ॥ तस्य पुण्यफलस्यांतं न चाहं वक्तुमुत्सहे ॥ ५ ॥ धृत रुद्राक्षकंठाय यस्त्वन्नं संप्रयच्छति ॥ त्रिःसप्तकुलमुद्धृत्य रुद्रलोकं स गच्छति ॥ ६ ॥
 यस्य भाले विभूतिर्नानां गेरुद्राक्षधारणम् ॥ न शंभोर्भवेत् पूजा स विप्रः श्वपचाधमः ॥ ७ ॥ खादन्मांसं पिबन्मद्यं संगच्छन्नंत्यजानपि ॥ पातकेभ्यो विमुच्येत रुद्रा
 क्षे शिरसि स्थिते ॥ ८ ॥ सर्वयज्ञतपोदानवेदाभ्यासैश्च यत्फलम् ॥ तत्फलं लभते सद्यो रुद्राक्षस्य तु धारणात् ॥ ९ ॥ वेदैश्चतुर्भिर्यत्पुण्यं पुराणपठनेन च ॥ यत्तीर्थ
 सेवनेनैव सर्वविद्यादिभिस्तथा ॥ १० ॥ तत्पुण्यं लभते सद्यो रुद्राक्षस्य तु धारणात् ॥ प्रयाणकाले रुद्राक्षं बंधयित्वा म्रियेद्यदि ॥ ११ ॥ सरुद्रत्वमवाप्नोति पुनर्जन्म न
 विद्यते ॥ रुद्राक्षधारयेत्कंठे वा ह्योर्वा म्रियते यदि ॥ १२ ॥ कुलैकविंशमुत्तार्य रुद्रलोके वसेन्नरः ॥ ब्राह्मणो वापि चांडालो निगुणः स गुणोऽपि च ॥ १३ ॥ भस्म
 रुद्राक्षधारी यः स देवत्वं शिवं व्रजेत् ॥ शुचिर्वाप्यशुचिर्वापि तथा भक्ष्यस्य भक्ष ॥ १४ ॥ म्लेच्छो वाप्यथ चांडालो युतो वा सर्वपातकैः ॥ रुद्राक्षधारणादेव
 सरुद्रो नात्र संशयः ॥ १५ ॥ शिरसाधारिते कोटिः कर्णयोर्दशकोटयः ॥ १६ ॥ गले वद्धो मूर्ध्नि कोटि सहस्रकम् ॥ १७ ॥
 पंचाशद्विः पदैरनंतरम् ॥ रुद्राक्षमहिमाऽतीव प्रोच्यते भक्तिवृद्धये ॥ १८ ॥ अन्यमालानां निंदामा ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ भक्तिवर्जितः सोऽपीत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

अयुतंचोपवीतेतुलक्षकोटिर्भुजेस्थिते ॥ मणिवंधेतुरुद्राक्षोमोक्षसाधनक ॥ १७ ॥ रुद्राक्षधारकोभूत्वायत्किंचित्कर्मवैदिकम् ॥ कुर्वन्विप्रः सदाभक्त्या
महदाप्नोति तत्फलम् ॥ १८ ॥ रुद्राक्षमालिकांकंठेधारयेद्भक्तिवर्जितः ॥ १९ ॥ रुद्राक्षार्पितचेतायोरुद्राक्षस्तेन
वैधृतः ॥ असौ माहेश्वरो लोकेन मस्यः स तुलिंगवत् ॥ २० ॥ अविद्यो वासविद्यो वारुद्राक्षस्य तु धारणात् ॥ शिवलोकं प्रपद्येत्कीकटे गदर्भो यथा ॥ २१ ॥
॥ स्कंद उवाच ॥ रुद्राक्षान्संदधे देव गदर्भः केन हेतुना ॥ कीकटे केन वा दत्तस्तद्ब्रूहि परमेश्वर ॥ २२ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु पुत्र पुरावृत्तं गदर्भो विंध्यपर्वते ॥
धत्ते रुद्राक्षभारं तु वाहितः पथिकेन तु ॥ २३ ॥ श्रान्तोऽसमर्थस्तद्भारं वोढुं पतितवान्भुवि ॥ प्राणैस्त्यक्तस्त्रिनेत्रस्तु शूलपाणिर्महेश्वरः ॥ २४ ॥ मत्प्रसादान्म
हासेन मदंतिकमुपागतः ॥ यावद्भक्तस्य संख्यानं रुद्राक्षाणां सुदुर्लभम् ॥ २५ ॥ तावद्युगसहस्राणि शिवलोके महीयते ॥ स्वशिष्येभ्यस्तु वक्तव्यं नाशिष्ये
भ्यः कदाचन ॥ २६ ॥ अभक्तेभ्योऽपि मूर्खेभ्यः कदाचिन्न प्रकाशयेत् ॥ अभक्तो वास्तु भक्तो वा नीचो नीचतरोऽपि वा ॥ २७ ॥ रुद्राक्षान्धारयेद्यस्तु मुच्यते सर्वपातकैः
रुद्राक्षधारणं पुण्यं केन वा सह शंभवेत् ॥ २८ ॥ महाव्रतमिदं प्राहुर्मुनयस्तत्त्वदर्शिनः ॥ सहस्रंधारयेद्यस्तु रुद्राक्षाणां धृतव्रतः ॥ २९ ॥ तं नमंति सुराः सर्वे य
थारुद्रस्तथैव सः ॥ अभावे तु सहस्रस्य बाह्वोः षोडश षोडश ॥ ३० ॥ एकं शिखायां करयोर्द्वादश द्वादशैव तु ॥ द्वात्रिंशत्कंठदेशे तु चत्वारिंशच्च मस्तके ॥ ३१ ॥
रुद्राक्षान्सशिवो भवेत् ॥ ३२ ॥ केवलानपिरुद्राक्षान्यद्यालस्याद्विभर्तियः ॥ तं न स्पृशंति पापानितमांसीव विभावसुम् ॥ ३३ ॥ रुद्राक्षमालयामंत्रोजतो
ऽनंतफलप्रदः ॥ यस्यांगेनास्ति रुद्राक्ष एकोऽपि बहुपुण्यदः ॥ ३४ ॥ तस्य जन्म निरर्थं स्यात्त्रिपुंड्रं रहितं यथा ॥ रुद्राक्षं मस्तके धृत्वा शिरः स्नानं करोति यः ॥ ३५ ॥
शंकरात्मकः ॥ ३६ ॥ दरिद्रं वापि पुरुषं राजानं कुरुते भुवि ॥ अत्र ते कथयिष्यामि पुराणं मतमुत्तमम् ॥ ३७ ॥ कोसलेषु द्विजः कश्चिद्भिरिनाथ इति श्रुतः ॥
महाधनी च धर्मात्मा वेदवेदांगपारगः ॥ ३८ ॥ यज्ञकृद्दीक्षितस्तस्य तनयः सुंदराकृतिः ॥ नाम्ना गुणनिधिः ख्यातस्त रुणः कामसुंदरः ॥ ३९ ॥ गुरोः सुधिषणस्या
थ पत्नी मुक्तावली मथ ॥ मोहयामास रूपेण यौवनेन मदेन च ॥ ४० ॥ संगतस्तु तया सार्धं किंचित्कालं ततोभिया ॥ विषददौ च गुरवे ये भेषश्चात्तु निर्भयः ॥ ४१ ॥
॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

तद्विषात्तस्माद्विषात् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ६९ ॥ अर्धाधिकै
यदामातापिताकर्मकिंचिज्ज्ञानातितत्क्षणे ॥ मातरं पितरं चापि मारयामास तद्विषात् ॥ ४४ ॥ नानाविलासभोगैश्च जाते द्रव्यव्ययेततः ॥ ब्राह्मणानां गृहे चो
र्यचकार स तदा खलः ॥ ४५ ॥ सुरापानमदोन्मत्तस्तदा ज्ञातिवहिष्कृतः ॥ ग्रामान्निष्काशितः सर्वैस्तदा सोऽभूदनेचरः ॥ ४६ ॥ मुक्तावल्यातया सार्धजगा
मगहनं वनम् ॥ मार्गस्थितो द्रव्यलोभाज्जयान ब्राह्मणान्वहून् ॥ ४७ ॥ एवं बहु गते काले ममार स तदा अधमः ॥ नेतुं तं यमदूताश्च समाजग्मुः सहस्रशः ॥ ४८ ॥
शिवलोकाच्छिवगणास्तथैव च समागताः ॥ तयोः परस्परं वादो बभूव गिरिजासुत ॥ ४९ ॥ यमदूतास्तदा प्रोचुः पुण्यमस्य किमस्ति हि ॥ ब्रुवंतु सेवकाः शं
भोर्यद्येनं नेतुमिच्छथ ॥ ५० ॥ शिवदूतास्तदा प्रोचुरयं यस्मिन् स्थले मृतः ॥ दशहस्ता दधो भूमे रुद्राक्षस्तत्र चास्ति हि ॥ ५१ ॥ तत्प्रभावेन हे दूतानेप्यामः
शिवसन्निधौ ॥ ततो विमानमारुह्य दिव्यरूपधरो द्विजः ॥ ५२ ॥ गतो गुणनिधिदूतैः सहितः शंकरालयम् ॥ इति रुद्राक्षमाहात्म्यं कथितं तव सुव्रत ॥ ५३ ॥
एवं रुद्राक्षमहिमा समासात्कथितो मया ॥ सर्वपापक्षयकरो महापुण्यफलप्रदः ॥ ५४ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
॥ श्रीनारायण उवाच ॥ एवं नारद षड्भ्रूगिरि शेन विबोधितः ॥ रुद्राक्षमहिमानं च ज्ञात्वाऽसीत् सकृत्तार्थकः ॥ १ ॥ इत्थं भूतानुभावो यं रुद्राक्षो वर्णि
तो मया ॥ सदाचारप्रसंगेन शृणु चान्यत्समाहितः ॥ २ ॥ यथारुद्राक्षमहिमा वर्णितोऽनंतपुण्यदः ॥ लक्षणं मंत्रविन्यासं तथाऽहं वर्णयामिते ॥ ३ ॥ लक्षं
तु दर्शनात् पुण्यं कोटिस्तत्स्पर्शनाद्भवेत् ॥ तस्य कोटिगुणं पुण्यं लभते धारणात्नरः ॥ ४ ॥ लक्षकोटि सहस्राणि लक्षकोटि शतानि च ॥ तज्जपाल्लभते पुण्यं नरो
रुद्राक्षधारणात् ॥ ५ ॥ रुद्राक्षाणां तु भद्राक्षधारणात्स्यान्महाफलम् ॥ धात्रीफलप्रमाणं यच्छ्रेष्ठमेतदुदाहृतम् ॥ ६ ॥ बदरीफलमात्रं तु प्रोच्यते मध्यमं बुधैः ॥
अधमं चणमात्रं स्यात्प्रतिज्ञैषामयोदिता ॥ ७ ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चेति शिवाज्ञया ॥ वृक्षा जाताः पृथिव्यां तु तज्जातीयाः शुभाक्षकाः ॥ ८ ॥
श्वेतास्तु ब्राह्मणा ज्ञेयाः क्षत्रियारक्तवर्णकाः ॥ पीता वैश्यास्तु विज्ञेया कृष्णाः शूद्राः प्रकीर्तिताः ॥ ९ ॥ ब्राह्मणो विभृथाच्छ्रेता त्रक्ता त्राजा तु धारयेत् ॥ पीतान्वै
श्यस्तु विभृयात्कृष्णाच्छूद्रस्तु धारयेत् ॥ १० ॥ समाः स्निग्धा दृढास्तद्वत्कंटकैः संयुताः शुभाः ॥ कृमिदष्टाश्चिन्नभिन्नान्कंटकैरहितांस्तथा ॥ ११ ॥ व्रण
युक्तानां वृतांश्च षड्रुद्राक्षास्तु वर्जयेत् ॥ स्वयमेव कृतद्वारो रुद्राक्षः स्यादिहो नमः ॥ १२ ॥

एकवक्रादिकाक्षाणां क्रियते भक्तिवृद्धये ॥ १ ॥ षड्भ्रूः स्कंदः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ तज्जपत्तस्य मालयाजपादित्यर्थः ॥ ५ ॥ भद्राक्षधारणादित्यल्लोपेपंचमी ॥ भद्राक्षधारणमपेक्ष्य
रुद्राक्षाणां महाफलं भवतीत्यर्थः ॥ एतेन रुद्राक्षाभावे भद्राक्षधारणेऽनुमतिर्दाशिता ॥ उत्तमादिभेदेन रुद्राक्षभेदमाह धात्रीति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ छिन्नान्खंडितान्भिन्नान्विदीर्णान् ॥ ११ ॥ १२ ॥

कृतद्वारमितिशेषः ॥ १३ ॥ सर्वगात्रेरुद्राक्षाणां सर्वावयवेषु ॥ समानातिविलक्षणा च ॥ निघर्षः सुवर्णपरीक्षापाषाणस्तत्रयहेमलेखातत्समाना सुवर्णलेखायत्रदृश्यते इत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥

यत्तु पौरुषयत्नेन कृतं तन्मध्यमं भवेत् ॥ समान्निग्नधान्दृष्टान् शौमसूत्रेण धारयेत् ॥ १३ ॥ सर्वगात्रेषु साम्येन समानाऽतिविलक्षणा ॥ निघर्षहेमलेखा
भायत्रलेखा प्रदृश्यते ॥ १४ ॥ तदक्षमुत्तमं विद्यात्सधार्यः शिवपूजकैः ॥ शिखायामेकरुद्राक्षं त्रिंशद्वैशिरसावहेत् ॥ १५ ॥ षट्त्रिंशच्च गले धार्या बाह्वोः षोड
श षोडश ॥ मणिवधे द्वादशाक्षान्स्कंधे पंचाशतं भवेत् ॥ १६ ॥ अष्टोत्तरशतैर्मालोपवीतं च प्रकल्पयेत् ॥ द्विसरं त्रिसरं वापि विभृयात्कण्ठदेशतः ॥ १७ ॥ कुंड
लेमुकुटे चैव कर्णिकाहारकेषु च ॥ केयूरे कटके चैव कुक्षिवंशे तथा च ॥ १८ ॥ सुतेपीते सर्वकालं रुद्राक्षं धारयेन्नरः ॥ प्रिशतं त्वधमं पंचशतं मध्यममुच्यते ॥ १९ ॥
सहस्रमुत्तमं प्रोक्तं चैवं भेदेन धारयेत् ॥ शिरसी शानमंत्रेण कर्णे तत्पुरुषेण च ॥ २० ॥ अघोरेण ललाटे तु तेनैव हृदयेऽपि च ॥ अघोरे बीजमंत्रेण करयो धारयेत्पु
नः ॥ २१ ॥ पंचाशदक्षग्रथिता वामदेवेन चोदरे ॥ पंचब्रह्मभिर्गैश्चाप्येवं रुद्राक्षधारणम् ॥ २२ ॥ ग्रथितान्मूलमंत्रेण सर्वानक्षांस्तु धारयेत् ॥ एकवक्त्रस्तुरुद्राक्षः
परतत्त्वप्रकाशकः ॥ २३ ॥ परतत्त्वधारणाच्च जायते तत्प्रकाशनम् ॥ द्विवक्त्रस्तु मुनिश्रेष्ठार्धनारीश्वरो भवेत् ॥ २४ ॥ धारणादर्थनारीशः प्रीयते तस्य नित्यशः ॥
त्रिवक्त्रस्त्वनलः साक्षात्स्त्रीहत्यां दहति क्षणात् ॥ २५ ॥ त्रिमुखश्चैवरुद्राक्षोऽप्यग्नित्रयस्वरूपकः ॥ तद्धारणाच्च हुतभुक्तस्य तुष्यति नित्यशः ॥ २६ ॥ चतुर्मुख
स्तुरुद्राक्षः पितामहस्वरूपकः ॥ तद्धारणान्महाश्रीमान्महदारोग्यमुत्तमम् ॥ २७ ॥ महती ज्ञानसंपत्तिः शुद्धये धारयेन्नरः ॥ पंचमुखस्तुरुद्राक्षः पंचब्रह्मस्व
रूपकः ॥ २८ ॥ तस्य धारणमात्रेण संतुष्यति महेश्वरः ॥ षड्वक्त्रश्चैवरुद्राक्षः कार्तिकेयाधिदैवतः ॥ २९ ॥ विनायकं चापि दैवं प्रवदंति मनीषिणः ॥ सप्तवक्त्र
स्तुरुद्राक्षः सप्तमात्राधिदैवतः ॥ ३० ॥ सप्ताश्वदैवतश्चैव मुनिसप्तकदैवतः ॥ तद्धारणान्महाश्रीः स्यान्महदारोग्यमुत्तमम् ॥ ३१ ॥ महती ज्ञानसंपत्तिः शुचिर्वै
धारयेन्नरः ॥ अष्टवक्त्रस्तुरुद्राक्षोऽप्यष्टमात्राधिदैवतः ॥ ३२ ॥ वस्वष्टकप्रीतिकरोगंगाप्रीतिकरः शुभः ॥ तद्धारणादिमेप्रीता भवेयुः सत्यवादिनः ॥ ३३ ॥ नव
वक्त्रस्तुरुद्राक्षोऽयमदेव उदाहृतः ॥ तद्धारणाद्यमभयं न भवत्येव सर्वथा ॥ ३४ ॥ दशवक्त्रस्तुरुद्राक्षो दशाशाधिदैवतः स्मृतः ॥ दशाशाप्रीतिजनको धारणेनात्र संश
यः ३५ ॥ एकादशमुखस्त्वक्षोरुद्रैकादशदैवतः ॥ तस्मिन् दैवतं चाहुः सदा सौख्यविवर्धनम् ॥ ३६ ॥ रुद्राक्षो द्वादशमुखो महाविष्णुस्वरूपकः ॥ द्वादशादि
त्यदेवश्च विभर्त्यैव हितत्परः ॥ ३७ ॥ त्रयोदशमुखश्चाक्षः कामदः सिद्धिदः शुभः ॥ तस्य धारणमात्रेण कामदेवः प्रसीदति ॥ ३८ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ अघोरे बीजमंत्रेण ॥ स च ॥ हकारसकारौ कारात्मकः ॥ वामदेवेनेति ॥ तेचमंत्राः सद्योजातादयः पंचब्रह्ममंत्राश्च त एव ॥ अंगैरंगमंत्रैः ॥ तेचमंत्राः
शिवपदंगेषु प्रसिद्धाः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ रुद्राक्षधारणकर्तामद्यादिपदार्थान्नभक्षयेदित्याह मद्यमांसमिति ॥ शिशुशब्देनसौभाजनःभाषायांमुगवाइतिप्रसिद्धः ॥ तथाचकोशःसौभाजनेशिशुतीक्ष्णगंधकाक्षीवमोचकाइति ॥ विदुरा
होग्रामसूकरइतिमिताक्षरा ॥ ४० ॥ नित्यंरुद्राक्षधारणाभावेऽपि एतेषुदिनेषुनियतंधारयेदित्याह ग्रहणेविषुवेचैवेति ॥ ४१ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेएकादशस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥
एकविंशतिपद्यैस्तुभूतशुद्धिःसमुच्यते ॥ यथाविनानाधिकारोपपूजादिकर्मणि ॥ १ ॥ प्रथमतोवस्त्रपरिधानानंतरमासनेउपविश्यभस्मधारणकार्यंततोरुद्राक्षधारणकार्यंततोभूतशुद्धिःकर्तव्येत्याह
भूतशुद्धिप्रकारमिति ॥ मूलाधारादितिकुंभकप्राणायामेनेत्यर्थः ॥ १॥२॥ जीवब्रह्मसंयोजनानंतरंकृत्यमाह पादादिमिति ॥ सवक्रकामिति ॥ कोणचतुष्टयेऽपित्रिषष्ट्यंक्तयुक्तमित्यर्थः ॥ वज्रस्यत्रिष
चतुर्दशमुखश्चाक्षोरुद्रनेत्रसमुद्रवः ॥ सर्वव्याधिहरश्चैवसर्वारोग्यप्रदायकः ॥ ३९ ॥ मद्यमांसंचलशुनंपलांडुंशिशुमेवच ॥ श्लेष्मातकंविदुराहंभक्षणेवर्ज
येत्ततः ॥ ४० ॥ ग्रहणेविषुवेचैवसंक्रमेअयनेतथा ॥ दर्शचपौर्णमासेचपुण्येचदिवसेष्वपि ॥ ४१ ॥ रुद्राक्षधारणात्सद्यःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ॥ इतिश्री
देवीभागवतेमहापुराणेएकदशस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ भूतशुद्धिप्रकारंचकथयामिमहामुने ॥ मूलाधारात्समुत्था
यकुंडलींपरदेवताम् ॥ १ ॥ सुषुम्नामार्गमाश्रित्यब्रह्मरंध्रगतांस्मरेत् ॥ जीवंब्रह्मणिसंयोज्यहंसमंत्रेणसाधकः ॥ २ ॥ पादादिंजानुपर्यंतंचतुष्कोणंसवत्र
कम् ॥ लंबीजाढ्यंस्वर्णवर्णस्मरेदवनिमंडलम् ॥ ३ ॥ जान्वाद्यानाभिचंद्रार्धनिभंपद्मद्वयांकितम् ॥ वंबीजयुक्तंश्चेताभमंभसोमंडलंस्मरेत् ॥ ४ ॥ नाभेर्ह
ृदयपर्यंतंत्रिकोणंस्वस्तिकान्वितम् ॥ रंबीजेनयुतंरक्तंस्मरेत्पावकमंडलम् ॥ ५ ॥ हृदोभूमध्यपर्यंतंवृत्तंपड्विंदुलांछितम् ॥ यंबीजयुक्तंधूम्राभंभस्वन्मं
डलंस्मरेत् ॥ ६ ॥ आब्रह्मरंध्रंभूमध्याहृतंस्वच्छंमनोहरम् ॥ हंबीजयुक्तमाकाशमंडलंचविचिंतयेत् ॥ ७ ॥ एवंभूतानिसंचित्यप्रत्येकंसंविलापयेत् ॥
भुवंजलेजलंवह्नीवह्निंवायौनभस्यमुम् ॥ ८ ॥ विलाप्यखमहंकारेमहत्तत्त्वेप्यहंकृतिम् ॥ महंतंप्रकृतौमायामात्मनिप्रविलापयेत् ॥ ९ ॥ शुद्धसंविन्म
योभूत्वाचितयेत्पापपूरुषम् ॥ वामकुक्षिस्थितंकृष्णमंगुष्ठपरिमाणकम् ॥ १० ॥ ब्रह्महत्याशिरोयुक्तंकनकस्तेयवाहुकम् ॥ मदिरापानहृदयंगुरुतल्पक
टीयुतम् ॥ ११ ॥ तत्संसर्गिपदद्वंद्वमुपपातकमस्तकम् ॥ खड्गचर्मधरंदुष्टमधोवक्त्रंसुदुःसहम् ॥ १२ ॥ वायुंबीजंस्मरन्वायुंसंपूर्येन्नंविशोपयेत् ॥

वमवनिमंडलंपृथ्वीमंडलंध्यायेदित्यर्थः ॥ ३ ॥ आनाभिनाभिपर्यंतंअर्धचंद्रस्याग्रद्वयेपद्मद्वयंध्यायेदित्यर्थः ॥ वंबीजंमध्ये ॥ ४ ॥ कोणत्रयाग्रेप्रसिद्धस्वस्तिकान्वितम् ॥ ५ ॥ षड्विंदुलांछितमिति ॥ सप्त
भागेवृत्तस्पर्शिनःषड्विंदवोध्येयाइत्यर्थः ॥ नभस्वन्मंडलंवायुमंडलंमध्येयंबीजयुक्तम् ॥ ६ ॥ ७ ॥ भुवंजलेइति ॥ पृथ्वीमंडलंजलमंडलेविलापयेदित्यर्थः ॥ विलापनंनामकार्यस्यकारणरूपतापाद
नम् ॥ एवंपूर्वपूर्वकार्यस्योत्तरोत्तरकारणेविलापोब्रह्मपर्यंतंकार्यः ॥ अमुंवायुंनभसिविलापयेदित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ भूतलयानंतरंस्वशरीरेपापपुरुषंध्यानमाह चिंतयेदिति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ वायु
ंबीजंयमित्स्मरंस्तद्वीजोद्भूतवायुनापूरकप्राणायामेनदेहंसंपूर्येन्नंपापपुरुषंशोषयेत्शुक्लंकुर्यादित्यर्थः ॥ पश्चात्स्वशरीरयुतंपापपुरुषंवह्निंबीजेनरमितिबीजोच्चारणेनतदुत्थाग्निनादहेदित्यर्थः ॥ १३ ॥

कुंभकेपरिजतेनवहिवीजेनेतिपूर्वेणान्वयः ॥ ततोवायुबीजमुच्चार्यपापनरोद्धवंपापपुरुषोद्धवंकेवलंभस्मवाहिःस्वशरीराद्बहिःसमुत्सार्यरेचयेत्तज्जेदित्यर्थः ॥ इयंक्रियारेचकप्राणायामेनकर्तव्येत्यर्थः ॥ १४ ॥ अनंतरंस्वशरीरोद्धवंयद्भस्मतत्सुधाबीजेनामृतबीजेन वमित्युच्चारणेन तदुत्थामृतेनसंप्लावयेद्यथापिंडोभवति ॥ पश्चाद्भूबीजेनलमितिमंत्रेणतद्भस्मद्रवीभूतंघनीभूतंकुर्यादित्यर्थः ॥ तच्चकनकांडवयेत् ॥ १५ ॥ पुनर्विहायसआकाशस्यबीजंहमित्युच्चार्यतंपिंडंमुकुराकारंभावेत् ॥ ततःकठिनपिंडस्यमूर्धादिनखांताअवयवामनसारचनीयाइत्यर्थः ॥ १६ ॥ पुनर्येनक्रमेणपंचभूतानांसंहारोब्रह्मणिकृतस्तेनैवक्रमेणसृष्टिमार्गेणचितोब्रह्मणःसकाशादुत्पाद्ययथापूर्वस्थानंतानिभूतानिस्थापयेत् ॥ ततःसोहमितिमंत्रेणब्रह्मण्येकीभूतंजीवंस्वहृदयांबुजेआनयेदित्यर्थः ॥ १७ ॥ तत्रप्रकारमाह कुंडलीति ॥ पूर्वयथाकुंडलिन्याजीवोब्रह्मणिसंयोजितः सैवकुंडलीतंपरसंगात्परमात्मनःसंगात्सुधामयंजीवंहृदयांभोजेसंस्थाप्यमूलाधारगतांस्मरेदितिजीवानयनप्रकारइत्यर्थः ॥ तत्रप्राणकुंभकेपरिजतेनततःपापनरोद्धवम् ॥ बहिर्भस्मसमुत्सार्यवायुबीजेनरेचयेत् ॥ १४ ॥ सुधाबीजेनदेहोत्थंभस्मसंप्लावयेत्सुधीः ॥ भूबीजेनघनीकृत्यभस्मतत्कनकांडवत् ॥ १५ ॥ विशुद्धमुकुराकारंजपन्बीजंविहायसः ॥ मूर्धादिपादपर्यंतान्यंगानिरचयेत्सुधीः ॥ १६ ॥ आकाशादीनिभूतानिपुनरुत्पादयेच्चितः ॥ सोहमंत्रेणचात्मानमानयेद्दृढयांबुजे ॥ १७ ॥ कुंडलीजीवमादायपरसंगात्सुधामयम् ॥ संस्थाप्यहृदयांभोजेमूलाधारगतांस्मरेत् ॥ १८ ॥ रक्तांभोधिस्थपोतोल्लसदरुणसरोजाधिरूढाकराब्जैःशूलंकोदंडमिश्रद्भवमथगुणमप्यंकुशंपंचबाणान् ॥ विभ्राणासृक्कपालंत्रिनयनलसितापीनवक्षोरुहाद्यादेवीवालार्कवर्णाभवतुसुखकरीप्राणशक्तिःपरानः ॥ १९ ॥ एवंध्यात्वाप्राणशक्तिंपरमात्मस्वरूपिणीम् ॥ विभूतिधारणंकार्यंसर्वाधिकृतिसिद्धये ॥ २० ॥ विभूतेर्विस्तरंक्षयेधारणेचमहाफलम् ॥ श्रुतिस्मृतिप्रमाणोक्तंभस्मधारणमुत्तमम् ॥ २१ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतमहापुराणेकादशस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ श्रीनारायणउवाच ॥ इदंशिरोव्रतंचीर्णविधिवद्यैर्द्विजातिभिः ॥ तेषामेवपरांविद्यांवदेदज्ञानवाधिकां ॥ १ ॥ विधिवच्छ्रद्धयासाधनचीर्णयैःशिरोव्रतम् ॥ श्रौतस्मार्तसमाचारस्तेषामनुपकारकः ॥ २ ॥ शिरोव्रतसमाचारादेवब्रह्मादिदेवताः ॥ देवताअभवन्विद्वन्खलुनान्येनहेतुना ॥ ३ ॥ शिरोव्रतस्यमाहात्म्यंपूर्वैःपूर्वतरंकृतम् ॥ ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चदेवताःसकलाअपि ॥ ४ ॥

स्थापनंपश्चात्कर्तव्यमित्यनुक्तमपिप्राणशक्तिध्यानकथनादर्थोद्बोधम् ॥ तदुक्तम् ॥ भूतशुद्धिविधायेत्यंप्राणस्थापनमाचरेदिति ॥ तत्रप्राणप्रतिष्ठामंत्रःस्पष्टएवास्तीतिनात्रलिख्यते ॥ १८ ॥ प्राणशक्तिध्यानमाह रक्तांभोधिस्थेति ॥ रक्तांभोधिःशोणसमुद्रस्तत्रस्थितःपोतोऽनौकातस्मिन्बुल्लसितंयदरुणसरोजंतस्मिन्ब्राह्मणम् ॥ असृक्कपालंरक्तपूर्णकपालम् ॥ इक्षुद्धवंकोदंडमिश्रधनुः ॥ गुणपाशम् ॥ षडहस्ताध्येया ॥ १९ ॥ ध्यात्वाप्राणस्थापनमाचरेदितिशेषः ॥ सर्वाधिकृतिसिद्धयेयद्विभूतिधारणंकर्तव्यमित्युक्तंतस्यविधिःसिंहावलोकनन्यायेनाऽधुनाकथ्यतइतिशेषः ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेकादशस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ अथधिकैश्चैवचत्वारिंशत्पद्यैरथसादरम् ॥ शिरोव्रतविधानंचयथावदभिधीयते ॥ १ ॥ इदंवक्ष्यमाणम् ॥ विद्यांब्रह्मविद्यामचवाचान्याभिरास्तिकाः सर्वस्त्रीभिर्धृतंभस्मत्रिपुंड्रोद्धूलनात्मनेति ॥ ब्रह्मजावादेऽपिरूपपुत्रेण ॥ देवताभिर्धृतंभस्मत्रिपुंड्रोद्धूलनात्मनेति ॥ उमादेव्याचलक्ष्म्या

॥ ५ ॥ अथर्वणश्रुतेः शिरसि प्रोक्तत्वाच्छिरोव्रतमेतस्य नामेत्यर्थः ॥ ६ ॥ शाखाभेदेऽपि ॥ क्वचिच्छिरोव्रतमिति क्वचित्पाशुपतव्रतमिति क्वचिच्छिवव्रतमिति शाखाभेदे संज्ञाभेदेऽप्येकमेव व्रतमिदं सर्वशाखास्वस्तीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ सर्वासु विद्यासु यद्यप्यधिकारी तथाऽपि धर्मवर्जित एव स ज्ञेय इति भावः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अग्निरित्यादिभिरिति ॥ अग्निरिति भस्म ॥ जलमिति भस्म ॥ स्थलमिति भस्म ॥ वायुरिति भस्म ॥ व्योमेति भस्म ॥ सर्वहवा इदं भस्मेति षड्भिरार्थवणप्रोक्तैर्मन्त्रैर्भस्मना सर्वा गोलू लनं कुर्यादिदं शिरोव्रतमित्यर्थः ॥ १२ ॥ विद्योदयो ब्रह्मविद्योदयः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ ब्रह्मविद्या

सर्वपातकयुक्तोऽपि मुच्यते सर्वपातकैः ॥ शिरोव्रतमिदं येन चरितं विधिवद्बुध ॥ ५ ॥ शिरोव्रतमिदं नाम शिरस्यार्थवर्णश्रुतेः ॥ यदुक्तं तद्धिनैवान्यत्तत्तु पुण्येन लभ्यते ॥ ६ ॥ शाखाभेदेषु नामानि व्रतस्यास्य विभेदतः ॥ पठ्यंते मुनिशार्दूलशाखास्वेकं व्रतं हितम् ॥ ७ ॥ सर्वशाखासु वस्त्वेकं शिवाख्यं सत्यचिद्वचनम् ॥ तथा तद्विषयं ज्ञानं तथैव च शिरोव्रतम् ॥ ८ ॥ शिरोव्रतविहीनस्तु सर्वधर्मविवर्जितः ॥ अपि सर्वासु विद्यासु सोऽधिकारी न संशयः ॥ ९ ॥ शिरोव्रतमिदं कार्यपापकांतारदाहकम् ॥ साधनं सर्वविद्यानां यतस्तत्सम्यगाचरेत् ॥ १० ॥ श्रुतिरार्थवर्णी सूक्ष्मा सूक्ष्मार्थस्य प्रकाशिनी ॥ यदुवाच व्रतं प्रीत्या तन्नित्यं सम्यगाचरेत् ॥ ११ ॥ अग्निरित्यादिभिर्मन्त्रैः षड्भिः शुद्धेन भस्मना ॥ सर्वा गोलू लनं कुर्याच्छिरोव्रतं समाह्वयम् ॥ १२ ॥ एतच्छिरोव्रतं कुर्यात्संध्याकालेषु सादरम् ॥ यावद्विद्योदयस्तावत्तस्य विद्याखलूत्तमा ॥ १३ ॥ द्वादशाब्दमथाब्दं वा तदर्धं च तदर्धकम् ॥ प्रकुर्याद्द्वादशाहं वा संकल्पेन शिरोव्रतम् ॥ १४ ॥ शिरोव्रतेन यः स्नातस्तं तु नोपदिशेत्तु यः ॥ तस्य विद्याविनष्टा स्यान्निर्धृणः स गुरुः खलु ॥ १५ ॥ ब्रह्मविद्या गुरुः साक्षान्मुनिः कारुणिकः खलु ॥ यथा सर्वेश्वरः श्रीमान्मृदुः कारुणिकः खलु ॥ १६ ॥ जन्मांतरसहस्रेषु नराये धर्मचारिणः ॥ तेषामेव खलु श्रद्धा जायते न कदाचन ॥ १७ ॥ प्रत्युताज्ञानबाहुल्याद्वेष एव विजायते ॥ अतः प्रद्वेषयुक्तस्य न भवेदात्मवेदनम् ॥ १८ ॥ ब्रह्मविद्योपदेशस्य साक्षादेवाधिकारिणः ॥ त एव नेतरे विद्वन्धेतु स्नाताः शिरोव्रतैः ॥ १९ ॥ व्रतं पाशुपतं चीर्णं यौर्द्विजैरादरेण तु ॥ तेषामेवोपदेष्टव्यमिति वेदानुशासनम् ॥ २० ॥ यः पशुस्तत्पशुत्वं च व्रतेनानेन संत्यजेत् ॥ तान् हत्वा न स पापीयान् भवेद्देहांतनिश्चयः ॥ २१ ॥ त्रिपुंड्रधारणं प्रोक्तं जावालैरादरेण तु ॥ त्रियं वकेन मंत्रेण सतरेण शिवेन च ॥ २२ ॥ त्रिपुंड्रधारयेन्नित्यं गृहस्थाश्रममाश्रितः ॥ ओंकारेण त्रिरुक्तेन सहंसेन त्रिपुंड्रकम् ॥ २३ ॥

गुरुरिति ॥ ब्रह्मविद्याप्रदाता हि परमकारुणिकोऽपेक्षितस्तथा चैतादृशशिरोव्रतकर्त्रेऽपि यदि तां नोपदिशेत्तर्हि तस्य विद्याविनष्टा स्यान्न प्रचरेदेवेत्यर्थः ॥ एतेन सकृज्जाताऽपि ब्रह्मविद्यामोक्षदायिनी भवतीति श्रुतिप्राबल्याद्विनष्टायामपि कोदोष इति शंका परास्ता ॥ ब्रह्मविद्याप्रचारस्याभिलषितत्वात्तस्य च नाशप्रसंग इति दोषस्य सत्त्वात् ॥ १६ ॥ न कदाचनेति ॥ अन्यथा कदाचन कदापि नेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ तान्पशून् हत्वेत्यर्थः ॥ अतिशयोक्तिपरमिदं वाक्यम् ॥ २१ ॥ जावालैरादरेण त्विति ॥ ब्राह्मणानामयमेव धर्मोऽयमेव धर्म इत्यादिवाक्यैरित्यर्थः ॥ जावालश्रुतौ स्पष्टमेतत् ॥ गृहस्थश्च वनस्थश्च धारयेच्च त्रिपुंड्रकमिति ॥ २२ ॥ सहंसेन हंस इति मंत्रसहितेन ॥ इदमपि जावालश्रुतौ स्पष्टम् ॥ सूतसंहितायां च ॥ २३ ॥

॥ २४ ॥ मेधावीत्यादिनेति ॥ इदमपिबृहज्जावालेसूतसंहितायांचस्पष्टम् ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ आदिब्राह्मणभूतेनब्रह्मणेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ देहगुंठनंदेहोद्धूलनम् ॥ २९ ॥ पंचाक्षरमंत्रेणेत्येताव
त्यर्थेतद्गृहस्थविषयम् ॥ प्रणवेनेतितुसंन्यासविषयम् ॥ ३० ॥ ३१ ॥ त्रियायुषंजमदग्रेरितिमंत्रेणेत्यर्थः ॥ गौणेनभस्मनेति अग्निरिहोत्रजंभस्ममुख्यंतदतिरिक्तं गौणमित्यर्थः ॥ अतएवाग्रेवक्ष्यति गौ
णनानाविधमंत्रोक्तमिति ॥ तथाचब्रह्मचारिणास्वाग्निजन्येनभस्मनागौणेनत्रिपुंड्रादिकंधार्यामित्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ तत्त्वात्सर्वधर्मवरेण्यत्वादित्यर्थः ॥ ३५ ॥ शिरोव्रतविधिमाह भस्माग्नि
होत्रजमिति ॥ विरजाग्निसमुद्भवमग्रेवक्ष्यमाणम् ॥ ३६ ॥ पंचब्रह्ममंत्रैःसद्योजातंप्रपद्यामीत्यादिभिः ॥ ३७ ॥ अग्निरित्यादिमंत्रितम् अग्निरितिभस्म ॥ जलमितिभस्म ॥ स्थलमितिभस्म ॥ वायुरि
धारयेद्विक्षुकोनित्यमितिजावालिकीश्रुतिः ॥ त्रियंबकेनमंत्रेणप्रणवेनशिवेनच ॥ २४ ॥ गृहस्थश्चवनस्थश्चधारयेच्चत्रिपुंड्रकम् ॥ मेधावीत्यादिनावाऽपि
ब्रह्मचारीदिनेदिने ॥ २५ ॥ भस्मनासजलेनाऽपिधारयेच्चत्रिपुंड्रकम् ॥ ब्राह्मणोविधिनोत्पन्नस्त्रिपुंड्रंभस्मनैवतु ॥ २६ ॥ ललाटेधारयेन्नित्यंतियंभस्मा
वगुंठनम् ॥ "महादेवस्यसंबंधात्तद्धर्मैप्यस्तिसंगतिः ॥" सम्यक्त्रिपुंड्रधर्मचब्राह्मणोनित्यमाचरेत् ॥ २७ ॥ आदिब्राह्मणभूतेनत्रिपुंड्रंभस्मनाधृतम् ॥
यतोऽतएवविप्रस्तुत्रिपुंड्रधारयेत्सदा ॥ २८ ॥ भस्मनावेदसिद्धेनत्रिपुंड्रंदेहगुंठनम् ॥ रुद्रलिंगार्चनंवाऽपिमोहतोऽपिचनत्यजेत् ॥ २९ ॥ त्रियंबकेनमंत्रे
णसतारेणतथैवच ॥ पंचाक्षरेणमंत्रेणप्रणवेनतथैवच ॥ ३० ॥ ललाटेहृदयेचैवदोर्द्वेचमहामुने ॥ त्रिपुंड्रंधारयेन्नित्यंसंन्यासाश्रममाश्रितः ॥ ३१ ॥ त्रि
यायुषेणमंत्रेणमेधावीत्यादिनाऽथवा ॥ गौणेनभस्मनाधार्यात्रिपुंड्रंब्रह्मचारिणा ॥ ३२ ॥ नमोतेनशिवेनैवशूद्रःशुश्रूषणेः ॥ उद्धूलनंत्रिपुंड्रचनित्यंभ
क्त्यासमाचरेत् ॥ ३३ ॥ अन्येषामपिसर्वेषांविनामंत्रेणसुव्रत ॥ उद्धूलनंत्रिपुंड्रचकर्तव्यंभक्तितोमुने ॥ ३४ ॥ भूतैवोद्धूलनंतिर्यक्त्रिपुंड्रस्यचधारणम् ॥
वरेण्यंसर्वधर्मैभ्यस्तत्त्वान्नित्यंसमाचरेत् ॥ ३५ ॥ भस्माग्निहोत्रजंवाऽथविरजाग्निसमुद्भवम् ॥ आदरेणसमादायशुद्धेपात्रेनिधायतत् ॥ ३६ ॥ प्रक्षाल्यपा
दौहस्तौचद्विराचम्यसमाहितः ॥ गृहीत्वाभस्मतत्पंचब्रह्ममंत्रैःशनैःशनैः ॥ ३७ ॥ प्राणायामत्रयंकृत्वाअग्निरित्यादिमंत्रितम् ॥ तैरेवसप्तभिर्मंत्रैस्त्रिवारम
भिमंत्रयेत् ॥ ३८ ॥ ओमापोज्योतिरित्युक्त्वाध्यात्वामंत्रानुदीरयेत् ॥ सितेनभस्मनापूर्वसमुद्धूल्यशरीरकम् ॥ ३९ ॥ विपापोविरजोमर्त्याजायतेनात्रसं
शयः ॥ ततोऽध्यात्वामहाविष्णुंजगन्नाथंजलाधिपम् ॥ ४० ॥ संयोज्यभस्मनातोयमाग्निरित्यादिभिःपुनः ॥ विमृज्यसांबंध्यात्वासमुद्धूल्यादूर्ध्वमस्तकम्
॥ ४१ ॥ तेनभावनयाब्रह्मभूतेनसितभस्मना ॥ ललाटवक्षःस्कंधेषुस्वाश्रमोचितमंत्रतः ॥ ४२ ॥

तिभस्म ॥ व्योमेतिभस्म ॥ सर्वहवाद्दंभस्मेतिषड्भिरार्यवणप्रोक्तमंत्रैरभिमंत्रितामित्यर्थः ॥ एतैर्मंत्रैस्त्रिवारमभिमंत्रयेदित्यर्थः ॥ तैरेवसप्तभिरिति ॥ बृहज्जावालेतेषामेवषण्मंत्राणांमध्येवायुरितिभस्मे
त्यस्याग्रेतेजोभस्मेतिसप्तमोमंत्रःपठ्यतेतेनसिद्धितैस्तैरेवसप्तभिर्मंत्रैरित्यर्थः ॥ ३८ ॥ ध्यात्वेति ॥ महादेवंध्यात्वेत्यर्थः ॥ मंत्रानाग्निरितिभस्मेत्यादिकान् ॥ ३९ ॥ इत्थंशुष्कभस्मनोद्धूलनंकृत्वापश्चा
जलमिश्रितेनकर्तव्यमित्याह ॥ ततोऽध्यात्वेति ॥ ४० ॥ ४१ ॥ स्वाश्रमोचितमंत्रतः ॥ तेचमंत्रास्त्रियंबकमित्यादयःपूर्वमुक्ताः ॥ ४२ ॥

अनुलोमविलोमतः सव्यापसव्येन ॥ अंगुलिद्वयेन वामभागमारभ्य दक्षभागपर्यन्तरेखाद्वयंकृत्वांगुष्ठेन दक्षभागमारभ्य वामभागपर्यन्तमेकारेखांकुर्यादित्यर्थः ॥ ४३ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ त्रयोस्त्रिंशत्पद्यवैर्गौणभस्मानुवर्णनम् ॥ कीर्तयित्वा कथ्यते तद्विरजानलसंभवम् ॥ १ ॥ पूर्वाध्याये गौणेन भस्मनेत्युक्तं गौणभस्मदर्शयति आग्नेयमिति ॥ गौणमप्याग्नेयभस्माज्ञानध्वंसकमित्यर्थः ॥ तच्चानेकविधमित्याह गौणनानेति ॥ १ ॥ यथाग्निहोत्राग्निर्जभस्मतद्देवसमानमाहात्म्यविरजानलजमेकं गौणभस्मास्तीत्यर्थः ॥ औपासनसमुत्पन्नं स्मार्तं विवाहाग्निजन्यं गृहस्थानां समिदग्निमुद्भवं ब्रह्मचारिणाम् ॥ २ ॥ दावानलजन्यमेतानि गौणभस्मानीत्यर्थः ॥ तत्र तत्तद्भस्मानामधिकारिभेदेन विभागमाह त्रैवर्णिकानामिति ॥ ३ ॥ उभयभस्माधिकारिणस्त्रैवैर्मध्यमानामिकांगुष्ठैरनुलोमविलोमतः ॥ त्रिपुंड्रधारयेन्नित्यंत्रिकालेष्वपि भक्तिः ॥ ४३ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ आग्नेयं गौणमज्ञानध्वंसकं ज्ञानसाधकम् ॥ गौणं नानाविधं विद्धि ब्रह्मन् ब्रह्मविदां वर ॥ १ ॥ अग्निहोत्राग्निर्जतद्द्विरजानलजं मुने ॥ औपासनसमुत्पन्नं समिदग्निमुद्भवम् ॥ २ ॥ पचनाग्निमुत्पन्नं दावानलसमुद्भवम् ॥ त्रैवर्णिकानां सर्वेषामग्निहोत्रसमुद्भवम् ॥ ३ ॥ विरजानलजं चैव धार्य भस्म महामुने ॥ औपासनसमुत्पन्नं गृहस्थानां विशेषतः ॥ ४ ॥ समिदग्निमुत्पन्नं धार्य वै ब्रह्मचारिणा ॥ शूद्राणां श्रोत्रियाणां पचनाग्निमुद्भवम् ॥ ५ ॥ अन्येषामपि सर्वेषां धार्य दावानलोद्भवम् ॥ कालश्चित्राणैर्मासीदेशः स्वीयः परिग्रहः ॥ ६ ॥ क्षेत्रारामाद्यरण्यं वा प्रशस्तः शुभलक्षणः ॥ तत्र पूर्वत्रयोदश्यां सुस्नातः सुकृताह्निकः ॥ ७ ॥ अनुज्ञाप्य स्वमाचार्यसंपूज्य प्राणिपत्य च ॥ पूजां वै शेषिकीं कृत्वा शुक्लां वरधरः स्वयम् ॥ ८ ॥ शुद्धयज्ञोपवीती च शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥ दर्भासने समासीनो दर्भमुष्टिं प्रगृह्य च ॥ ९ ॥ प्राणायामत्रयं कृत्वा प्राङ्मुखो वाप्युदङ्मुखः ॥ ध्यात्वा देवं च देवीं च तद्विज्ञापनवर्त्मना ॥ १० ॥ व्रतमेतत्करोमीति भवेत्संकल्पदीक्षितः ॥ यावच्छरीरपात्रं वा द्वादशाब्दमथोऽपि वा ॥ ११ ॥ तदर्धं वा तदर्धं वा मासद्वादशकं तु वा ॥ तदर्धं वा तदर्धं वा मासमेकमथापि वा ॥ १२ ॥ दिनद्वादशकं वाऽपि दिनषट्कमथापि वा ॥ तदर्धं दिनमेकं वा व्रतसंकल्पनाविधिः ॥ १३ ॥ अग्निमाधाय विधिवद्विरजाहोमकारणात् ॥ हुत्वाऽऽज्येन समिद्विश्वचारुणा च यथाविधि ॥ १४ ॥

त्यर्थः औपासनसमुत्पन्नं विवाहाग्निजं स्मार्तभस्मनोऽपि संग्रहः ॥ ४ ॥ ५ ॥ विरजानलभस्मन उत्पत्तिमाह कालश्चित्रेति ॥ चित्रायुक्तापौर्णमासी मुख्यः कालस्तद्विज्ञापनवर्त्मना ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ इत्यसंकल्पं कृत्वा पश्चात्स्वगृह्योक्तप्रकारेणाग्निस्थापनं कुर्यादित्याह अग्निमाधाय विधिवदिति ॥ स्वगृह्योक्तप्रकारेणेत्यर्थः ॥ तथा च बृहज्जावालश्रुतिः ॥ स्वगृह्योक्तप्रकारेण प्रतिष्ठाप्याग्निमीजयेदिति ॥ वस्तुतस्तु तांत्रिकप्रकारस्याग्नेवक्ष्यमाणत्वात्तांत्रिकविधिरेवात्र ग्राह्य इति ॥ हुत्वाऽज्येनेति ॥ ततोऽग्निस्थापनानंतरमाज्येन वाचरुणा वा समिद्विर्वाजुह्यादित्यर्थः ॥ १४ ॥

पूताहात्पुरतइति॥ अयंचहोमः पूताहात्पौर्णमासीदिनात्पूर्वमेवममतत्त्वशुद्धिर्भवत्वित्युद्देशेन कार्यइत्यर्थः॥ होमः केनमंत्रेण कर्तव्यस्तदाह जुहुयादिति ॥ मूलमंत्रेण ॥ संख्यानुकौगजांतकसहस्रकमिति नियमादष्टोत्तरसहस्रहोमः॥ १५॥ तद्धोमानंतरंकृत्यमाह पश्चादिति॥ पृथ्वीतत्त्वमैशुद्ध्यतांज्योतिरहं विरजविपाप्माभूयासंस्वाहेत्याद्यैर्मंत्रैर्वक्ष्यमाणैकैकतत्त्वनामोच्चारसहितैर्होमः कार्यइत्यर्थः ॥ तेषांपृथिव्यादितत्त्वानां नामान्याह भूतादीति॥ पंचमहाभूतानि तथापंचतन्मात्राः तथापंचकर्मद्रियाणि॥ १६॥ ज्ञानकर्मैति॥ पंचज्ञानेन्द्रियाण्यपि प्राणाद्याणीत्यर्थः॥ १७॥ बुद्धिशब्देन चित्तस्यापि संग्रहः कर्तव्यः ॥ गुणाः सत्त्वादयः॥ १८॥ १९॥ अथेति ॥ अभिमंज्यपंचाक्षरमंत्रेण॥ २०॥ न्यस्याग्रावित्यत्रतूष्णीं केवलं न्यास एवोक्तः ॥ बृहज्जाबालेतु पंचानां त्वेति मंत्रेण पिंडानां तु चतुर्दश ॥ कुर्यादित्युक्त्वा ॥ षडक्षरस्य मंत्रस्य व्यावृत्तस्य तथाक्षरैः॥ स्वाहांतैर्जुहुयात्तत्रवर्णदेवायपिंडकाः ॥ होतव्याः पंचब्रह्मणि नमो हिरण्यवाहवे ॥ इति सर्वाहुतीर्हुत्वेत्यनेन होम एवोक्तः॥ इत्थं पिंडमग्नौ न्यस्य तंचाग्निं संस्कृतं तस्मिन् दिने संर

पूताहात्पुरतोभूयस्तत्त्वानां शुद्धिमुद्दिशन् ॥ जुहुयान्मूलमंत्रेण तैरेव समिदादिभिः ॥ १५ ॥ तत्त्वान्येतानि मे देहे शुद्ध्यंतामित्यनुस्मरन् ॥ पश्चाद्भूतादितन्मात्राः पंचकर्मद्रियाणि च ॥ १६ ॥ ज्ञानकर्मविभेदेन पंचपंचविभागशः ॥ त्वगादिधातवः सप्तपंचप्राणादिवायवः ॥ १७ ॥ मनोबुद्धिरहंकारोगुणाः प्रकृतिपुरुषौ ॥ रागो विद्या कला चैव नियतिः काल एव च ॥ १८ ॥ माया च शुद्धविद्या च महेश्वरसदाशिवौ ॥ शक्तिश्च शिवतत्त्वं च तत्त्वानि क्रमशो विदुः ॥ १९ ॥ मंत्रैस्तु विरजैर्हुत्वा होताऽसौ विरजो भवेत् ॥ अथ गोमयमादाय पिंडीकृत्या अभिमंज्य च ॥ २० ॥ न्यस्याग्नौ तंच संरक्ष्य दिने तस्मिन् हविष्यभुक् ॥ प्रभाते च चतुर्दश्यांकृत्वा सर्वपुरोदितम् ॥ २१ ॥ तस्मिन् दिने निराहारः कालशेषं समापयेत् ॥ प्रातः पर्वणि चाप्येवं कृत्वा होमावसानतः ॥ २२ ॥ उपसंहृत्य रुद्राग्निं गृहीत्वा भस्मयन्नतः ॥ ततश्च जटिलमुंडः शिखैकजट एव च ॥ २३ ॥ भूत्वा स्नात्वा पुनर्गीतलज्जश्चेत्स्याद्दिगंबरः ॥ अन्यः काषायवसनश्चर्मचीरां वरोऽथ वा ॥ २४ ॥ एकां वरो वल्कलवान् भवेदंडी च मेखली ॥ प्रक्षाल्य चरणौ पश्चाद्द्विराचम्याऽऽत्मनस्तनुम् ॥ २५ ॥ संकलीकृत्य तद्भस्म विरजानलसंभवम् ॥ अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैः षड्विंशत्वर्णैः क्रमात् ॥ २६ ॥ विमृज्यां गानि मूर्धादिचरणांतंचतैः स्पृशेत् ॥ ततस्तेन क्रमेणैव समुद्धृत्य च भस्मना ॥ २७ ॥ सर्वांगोद्धूलनं कुर्यात्प्रणवेन शिवेन वा ॥ ततश्च पुंड्रं च ये त्रियायुष समाह्वयम् ॥ २८ ॥ शिवभावं समागम्य शिवभावमथाचरेत् ॥ कुर्यात्त्रिसंध्यमप्येवमेतत्पाशुपतं व्रतम् ॥ २९ ॥

क्षयहविष्यभुग्भूयादित्याह न्यस्येति ॥ कृत्वा सर्वमिति ॥ चतुर्दश्यां नित्यकर्म समाप्त्यनंतरं पूर्वोक्तरीत्या पंचाक्षरमंत्रेण होमं तस्मिन्नेवाग्नौ तदिनेऽपि कृत्वा निराहारः सन्कालशेषं समापयेदित्यर्थः ॥ २१ ॥ प्रातः पर्वणीति ॥ तदनंतरं पर्वणि पूर्णिमायां प्रातर्नित्यकर्म समाप्य पुनस्तथैव पंचाक्षरमंत्रेण होमं कृत्वा होमांगं समाप्याग्निं विसर्जयेदित्यर्थः ॥ २२ ॥ तदाह उपसंहृत्य रुद्राग्निमिति ॥ रुद्राग्निमित्यनेन शैवमतोक्तोऽयं प्रकारोऽस्तीति बोधितम् ॥ तेन बृहज्जाबालोक्तप्रकारस्यैतत्प्रकारस्य च भेदेऽपि निविरोध इति ॥ इत्थं भस्म संपाद्य जटावन्धामुंडशिखोवा एकजटोवाभूयादित्याह ततश्चेति ॥ २३ ॥ इत्थं भूत्वा पुनः स्नात्वा गीतलज्जस्त्यक्तलज्जश्चेद्दिगंबरो भवेदन्यश्चेत्काषायवसनो भवेदित्याह भवेदंडीति ॥ २४ ॥ दंडधारी मेखलाधारी च भवेदित्याह भवेदंडीति ॥ २५ ॥ संकलीकृत्यैकीकृत्य षड्भिः पूर्वोक्तैर्मंत्रैः ॥ २६ ॥ २७ ॥ त्रियायुष समाह्वयं यस्य त्रियायुषमिति संज्ञाऽस्ति शास्त्रे तत्र पुंड्रं वक्ष्यमाणप्रकारेण कुर्यादित्यर्थः ॥ २८ ॥ एतत्पाशुपतमिति ॥ इदं पाशुपतं व्रतं भवतीत्यर्थः ॥ २९ ॥

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ सप्तविंशतिपद्यैस्तु श्लोकार्धेन समाधुतैः ॥ त्रिविधत्वं कथ्यतेऽत्र माहात्म्यं च विशेषतः ॥ १ ॥
 पूर्वाध्यायांते शान्तिकं पौष्टिकं भस्मकामदं च त्रिधा भवेदिति त्रिविधं भस्म श्रुत्वा पृच्छति त्रिविधत्वमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ब्राह्मैर्मन्त्रैः ॥ सद्योजातादिपंचब्रह्ममन्त्रैः ॥ ३ ॥ षडंगेन षडक्षरमन्त्रपडंगेन ॥ उभयत्रा
 भुक्तिमुक्तिप्रदं चैव पशुत्वं विनिवर्तयेत् ॥ तत्पशुत्वं परित्यज्य कृत्वा पाशुपतं व्रतम् ॥ ३० ॥ पूजनीयो महादेवो लिंगमूर्तिः सदाशिवः ॥ भस्मस्नानं महापुण्यं
 सर्वसौख्यकरं परम् ॥ ३१ ॥ आयुष्यं बलमारोग्यं श्रीपुष्टिर्वर्धनं यतः ॥ रक्षार्थं मंगलार्थं च सर्वसंपत्समृद्धये ॥ ३२ ॥ भस्मस्निग्धमनुष्याणां महामारीभयं
 न च ॥ शान्तिकं पौष्टिकं भस्मकामदं च त्रिधा भवेत् ॥ ३३ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ नारद उवाच ॥ त्रिविधत्वं
 कथंचास्य भस्मनः परिकीर्तितम् ॥ एतत्कथय मे देव महत्कौतूहलं मम ॥ १ ॥ नारायण उवाच ॥ त्रिविधत्वं प्रवक्ष्यामि देवर्षे भस्मनः शृणु ॥ महापापक्षय
 करं महाकीर्तिकरं परम् ॥ २ ॥ गोमयं योनिं संवद्धं तद्भस्मैव गृह्यते ॥ ब्राह्मैर्मन्त्रैस्तु संदग्धं तच्छान्तिकृदिहोच्यते ॥ ३ ॥ सावधानस्तु गृहीयात्तरो वै गोमयं तु
 यत् ॥ अंतरिक्षे गृहीत्वा तत्पडंगेन दहेदतः ॥ ४ ॥ पौष्टिकं तत्समाख्यातं कामदं च ततः शृणु ॥ प्रासादेन दहेदेतत्कामदं भस्मकीर्तितम् ॥ ५ ॥ प्रातरुत्थाय दे
 वर्षे भस्मव्रतपरः शुचिः ॥ गवांगोष्ठेषु गत्वा तु नमस्कृत्वा तु गोकुलम् ॥ ६ ॥ गवां वर्णानुरूपाणां गृहीयाद्गोमयं शुभम् ॥ ब्राह्मणस्य च गौः श्वेतारक्ता गौः क्षत्रिय
 स्य च ॥ ७ ॥ पीतवर्णा तु वैश्यस्य कृष्णा शूद्रस्य कथ्यते ॥ पौर्णमास्यां मावास्यां पृथ्यां वा विशुद्धधीः ॥ ८ ॥ प्रासादेन तु मंत्रेण गृहीत्वा गोमयं शुभम् ॥
 हृदयेन तु मंत्रेण पिंडीकृत्य तु गोमयम् ॥ ९ ॥ रविरश्मिमुसंततं शुचौ देशे मनोहरे ॥ तुषेण वा बुसैर्वापि प्रासादेन तु निक्षिपेत् ॥ १० ॥ अरण्युद्भवमग्निवाश्रो
 त्रियागारजंतु वा ॥ तद्ग्नौ विन्यसेत्तंच शिवबीजेन मन्त्रतः ॥ ११ ॥ गृहीयादथ तत्राग्निकुंडाद्भस्मविचक्षणः ॥ नवपात्रं समादाय प्रासादेन तु निक्षिपेत् ॥ १२ ॥
 केतकी पाटली तद्द्रुशीरं च दंतं तथा ॥ नानासुगंधिद्रव्याणि काश्मीरप्रभृतीनि च ॥ १३ ॥ निक्षिपेत्तत्र पात्रे तु सद्यो मंत्रेण शुद्धधीः ॥ जलस्नानं पुरा कृत्वा भ
 स्मस्नानमतः परम् ॥ १४ ॥ जलस्नाने त्वशक्तश्च भस्मस्नानं समाचरेत् ॥ प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च शिरश्चे शानमन्त्रतः ॥ १५ ॥ समुद्धृत्य ततः पश्चादाननं तत्पुरुषे
 ण तु ॥ अघोरेण तु हृदयं नाभिं वामेन तत्परम् ॥ १६ ॥

पिभूष्यस्पृष्टमंतरिक्षे एव ग्राह्यं गोमयम् ॥ ४ ॥ प्रासादेन हैमिति मंत्रेण ॥ ५ ॥ गोमयग्रहणप्रकारमाह प्रातरुत्थायेति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ हृदयेन नम इति मंत्रेण ॥ ९ ॥ रविरश्मीति ॥ तं गोमयपिंडं र
 विरश्मिमुसंततं रविकिरणेन शुष्कं जातं तुषेण वा बुसैर्वापि वेष्टितं प्रासादमंत्रेण शुचौ देशे स्थापयेदित्यर्थः ॥ १० ॥ पश्चादग्निस्थापनं कृत्वा तं पिंडं पूर्वोक्तीत्याहुयादित्याह अरण्युद्भवमिति ॥ अरण्युद्भवम
 ग्निश्रोत्रियागारजं वाग्निमान्नीयविधिवत्संस्कृते तद्ग्नौ शिवबीजेन मन्त्रतः ॥ शिवमंत्रेण तं पिंडं पूर्वोक्तीत्याह्यसेज्जुहुयादित्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ ईशानमन्त्रतः ॥ ईशानः सर्वविद्याना
 मिति मंत्रः ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ परतःसंध्यायाम् ॥ १९ ॥ न्यासस्थानं त्रिपुंड्रन्यासस्थानम् ॥ २० ॥ संक्षेपेणोक्ते त्रिपुंड्रविधाने अंगुलिनियममाह पंचांगुलैर्न्यसेन्मूर्ध्नीति ॥ त्र्यंगुलैस्तर्जन्यनामिकामध्यैःपूर्वी
 क्तैः ॥ शिरोमंत्रेण स्वाहामंत्रेण ॥ अनेककल्पोक्तप्रकारा अत्र कथ्यन्ते इति पूर्वोक्तमंत्रापेक्षयाऽतिरिक्तमंत्रकथनेऽपि न दोष इति बोध्यम् ॥ २१ ॥ २२ ॥ हृदये नैव नम इति मंत्रेणैव ॥ शिखामंत्रेण वषणमंत्रेण
 ॥ २३ ॥ कवचेन हुमिति मंत्रेण ॥ मध्येन मध्यमांगुल्या इत्यर्थः ॥ इति मंत्रत इति ॥ अयमप्येकः पक्ष इत्यर्थः ॥ २४ ॥ स्थानभेदेन स्थितस्य त्रिपुंड्रस्य देवता आह ब्रह्मविष्ण्विति ॥ २५ ॥ एकांगुलेनेति ॥
 सद्योमंत्रेण सर्वांगसमुद्भूत्यविचक्षणः ॥ पूर्ववत्परित्यज्य शुद्धवस्त्रं परिग्रहेत् ॥ १७ ॥ प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च पश्चादाचमनं चरेत् ॥ भस्मनोद्भूतनाभावे त्रिपुं
 द्रं तु विधीयते ॥ १८ ॥ मध्याह्नात् प्राग्लैर्युक्तं परतोजलवर्जितम् ॥ तर्जन्यनामिकामध्यैस्त्रिपुंड्रं समाचरेत् ॥ १९ ॥ मूर्ध्नि चैवललाटे च कर्णकंठे तथा च ॥
 हृदये चैव बाहौ च न्यासस्थानं हि चोच्यते ॥ २० ॥ पंचांगुलैर्न्यसेन्मूर्ध्नि प्रासादेन तु मंत्रतः ॥ त्र्यंगुलैर्विन्यसेद्भालेशिरोमंत्रेण देशिकः ॥ २१ ॥ सद्येन दक्षिणे
 कर्णे वामदेवेन वामतः ॥ अघोरेण तु कंठे च मध्यांगुल्या स्पृशेद्बुधः ॥ २२ ॥ हृदयं हृदये नैव त्रिभिर्गुलिभिः स्पृशेत् ॥ विन्यसेद्दक्षिणे बाहौ शिखामंत्रेण देशिकः ॥
 ॥ २३ ॥ वामबाहौ न्यसेद्दीमान्कवचेन त्रियंगुलैः ॥ मध्येन संस्पृशेन्नाभ्यामीशान इति मंत्रतः ॥ २४ ॥ ब्रह्मविष्णु महेशानस्ति स्मोरेखा इति स्मृताः ॥ आ
 द्यो ब्रह्मा ततो विष्णुस्तदूर्ध्वं तु महेश्वरः ॥ २५ ॥ एकांगुलेन न्यस्तं यदीश्वरस्तत्र देवता ॥ शिरोमध्ये त्वयं ब्रह्मा ईश्वरस्तु ललाटके ॥ २६ ॥ कर्णयोरश्विनौ देवौ
 गणेशस्तु गले तथा ॥ क्षत्रियश्च तथा वैश्यः शूद्रश्चेद्भूलनं त्यजेत् ॥ २७ ॥ सर्वेषामंत्यजातीनां मंत्रेण रहितं भवेत् ॥ “उदीक्षितं मनुष्याणामपि मंत्रं विना भवेत्” ॥
 ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ देवर्षे शृणु तत्सर्वं भस्मोद्भूतनजं फलम् ॥ सरहस्यवि
 धानं च सर्वकामफलप्रदम् ॥ १ ॥ कपिलायाः शकृत्स्वच्छं गृहीत्वा गगने पतत् ॥ नक्लिन्ननापिकठिनं न दुर्गंधं न चोषितम् ॥ २ ॥ उपर्यधः परित्यज्य गृहीत्वा तप
 तितं यदि ॥ पिंडीकृत्य शिवाग्न्या दौ तत्क्षिपेन्मूलमंत्रितम् ॥ ३ ॥ आदाय वाससाच्छाद्य भस्माधाने विनिक्षिपेत् ॥ सुकृते सुदृढे शुद्धे क्षालिते प्रोक्षिते शुभे ॥
 ॥ ४ ॥ विन्यस्य मंत्रि मंत्रेण पात्रे भस्म विनिक्षिपेत् ॥ तैजसं दारवं चाथ मृन्मयं चैलमेव च ॥ ५ ॥ अन्यद्वा शोभनं शुद्धं भस्माधारं प्रकल्पयेत् ॥ क्षौमे चैवातिशुद्धे वा
 यनवद्भस्म निक्षिपेत् ॥ ६ ॥ प्रस्थितो भस्मगृहीत्वा त्वयं चानुचरोपि वा ॥ न चायुक्तकरे दद्यान्न चाशुचितले क्षिपेत् ॥ ७ ॥ न संस्पृशेत्तु नीचांगैर्न क्षिपेन्न च लं
 वयेत् ॥ तस्माद्भसितमादाय विनियुज्जितमंत्रितम् ॥ ८ ॥ विभूतिधारणविधिः स्मृतिप्रोक्तो मयोरितः ॥ यदीयाचरणे नैव शिवतुल्यो न संशयः ॥ ९ ॥
 एकांगुलेन यत्र भस्मलापनं मध्येन स्पृशेन्नाभ्यामित्यत्र तत्रेश्वरो देव इत्यर्थः ॥ २६ ॥ धूलनमुद्भूतम् ॥ त्यजेन्न कुर्यादित्यर्थः ॥ २७ ॥ किंतु मंत्रेण रहितं त्रिपुंड्रमेव कुर्यादित्यर्थः ॥ ॥ इति श्रीदेवी
 भागवततिलके एकादशस्कंधे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ अर्धाधिकैकचत्वारिंशत्पद्यैश्च सविस्तरम् ॥ कल्पांतरोत्तरीत्याऽपि भस्मधारणमुच्यते ॥ ११ ॥ गगने पतदेव न भूमौ पतितमित्य
 र्थः ॥ २॥ ३ ॥ आधाने भस्मस्थाने ॥ ४ ॥ भस्मधारणपात्राण्याह तैजसमिति ॥ सुर्वणताम्रादिनिर्मितम् ॥ चैलं वस्त्रं वा ॥ ५ ॥ शुभातसीतन्निर्मितं वस्त्रं वा ॥ ६ ॥ प्रस्थितो मार्गे गच्छन्नित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

वैदिकैः संपादितं भस्म तांत्रिकैर्ग्राह्यं तांत्रिकैः संपादितं तु वैदिकैर्न ग्राह्यमन्याह शैवैरिति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ अशिवाश्रयामशिवविषयाम् ॥ १८ ॥ कृशानुरहितोऽग्निहोत्ररहितो
 शैवैः संपादितं भस्म वैदिकैः शिवसन्निधौ ॥ भक्त्या परमया ग्राह्यं प्रार्थयित्वा तु पूजयेत् ॥ १० ॥ तत्रोक्तवर्त्मना सिद्धं भस्म तांत्रिकपूजकैः ॥ यत्र कुत्रापि दत्तं चे
 तद्ग्राह्यं नैव वैदिकैः ॥ ११ ॥ शूद्रैः कापालिकैर्वाथ पाखंडैरपैस्तु तत् ॥ त्रिपुंड्रधारयेद्भक्त्या मनसाऽपि न लंघयेत् ॥ १२ ॥ श्रुत्या विधीयते यस्मात्तत्त्यागीप
 तितो भवेत् ॥ त्रिपुंड्रधारणं भक्त्या तथा देहावगुंठनम् ॥ १३ ॥ द्विजः कुर्याद्विमंत्रेण तत्त्यागीपतितो भवेत् ॥ उद्धूलनं त्रिपुंड्रं च भक्त्या नैवाचरंतिये ॥ १४ ॥
 तेषां नास्ति विनिर्माक्षः संसाराज्जन्मकोटिभिः ॥ येन भस्मोक्तमार्गेण धृतं न मुनिपुंगव ॥ १५ ॥ तस्य विद्धि मुने जन्मनिष्फलं सौकरं यथा ॥ येषां वपुर्मनुष्या
 णां त्रिपुंड्रेण विना स्थितम् ॥ १६ ॥ इमं शानसदृशं तत्स्यान्नप्रेक्ष्यं पुण्यकृज्जनैः ॥ धिग्भस्मरहितं भालं धिग्राममशिवालयम् ॥ १७ ॥ धिगनीशार्चनं जन्म
 धिग्विद्यामशिवाश्रयाम् ॥ त्रिपुंड्रं ये विनिर्दंति निर्दंति शिवमेव ते ॥ १८ ॥ धारयंति च ये भक्त्या धारयंति तमेव ते ॥ यथा कृशानुरहितो भूधरो न विराजते ॥ १९ ॥
 अशेषसाधनेष्वेवं भस्महीनं शिवार्चनम् ॥ उद्धूलनं त्रिपुंड्रं च श्रद्धया नाचरंतिये ॥ २० ॥ तैः पूर्वाचरितं सर्वविपरीतं भवेदपि ॥ भस्मनावेदमंत्रेण त्रिपुंड्रस्य च
 धारणम् ॥ २१ ॥ विनावेदोचिताचारं स्मार्तस्यानर्थकारणम् ॥ कृतं स्यादकृतं तेन श्रुतमप्यश्रुतं भवेत् ॥ २२ ॥ अधीतमनधीतं च त्रिपुंड्रं यो न धारयेत् ॥ वृ
 था वेदावृथा यज्ञावृथा दानं वृथा तपः ॥ २३ ॥ वृथा तपोपवासेन त्रिपुंड्रं यो न धारयेत् ॥ भस्मधारणं कृत्य क्त्वामुक्तिमिच्छति यः पुमान् ॥ २४ ॥ विषपानेन नि
 त्यत्वं कुरुते ह्यात्मनो हि सः ॥ स्रष्टा सृष्टिच्छलेनाह त्रिपुंड्रस्य च धारणम् ॥ २५ ॥ ससर्जसललाटं हितिर्यगूर्ध्वनवर्तुलम् ॥ तिर्यग्रेखाः प्रहृश्यंते ललाटे सर्वदेहि
 नाम् ॥ २६ ॥ तथापि मानवामूर्खान् कुर्वति त्रिपुंड्रकम् ॥ न तद्व्यातं न तन्मोक्षं न तज्ज्ञानं न तत्तपः ॥ २७ ॥ विना तिर्यक् त्रिपुंड्रं च विप्रेण यदनुष्ठितम् ॥ वेदस्या
 ध्ययने शूद्रो नाधिकारी यथा भवेत् ॥ २८ ॥ त्रिपुंड्रेण विनाविप्रो नाधिकारी शिवार्चने ॥ प्राङ्मुखश्चरणौ हस्तौ प्रक्षाल्याचम्य पूर्ववत् ॥ २९ ॥ प्राणानाय
 म्यसंकल्प्य भस्मस्नानं समाचरेत् ॥ आदाय भसितं शुद्धमग्निहोत्रसमुद्भवम् ॥ ३० ॥ ईशानेन तु मंत्रेण स्वमूर्धनि विनिक्षिपेत् ॥ तत आदाय तद्भस्म मुखे च पुरुषेण
 तु ॥ ३१ ॥ अघोराख्येण हृदये गुह्ये वामाह्वयेन च ॥ सद्योजाताभिधानेन भस्मपादद्वये क्षिपेत् ॥ ३२ ॥ सर्वांगं प्रणवेनैव मंत्रेणोद्धूलनं ततः ॥ एतदाग्नेयकं
 स्नानमुदितं परमार्थिभिः ॥ ३३ ॥ सर्वकर्म समृद्धयर्थं कुर्यादादाविदं बुधः ॥ ततः प्रक्षाल्य हस्तादीनुपस्पृश्य यथाविधि ॥ ३४ ॥

भूधरो ब्राह्मणः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ सृष्टिच्छलेनैवाऽहं ससर्जोति ॥ भस्म त्रिपुंड्रलापनयोग्यं तिर्यगेव ससर्जनोर्ध्वनवावर्तुलं ससर्जेत्यर्थः ॥ तेन च जगत्त्रिपुंड्रमनसि सर्वैर्भस्मधारणं क
 र्त्तव्यमिति वर्तत इति भावः ॥ तिर्यग्रेखा त्रिपुंड्राकाराः ॥ २६ मोक्षमिति न पुंसकत्वमार्थम् ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इदं सर्वं बृहज्जाबाले स्पष्टम् ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ अर्धाधिकैश्च पंचात्रिंशत्पद्यैरथ सादरम् ॥ भस्मनो महिमाऽतीव प्रोच्य

तिर्यक्त्रिपुंड्रविधिना ललाटे हृदये गले ॥ पंचभिर्ब्रह्मभिर्वापि कृतेन भसितेन च ॥ ३५ ॥ धृतमेतत्रिपुंड्रं स्यात्सर्वकर्मसु पावनम् ॥ शूद्रैरंत्यजहस्तस्थनधार्य
भस्मचक्रचित् ॥ ३६ ॥ भस्मना साग्निहोत्रेण लिप्तः कर्मसमाचरेत् ॥ अन्यथा सर्वकर्माणि न फलंति कदाचन ॥ ३७ ॥ सत्यं शौचं जपो होमस्तीर्थदेवादिपूज
नम् ॥ तस्य व्यर्थं मिदं सर्वं यस्त्रिपुंड्रं न धारयेत् ॥ ३८ ॥ त्रिपुंड्रधृग्विप्रवरो योरुद्राक्षधरः शुचिः ॥ सहंति रोगदुरितव्याधिदुर्भिक्षतस्करान् ॥ ३९ ॥ समाप्नोति
परंब्रह्म यतो नावर्तते पुनः ॥ संपत्तिपावनः श्राद्धे पूज्यो विप्रैः सुरैरपि ॥ ४० ॥ श्राद्धे यज्ञे जपे होमे वैश्वदेवे सुरार्चने ॥ धृतत्रिपुंड्रः पूतात्मा मृत्युं जयति मानवः ॥
॥ ४१ ॥ भस्मधारणमाहात्म्यं भूयोपि कथयामि ते ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवतमहापुराणे एकादशस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥
महापातकसंवाश्रपातकान्यपराण्यपि ॥ नश्यंति मुनिशार्दूलसत्यं सत्यं न चान्यथा ॥ १ ॥ एकं भस्म धृतं येन तस्य पुण्यबलं शृणु ॥ यतीनां ज्ञानदं प्रोक्तं वन
स्थानां विरक्तिदम् ॥ २ ॥ गृहस्थानां मुनेतद्ब्रह्म वर्द्धिकरं तथा ॥ ब्रह्मचर्याश्रमस्थानां स्वाध्यायप्रदमेव च ॥ ३ ॥ शूद्राणां पुण्यदं नित्यमन्येषां पापनाशनम् ॥
भस्मनोऽद्वूलनं चैव तथातिर्यक्त्रिपुंड्रकम् ॥ ४ ॥ रक्षार्थं सर्वभूतानां विधत्ते वैदिकी श्रुतिः ॥ भस्मनोऽद्वूलनं चैव तथातिर्यक्त्रिपुंड्रकम् ॥ ५ ॥ यज्ञत्वेनैव सर्वे
षां विधत्ते वैदिकी श्रुतिः ॥ भस्मनोऽद्वूलनं चैव तथातिर्यक्त्रिपुंड्रकम् ॥ ६ ॥ सर्वधर्मतया तेषां विधत्ते वैदिकी श्रुतिः ॥ भस्मनोऽद्वूलनं चैव तथातिर्यक्त्रिपुंड्रक
म् ॥ ७ ॥ माहेश्वराणां लिङ्गार्थं विधत्ते वैदिकी श्रुतिः ॥ भस्मनोऽद्वूलनं चैव तथातिर्यक्त्रिपुंड्रकम् ॥ ८ ॥ विज्ञानार्थं च सर्वेषां विधत्ते वैदिकी श्रुतिः ॥ शिवे
न विष्णुना चैव ब्रह्मणा वाज्रिणा तथा ॥ ९ ॥ हिरण्यगर्भेण तदवतारैर्वरुणादिभिः ॥ देवताभिर्धृतं भस्म त्रिपुंड्रोऽद्वूलनात्मकम् ॥ १० ॥ उमादेव्या चलक्ष्म्या
चवाचा चान्याभिरास्तिकैः ॥ सर्वस्त्रीभिर्धृतं भस्म त्रिपुंड्रोऽद्वूलनात्मना ॥ ११ ॥ यक्षराक्षसगंधर्वसिद्धविद्याधरादिभिः ॥ मुनिभिश्च धृतं भस्म त्रिपुंड्रोऽद्वूलना
त्मना ॥ १२ ॥ ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैरपि च संकरैः ॥ अपभ्रंशैर्धृतं भस्म त्रिपुंड्रोऽद्वूलनात्मना ॥ १३ ॥ उद्वूलनं त्रिपुंड्रं च यैः समाचरितं मुदा ॥ त एवाशि
ष्टाविद्वांसो न तरे मुनिपुंगव ॥ १४ ॥ शिवलिङ्गमणिः सख्यमंत्रः पंचाक्षरस्तथा ॥ विभूतिरौषधं पुंसां मुक्तिस्त्रीवश्यकर्मणि ॥ १५ ॥ भुनक्ति यत्र भस्मांगो मूर्खो वा
पंडितोऽपि वा ॥ तत्र भुंक्ते महादेवः सपत्नीको वृषध्वजः ॥ १६ ॥ भस्मसंछन्नसर्वांगमनुगच्छति यः पुमान् ॥ सर्वपातकयुक्तोऽपि पूजितो मानवो चिरात् ॥ १७ ॥

ते विस्तेरेण तु ॥ १ ॥ भस्मनो नाना फलप्रदत्त्वमाह महापातकेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ शिवलिङ्गमणिरित्यथ परस्त्रीवश्यकर्मणि कंठेऽनर्घ्यमणिरेकं साधनम् ॥ द्वितीयं
साधनं सख्यम् ॥ तृतीयं साधनं वाजीकरणं आत्मकमौषधं वशीकरणं गुटिकावा ॥ तथा पुंसां मुक्तिरूपस्त्रीवश्यकर्मणि शिवलिङ्गमणिः ॥ पंचाक्षरमंत्र एव सख्यम् ॥ विभूतिरेवौषधमित्यर्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ मम पुत्रो ब्रह्मा तद्वदित नारायण वाक्यमेतत् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ पंचशिवमंत्राः सद्योजातादयः ॥ ३५ ॥ इति श्रीदेवी
 भस्मसंछत्रसर्वांग्यः स्तौति श्रद्धया सह ॥ सर्वपातकमुक्तोऽपि पूज्यते मानवोचिरात् ॥ १८ ॥ त्रिपुंड्रधारिणे भिक्षाप्रदानेन हि केवलम् ॥ तेनाऽधीतं श्रुतं ते
 न तेन सर्वमनुष्ठितम् ॥ १९ ॥ येन विप्रेण शिरसि त्रिपुंड्रं भस्मना कृतम् ॥ कीकटेष्वपि देशेषु यत्र भूतिविभूषणः ॥ २० ॥ मानवस्तु वसेन्नित्यं काशीक्षेत्रसमं हि
 तत् ॥ दुःशीलः शीलयुक्तो वा योगयुक्तोऽप्यलक्षणः ॥ २१ ॥ भूतिशासनयुक्तो वा स पूज्यो मम पुत्रवत् ॥ छद्मनापि चरेद्यो हि भूतिशासनमैश्वरम् ॥ २२ ॥ सो
 ऽपि यांगतिमाप्नोति न तां यज्ञशतैरपि ॥ संपर्काल्लीलया वापि भयाद्वा धारयेत्तु यः ॥ २३ ॥ विधियुक्तो विभूतिस्तु स च पूज्यो यथा ह्यहम् ॥ शिवस्य विष्णोर्देवानां
 ब्रह्मणस्तृप्तिकारणम् ॥ २४ ॥ पार्वत्याश्च महालक्ष्म्या भारत्यास्तृप्तिकारणम् ॥ नदानेन नयज्ञेन न तपोभिः सुदुर्लभैः ॥ २५ ॥ नतीर्थयात्रया पुण्यं त्रिपुंड्रेण च
 लभ्यते ॥ दानं यज्ञाश्च धर्माश्च तीर्थयात्राश्च नारद ॥ २६ ॥ ध्यानं तपस्त्रिपुंड्रस्य कलानार्हति षोडशीम् ॥ यथाराजास्वचिह्नां कंस्वजनं मन्यते सदा ॥ २७ ॥
 तथा शिवस्त्रिपुंड्रां कंस्वकीयमिव मन्यते ॥ द्विजातिर्वाऽन्यजातिर्वाऽशुद्धचित्तेन भस्मना ॥ २८ ॥ धारयेद्यस्त्रिपुंड्रां कं रुद्रस्तेन वशीकृतः ॥ त्यक्तसर्वाश्रमाचारोलु
 तसर्वक्रियोऽपि सः ॥ २९ ॥ सकृत्तिर्यक् त्रिपुंड्रां कं धारयेत्सोऽपि मुच्यते ॥ नास्य ज्ञानं परीक्षेत न कुलं न व्रतं तथा ॥ ३० ॥ त्रिपुंड्रां कितभालेन पूज्य एव हि नारद ॥
 शिवमंत्रात्परोमंत्रो नास्ति तुल्यं शिवात्परम् ॥ ३१ ॥ शिवार्चनात्परं पुण्यं न हि तीर्थं च भस्मना ॥ रुद्राग्रेयं त्परं वीर्यं तद्भस्म परिकीर्तितम् ॥ ३२ ॥ ध्वंसनं स
 र्वदुःखानां सर्वपापविशोधनम् ॥ अंत्यजो वाऽधमो वापि मूर्खो वा पण्डितोऽपि वा ॥ ३३ ॥ यस्मिन्देवेशे वसेन्नित्यं भूतिशासनसंयुतः ॥ तस्मिन्सदा शिवः सोमः
 सर्वभूतगणैर्वृतः ॥ सर्वतीर्थैश्च संयुक्तः सान्निध्यं कुरुते सदा ॥ ३४ ॥ एतानि पंचशिवमंत्रपवित्रितानि भस्मानि कामदहनांगविभूषितानि ॥ त्रैपुंड्रकाणिरचि
 तानि ललाटपट्टे लुपंति देवलिखितानि दुरक्षराणि ॥ ३५ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥
 भस्मदिग्धशरीराय यो ददाति धनं मुदा ॥ तस्य सर्वाणि पापानि विनश्यन्ति न संशयः ॥ १ ॥ श्रुतयः स्मृतयः सर्वाः पुराणान्यखिलान्यपि ॥ वदन्ति भूतिमाहा
 त्म्यं तत्तस्माद्धारयेद्भिजः ॥ २ ॥ सितेन भस्मना कुर्यात्त्रिसंध्यं यस्त्रिपुंड्रकम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ ३ ॥ योगी सर्वांगकं स्नानमापादत ल
 मस्तकम् ॥ त्रिसंध्यमाचरेन्नित्यमाशु योगमवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ भस्मस्नानेन पुरुषः कुलस्योद्धारको भवेत् ॥ भस्मस्नानं जलस्नानादसंख्येयगुणान्वितम् ॥ ५ ॥
 सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलम् ॥ तत्फलं लभते सर्वभस्मस्नानान्न संशयः ॥ ६ ॥

भागवततिलके एकादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ सप्ताधिकैश्च पंचाशत्पद्यैरथ सविस्तरम् ॥ विभूतिधारणस्यैव माहात्म्यमनुवर्ण्यते ॥ १ ॥ भस्मदिग्धेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥

॥ ७॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ आर्द्रस्नानादिति ॥ आर्द्रजलस्नानाद्भस्मस्नानं वरं श्रेष्ठमित्यर्थः ॥ यतो भस्मस्नानादार्द्रस्य प्रकृतिरूपबंधनस्य वधो नाशो भवति तत इत्यर्थः ॥ त

महापातकयुक्तो वा युक्तो वाप्युपपातकैः ॥ भस्मस्नानेन तत्सर्वदहत्याग्निर्विधनम् ॥ ७ ॥ भस्मस्नानात्परं स्नानं पवित्रं नैव विद्यते ॥ एवमुक्तं शिवेनादौ तदास्मा
तः स्वयं शिवः ॥ ८ ॥ तदा प्रभृति ब्रह्माद्यामुनयश्च शिवार्थिनः ॥ सर्वकर्मसु यत्नेन भस्मस्नानं प्रचक्रिरे ॥ ९ ॥ तस्मादेतच्छिरस्नानमाग्नेयं यः समाचरेत् ॥
अनेनैव शरीरेण सहिरुद्रो न संशयः ॥ १० ॥ ये भस्मधारणं दृष्ट्वा परितृप्ता भवन्ति ते ॥ देवासुरमुनीन्द्रैश्च पूज्या नित्यं न संशयः ॥ ११ ॥ भस्मसंछन्नसर्वांगं दृष्ट्वा तिष्ठ
तियः पुमान् ॥ तं दृष्ट्वा देवराजोऽपि दंडवत्प्रणमिष्यति ॥ १२ ॥ अभक्ष्य भक्षणं येषां भस्मधारणपूर्वकम् ॥ तेषां तद्भक्ष्यमेव स्यान्मुनेनात्र विचारणा ॥ १३ ॥ यः स्ना
ति भस्मना नित्यं जले स्नात्वा ततः परम् ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थो वा वा न प्रस्थोऽथ वा दरात् ॥ १४ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति परमां गतिम् ॥ आग्नेयं भस्मना स्नानं
यतीनां च विशिष्यते ॥ १५ ॥ आर्द्रस्नानाद्भस्मस्नानमाद्रवधो ध्रुवः ॥ आर्द्रतु प्रकृतिविद्यात्प्रकृतिबंधनं विदुः ॥ १६ ॥ प्रकृतेस्तु प्रहाणाय भस्मना स्नानमि
ष्यते ॥ भस्मना सह शं ब्रह्म ब्राह्मिस्तिलोक्तयेष्वपि ॥ १७ ॥ रक्षार्थं मंगलार्थं च पवित्रार्थं पुरासुरैः ॥ भस्मदृष्ट्वा मुने पूर्वदत्तं देव्यै प्रियेण तु ॥ १८ ॥ तस्मादेतच्छिरस्ना
नमाग्नेयं समाचरेत् ॥ भवपाशैर्विनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ १९ ॥ ज्वररक्षः पिशाचाश्च पूतना कुष्ठगुल्मकाः ॥ भगंदराणि सर्वाणि चाऽशीतिर्वातरोग
काः ॥ २० ॥ चतुःपाष्टिः पित्तरोगाः श्लेष्माः सप्तत्रिपंचकाः ॥ व्याघ्रचौरभयं चैवाप्यन्ये दुष्टग्रहा अपि ॥ २१ ॥ भस्मस्नानेन नश्यंति सिंहनेव यथा गजाः ॥ शुद्ध
शीतजलेनैव भस्मना च त्रिपुंड्रकम् ॥ २२ ॥ यो धारयेत्परं ब्रह्म स प्राप्नोति न संशयः ॥ “भस्मना च त्रिपुंड्रं च यः कोपि धारयेत्परम् ॥ स ब्रह्मलोकमाप्नोति मुक्तपा
पो न संशयः ॥” यथा विधिललाटे वै वह्निर्वीर्यप्रधारणात् ॥ २३ ॥ नाशयेद्विखितां यामीललाटस्थां लिपिं ध्रुवम् ॥ कंठोपरिकृतं पापं नाशयेत्तत्प्रधारणात् ॥
॥ २४ ॥ कंठे च धारणात्कंठभोगादिकृतपातकम् ॥ बाह्वोर्बाहुकृतं पापं वक्षसामनसा कृतम् ॥ २५ ॥ नाभ्यां शिश्नकृतं पापं गुदे गुदकृतं हरेत् ॥ पार्श्वयोर्धार
णाद्ब्रह्मन्पररुयां लिङ्गनादिकम् ॥ २६ ॥ तद्भस्मधारणं शस्तं सर्वत्रैव त्रिलिङ्गकम् ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानां त्रय्यग्नीनां च धारणम् ॥ २७ ॥ गुणलोकत्रयाणां च
धारणं तेन वैकृतम् ॥ भस्मछत्रोद्विजो विद्वान्महापातकसंभवैः ॥ २८ ॥ दोषैर्वियुज्यते सद्यो मुच्यते च न संशयः ॥ भस्मनिष्ठस्य दह्यंते दोषा भस्माग्निं
गमात् ॥ २९ ॥ भस्मस्नानविशुद्धात्मा आत्मनिष्ठ इति स्मृतः ॥ भस्मनादिग्धसर्वांगो भस्मदीप्त त्रिपुंड्रकः ॥ ३० ॥

देवाह आर्द्रत्वाति ॥ अशुक्कधान्यवदशुक्ककर्मयुक्तत्वात्प्रकृतेराद्र्वत् ॥ तां च प्रकृतिबंधनं विदुरित्यन्वयः ॥ १६ ॥ १७ ॥ पुरासुरैः स्वीकृतमिति शेषः ॥ प्रियेण शिवेन देव्यै दत्तमित्यन्वयः ॥ १८ ॥
॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ यामीलिपिम् ॥ २४ ॥ वक्षसा धारणादिति शेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ वनस्पतिगतेसोमइति ॥ चंद्रेवनस्पतिगतेसतीत्यर्थः ॥ सचामावास्यायांगच्छतीतिप्रसिद्धं बृहदारण्यके ॥ तस्यरात्रयएवपंचदशकलाः ध्रुवैवास्या

भस्मशायीचपुरुषोभस्मनिष्ठइतिस्मृतः ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्यारोगाश्चातीवदुःसहाः ॥ ३१ ॥ भस्मनिष्ठस्यसान्निध्याद्विद्रवन्तिनसंशयः ॥ भासनाद्रसितं प्रोक्तं भस्मकल्मषभक्षणात् ॥ ३२ ॥ भूतिभूतिकरीपुंसारक्षारक्षारकरीपुरा ॥ त्रिपुंड्रधारणं दृष्ट्वा भूतप्रेतपुरःसराः ॥ ३३ ॥ भीताः प्रकंपिताः शीघ्रं नश्यंत्येवन संशयः ॥ स्मरणादेवरुद्रस्य यथापापं प्रणश्यति ॥ ३४ ॥ अप्यकार्यसहस्राणि कृत्वा यः स्नाति भस्मना ॥ तत्सर्वदहते भस्मयथाग्निस्तेजसावनम् ॥ ३५ ॥ कृत्वापिचातुलं पापं मृत्युकालेऽपियोद्विजः ॥ भस्मस्नायी भवेत्कश्चित्क्षिप्रं पापैः प्रमुच्यते ॥ ३६ ॥ भस्मस्नानाद्विशुद्धात्मा जितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ मत्समीपं समागम्य न स भूयोऽभिवर्तते ॥ ३७ ॥ वनस्पतिगतेसोमे भस्मोद्धूलितविग्रहः ॥ अर्चितं शंकरं दृष्ट्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ३८ ॥ आयुष्कामोऽथवा विद्वान्भूतिकामोऽथवा नरः ॥ नित्यं वैधारयेद्भस्ममोक्षकामोऽपि वैद्विजः ॥ ३९ ॥ त्रिपुंड्रं परमं पुण्यं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ॥ येषो राराक्षसाः प्रेता ये चान्ये शुद्रजंतवः ॥ ४० ॥ त्रिपुंड्रधारणं दृष्ट्वा पलायंते न संशयः ॥ कृत्वा शौचादिकं कर्म स्नात्वा तु विमले जले ॥ ४१ ॥ भस्मनोद्धूलनं कार्यमापादतलमस्तकम् ॥ केवलं वारुणं स्नानं देहे बाह्यमलापहम् ॥ ४२ ॥ विभूतिस्नानमनघं बाह्यांतरमलापहम् ॥ त्यक्त्वापि वारुणं स्नानं तत्परः स्यान्न संशयः ॥ ४३ ॥ कृतमप्यकृतं सत्यं भस्मस्नानं विना मुने ॥ भस्मस्नानं श्रुतिप्रोक्तमाग्नेयं स्नानमुच्यते ॥ ४४ ॥ अंतर्बहिश्च संशुद्धं शिवपूजाफलं लभेत् ॥ यद्वाह्यमलमात्रस्य नाशकं स्नानमस्ति तत् ॥ ४५ ॥ तत्राशयति तीव्रेण प्राणिबाह्यांतरं मलम् ॥ कृत्वाऽपि कोटिशो नित्यं वारुणं स्नानमादरात् ॥ ४६ ॥ न भवत्येव पूतात्मा भस्मस्नानं विना मुने ॥ यद्भस्मस्नानमाहात्म्यं तद्देवो वेदतत्त्वतः ॥ ४७ ॥ यद्वा वेदमहादेवः सर्वदेवशिखामणिः ॥ भस्मस्नानमकृत्वैव यः कुर्यात्कर्म वैदिकम् ॥ ४८ ॥ स तत्कर्म कलार्धार्धमपि नाप्नोति वस्तुतः ॥ यः करिष्यति यत्नेन भस्मस्नानं यथाविधि ॥ ४९ ॥ स एवैकः सर्वकर्मस्वधिकारी श्रुतिश्रुतः ॥ पावनं पावनानां च भस्मस्नानं श्रुतिश्रुतम् ॥ ५० ॥ न करिष्यति यो मोहात्स महापातकी भवेत् ॥ अनंतैर्वारुणैः स्नानैर्यत्पुण्यं प्राप्यते द्विजैः ॥ ५१ ॥ ततोऽनंतगुणं पुण्यं भस्मस्नानादवाप्यते ॥ कालत्रयेऽपि कर्तव्यं भस्मस्नानं प्रयत्नतः ॥ ५२ ॥ भस्मस्नानं स्मृतं श्रौतं तत्त्यागी पतितो भवेत् ॥ मूत्राद्युत्सर्जनांति तु भस्मस्नानं प्रयत्नतः ॥ ५३ ॥ कर्तव्यमन्यथापूतान भविष्यन्ति मानवाः ॥ विधिवत्कृतशौचोऽपि भस्मस्नानं विना द्विजः ॥ ५४ ॥ न भविष्यति पूतात्मानाधिकार्यपिकर्मणि ॥ अपानवायुभिर्याते जृम्भेस्कंदने क्षुते ॥ ५५ ॥

षोडशीकलासरात्रिभिरेवापूर्यतेऽपक्षीयते सोमावस्यां रात्रिमेतया षोडश्याकलया सर्वमिदं प्राणभृदनुप्रविश्यततः प्रातर्जायत इत्यादिना ॥ तथा च सोमवारस्यामावास्यायामित्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ६३ ॥ ॥ अष्टादशाधिकैः श्लोकैः शतसंख्यैरतः परम् ॥ अर्धाधिकैस्त्रिपुंड्रोर्ध्वपुंड्रयोर्महिमोच्यते ॥ १ ॥ अग्निरित्यादि
 श्रेष्मोद्गारेऽपि कर्तव्यं भस्मस्नानं प्रयत्नतः ॥ श्रीभस्मस्नानमाहात्म्यस्यैकदेशोऽत्र वर्णितः ॥ ५६ ॥ पुनश्च संप्रवक्ष्यामि भस्मस्नानोत्थितं फलम् ॥ सावधानेन
 मनसा श्रोतव्यं मुनिपुंगव ॥ ५७ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ६३ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ अग्निरि
 त्यादिभिर्मन्त्रैर्भस्मसंशोध्य सादरम् ॥ धारणीयं ललाटादौ त्रिपुंड्रं केवलं द्विजैः ॥ १ ॥ ब्रह्मक्षत्रियवैश्याश्च एते सर्वे द्विजाः स्मृताः ॥ तस्माद्विजैः प्रयत्नेन त्रिपुंड्रं धा
 र्यमन्वहम् ॥ २ ॥ यस्योपनयनं ब्रह्मन् स एव द्विज उच्यते ॥ तस्माच्छ्रौतं द्विजैः कार्यं त्रिपुंड्रस्य च धारणम् ॥ ३ ॥ विभूतिधारणं त्यक्त्वा यः सत्कर्म समाचरेत् ॥
 तत्कृतं चाऽकृतं प्रायं भवत्येव न संशयः ॥ ४ ॥ न गायत्र्युपदेशोऽपि भस्मनो धारणं विना ॥ ततो धृत्वैव भस्म गे गायत्री जपमाचरेत् ॥ ५ ॥ गायत्री मूलमे
 वाहुर्ब्राह्मण्ये मुनिपुंगव ॥ सा भस्मधारणाभावेन केनाप्युपदिश्यते ॥ ६ ॥ न तावदधिकारोऽस्ति गायत्री ग्रहणे मुने ॥ यावन्न भस्म भालादौ धृतमाग्नि समुद्भ
 वम् ॥ ७ ॥ भस्महीनललाटत्वं न ब्राह्मण्यानुमापकम् ॥ एवमेव मया ब्रह्महेतुरुक्तः सुपुण्यदः ॥ ८ ॥ मंत्रपूतं सितं भस्म ललाटे परिवर्तते ॥ स एव ब्राह्मणो वि
 द्वांसत्यं सत्यं मयोच्यते ॥ ९ ॥ यस्यास्ति सहजा प्रीतिर्मणिवद्भस्म संग्रहे ॥ स एव ब्राह्मणो ब्रह्मन्सत्यं सत्यं मयोच्यते ॥ १० ॥ न यस्य सहजा प्रीतिर्मणिवद्भस्म
 संग्रहे ॥ स चांडाल इति ज्ञेयः सत्यं सत्यं मयोच्यते ॥ ११ ॥ न यस्य सहजा प्रीतिस्त्रिपुंड्रोद्भूतनादिषु ॥ स चांडाल इति ज्ञेयः सत्यं सत्यं मयोच्यते ॥ १२ ॥ ये भ
 स्मधारणं त्यक्त्वा भुंजंते च फलादिकम् ॥ ते सर्वे नरकं चोरं प्राप्नुवंति न संशयः ॥ १३ ॥ “विभूतिधारणं त्यक्त्वा यः शिवं पूजयिष्यति स दुर्भगः शिवद्वेष्टा स द्वे
 पो नरकप्रदः ॥ सर्वकर्मबहिर्भूतो भस्मधारणवर्जितः ॥” विभूतिधारणं त्यक्त्वा कुर्वन्हेमतुलामपि ॥ न तत्फलमवाप्नोति पतितो हि भवेद्विषः ॥ १४ ॥
 यथोपवीतरहितैः संध्यानक्रियते द्विजैः ॥ तथा संध्यानकर्तव्या विभूतिरहितैरपि ॥ १५ ॥ गतोपवीतैः संध्यायां कार्यः प्रतिनिधिः क्वचित् ॥ जपादिकं तु सा वि
 ज्यास्तथैवोपोषणादिकम् ॥ १६ ॥ विभूतिधारणे त्वन्यो नास्ति प्रतिनिधिः क्वचित् ॥ विभूतिधारणं त्यक्त्वा यदिसंध्यां करोति यः ॥ १७ ॥ प्रत्यवैत्ये
 व येनासौ नाधिकारी तदा द्विजः ॥ यथा श्रुत्वां त्यजो वेदान् प्रत्यवैति तथा द्विजः ॥ १८ ॥ प्रत्यवैति न संदेहः संध्याकृद्भस्मवर्जितः ॥ संपादनीयं यत्नेन श्रौतं
 भस्म सदा द्विजैः ॥ १९ ॥ स्मार्तं वा तदभावे तु लौकिकं वा समाहितैः ॥ यादृशं तादृशं वास्तु पवित्रं भस्म संततम् ॥ २० ॥ धारणीयः प्रयत्नेन द्विजैः संध्यादिक
 मसु ॥ न संविशंति पापानि भस्मनिष्ठे ततः सदा ॥ २१ ॥ कर्तव्यमपि यत्नेन ब्राह्मणैर्भस्मधारणम् ॥ मध्यांगुलित्रयेणैव स्वदक्षिण करस्य तु ॥ २२ ॥
 भिरिति ॥ ते च मन्त्राः पूर्वमुक्ताः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥

॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अत्रेतिहासमाह अत्रतेकथयामीति ॥ २६ ॥ २७ ॥ कव्यवालादयइति ॥ तेच कव्यवालोनलःसोमोयमश्चैवार्यमातया ॥ अग्निष्वात्तावर्हिषदःसोमपाःपितृदेवताइतिवच

षडंगुलायतमानमपिचाधिकमानकम् ॥ नेत्रयुग्मप्रमाणेनभालेदीप्तिंत्रिपुंड्रकम् ॥ २३ ॥ कदाचिद्भस्मनाकुर्यात्सरुद्रोनात्रसंशयः ॥ अकारोनामिकाप्रो
क्तोऽकारोमध्यमांगुलिः ॥ २४ ॥ मकारस्तर्जनीतस्मात्रिपुंड्रंत्रिगुणात्मकम् ॥ त्रिपुंड्रंमध्यमातर्जन्यनामाभिरनुलोमतः ॥ २५ ॥ अत्रतेकथयाम्येनामिति
हासपुरातनम् ॥ कदाचिदथदुर्वासाःपितृलोकंगतोऽभवत् ॥ २६ ॥ भस्मसंदिग्धसर्वांगोरुद्राक्षाभरणान्वितः ॥ शिवशंकरसर्वात्मन्श्रीमातर्जगदंबिके ॥
॥ २७ ॥ नामानीतिगृण्युच्चैस्तापसानांशिखामणिः ॥ कव्यवालादयस्तेतुप्रत्युत्थानाभिवादनैः ॥ २८ ॥ आसनाद्युपचारैश्चसंमानं बहुचक्रिरे ॥ नाना
कथाभिरन्योन्यसंभाषांचक्रिरेतदा ॥ २९ ॥ तस्मिंस्तुसमयेकुंभीपाकस्थानांतुपापिनाम् ॥ घोरःसमभवच्छब्दोहाहताःस्मेतिवादिनाम् ॥ ३० ॥ मृताः
स्मेतिवदंत्येकेदग्धाःस्मेतिपरेजगुः ॥ छिन्नाःस्मेतिविभिन्नाःस्मेत्येवंरोदनकारिणः ॥ ३१ ॥ श्रुत्वातंकरुणंशब्दंदुःखितोमुनिराहृद्दि ॥ पप्रच्छपितृनाथां
स्तान्केषांशब्दोऽयमित्यपि ॥ ३२ ॥ तेसमृचुर्मुनेऽत्रैवपुरीसंयमनीपरा ॥ वर्ततेयमराडत्रपापिनांभोगदायकः ॥ ३३ ॥ नानादूतैःकालरूपैःकृष्णवर्णैर्भ
यंकरैः ॥ सहितोऽत्रैवतत्पुर्यानायकोविद्यतेऽनघ ॥ ३४ ॥ तत्रकुंडान्यनेकानिपापिनांभोगदानिच ॥ षडशीतिघोररूपैर्दूतैःपरिवृतानिच ॥ ३५ ॥ तत्रमु
ख्यतमंकुंडंकुंभीपाकाभिधमहत् ॥ वर्ततेतद्गतानांचयातनानांतुवर्णनम् ॥ ३६ ॥ कर्तुंनशक्यतैकैश्चिदपिर्वर्षशतैरपि ॥ येशिवद्रोहिणःसंतितथादेवीवि
निंदकाः ॥ ३७ ॥ येविष्णुद्रोहिणःसंतिपतंत्यत्रैवतेमुने ॥ येवेदनिंदकाःसंतिसूर्यस्यचगणेशितुः ॥ ३८ ॥ ब्राह्मणानांद्रोहिणोयेपतंत्यत्रैवतेमुने ॥ कामा
चाराश्चयेसंतितप्तमुद्रांकिताश्चये ॥ ३९ ॥ त्रिशूलधारिणोयेचपतंत्यत्रैवतेमुने ॥ मातृपितृगुरुज्येष्ठपुराणस्मृतिनिंदकाः ॥ ४० ॥ येधर्मदूषकाःसंतिपतंत्य
त्रैवतेमुने ॥ तेषामयमहाघोरःशब्दःश्रवणदारुणः ॥ ४१ ॥ श्रूयतेऽस्माभिरनिशंवैराग्यंयच्छ्रुतेर्भवेत् ॥ इतितेषांवचःश्रुत्वामुनिराहृतादिदृक्षया ॥ ४२ ॥
उत्थायचलितस्तूर्णययौकुंडसमीपतः ॥ अवाहमुखोददृशाऽधस्तस्मिन्नेवक्षणेमुने ॥ ४३ ॥ तत्रत्यानांपापिनांतुस्वर्गाधिकमभूत्सुखम् ॥ हसंतिकेचिद्वा
यंतिनृत्यंतिततथापरे ॥ ४४ ॥ परस्परंरमंतैतेऽप्युन्मत्ताःसुखवर्धनात् ॥ मृदंगमुरजावीणाढक्कादुंदुभिनिस्वनाः ॥ ४५ ॥ समुद्रूतास्तुमधुराःपंचमस्वर
भूषिताः ॥ वसंतवल्लीपुष्पाणांसुगंधमरुतोविवुः ॥ ४६ ॥

नोक्ताःपितृगणस्वामिनः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ षडशीतिरिति ॥ तानिकुंडानिनामतोरूपतश्चनवमस्कंधेसावित्र्युपाख्यानेकथितानि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ केकेतस्मिन्कुंडेपतांतितानाह येशिवद्रोहिणइति ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
कामाचाराश्चेति ॥ यथेष्टाचरणवंतइत्यर्थः ॥ त्रिशूलधारिणइति ॥ तप्तत्रिशूलधारिणःशैवाइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तत्रत्यानांकुंडस्थानाम् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

वेदिनेज्ञानवते ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अमरावतीमिदं प्रति ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ स्वस्यसंकल्पंकुंभीपाकस्थानांदुःखंभवत्वित्येवंरूपसंकल्पमित्यर्थः ॥ वितथमित्या ॥

मुनिस्तुचकितोद्वयमदूताश्चविस्मिताः ॥ शीघ्रंतेकथयामासुर्धर्मराजायवेदिने ॥ ४७ ॥ महाराजमहाश्वर्यमधुनैवाभवद्विभो ॥ स्वर्गादप्यधिकंसौख्यंकुं
भीपाकस्थपापिनाम् ॥ ४८ ॥ निमित्तंनैवजानीमःकस्मादिदमभूद्विभो ॥ चकिताःस्मवयंसर्वेप्राप्तादेवत्वदंतिकम् ॥ ४९ ॥ निश्चयदूतवार्णीतांधर्मराट्
शीघ्रमुत्थितः ॥ महामहिषमारूढोययौतेयत्रपापिनः ॥ ५० ॥ तांवार्ताप्रेषयामासदूतद्वाराऽमरावतीम् ॥ श्रुत्वातांदेवराजोपिप्राप्तोदेवगणैःसह ॥ ५१ ॥
ब्रह्मलोकात्पद्मजोपिवैकुण्ठाद्विष्टरश्वाः ॥ तत्तल्लोकाच्चदिकपालाःसमाजग्मुर्गणैःसह ॥ ५२ ॥ परिवार्यस्थिताःसर्वेकुंभीपाकमितस्ततः ॥ अपश्यंस्तद्गता
जीवान्स्वर्गाधिकसुखान्वितान् ॥ ५३ ॥ चकिताएवतेसर्वेनविदुस्तस्यकारणम् ॥ अहोपापस्यभोगार्थंकुंडमेतद्विनिर्मितम् ॥ ५४ ॥ तत्रसौख्यंयदाजातंत
दापापात्तुर्किंभयम् ॥ उच्छिन्नावेदमर्यादापरमेशकृताकथम् ॥ ५५ ॥ भगवान्स्वस्यसंकल्पंवितथंकृतवान्कथम् ॥ आश्चर्यमेतदाश्चर्यमेतदित्येवभाषि
णः ॥ ५६ ॥ तटस्थाअभवन्सर्वेनविदुस्तत्रकारणम् ॥ एतस्मिन्नंतरेशौरिःसंमंयविबुधादिभिः ॥ ५७ ॥ ययौकैश्चित्सुरगणैःसहितःशंकरालयम् ॥ पा
र्वत्यासहितंदेवकोटिकंदर्पसुंदरम् ॥ ५८ ॥ रमणीयतमांगंतलावण्यखनिमद्भुतम् ॥ सदाषोडशवर्षीयंनानालंकारभूषितम् ॥ ५९ ॥ नानागणैःपरिवृतं
लालयंतंपरांशिवाम् ॥ ददर्शचंद्रमौलिसचतुर्वेदननामह ॥ ६० ॥ वृत्तांतंकथयामासचमत्कृतमतिस्फुटम् ॥ एतस्यकारणंदेवनजानीमःकथंचन ॥ ६१ ॥
वदतत्कारणंदेवसर्वज्ञोसियतःप्रभो ॥ विष्णुवाक्यंतदाश्रुत्वाप्रसन्नमुखपंकजः ॥ ६२ ॥ उवाचमधुरंवाक्यंमेवगंभीरयागिरा ॥ शृणुविष्णोतन्निमित्तंनाश्चर्यं
त्वत्रविद्यते ॥ ६३ ॥ भस्मनोमहिमैवायंभस्मनाकिंभवेन्नहि ॥ कुंभीपाकंगतोद्रष्टुंदुर्वासाःशैवसंमतः ॥ ६४ ॥ अवाङ्मुखोददर्शाऽधस्तदावायुवशाद्धरो
भालभस्मकणास्तत्रपतितादैवयोगतः ॥ ६५ ॥ तेनजातमिदंसर्वभस्मनोमहिमात्वयम् ॥ इतःपरंतुतत्तीर्थंपितृलोकनिवासिनाम् ॥ ६६ ॥ भविष्यतिन
संदेहोयत्रस्नात्वासुखीभवेत् ॥ पितृतीर्थंतुतन्नाम्नाऽप्यतर्द्ध्वंभविष्यति ॥ ६७ ॥ मल्लिगस्थापनंतत्रकार्यदेव्याश्चसत्तम ॥ पूजयिष्यंतितेतत्रपितृलोकनि
वासिनः ॥ ६८ ॥ त्रैलोक्येयानितीर्थानितत्रश्रेष्ठमिदंभवेत् ॥ पित्रीश्वरीपूजयातुत्रैलोक्यंपूजितंभवेत् ॥ ६९ ॥ नारायणउवाच ॥ इतिदेववचःश्रुत्वादे
वंमूर्ध्नाप्रणम्यच ॥ तदनुज्ञांसमादायययौदेवांतिकंहरिः ॥ ७० ॥ तत्सर्वंकथयामासकारणंशंकरोदितम् ॥ साधुसाध्वितितेप्रोचुरमरामौलिचालनैः ॥ ७१ ॥
शशंसुभस्ममाहात्म्यंहरिब्रह्मादयःसुराः ॥ पितरश्चैवसंतुष्टास्तीर्थलाभात्परंतप ॥ ७२ ॥

सहितंशिवमित्यर्थः ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ निमित्तमाह कुंभीपाकमिति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ पित्रीश्वरीति ॥ तस्मिन्स्तीर्थेस्थापितादेवी ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥

॥ ७३ ॥ ७४ ॥ तत्र कैलासे ॥ ७५ ॥ निरुद्धमिति ॥ यदितत्रापिशैवगमनं स्यात्तदा पुनश्च कुंभीपाकोच्छेद एव स्यादिति भियां कुंभीपाकमांगशैवैर्नैव गतव्यमिति निरोधः कृत इत्यर्थः ॥ ७६ ॥ अथोर्ध्वपुंड्रविधिमाह ऊर्ध्वपुंड्रविधिमिति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ इयामूर्ध्वपुंड्रमित्यर्थः ॥ एवमुत्तरत्र ॥ ८१ ॥ अंगुलिनियममाह अंगुष्ठइति ॥ ८२ ॥ ऊर्ध्वपुंड्राकारमाह वर्तिदीपोति ॥ वर्तिवृत्तिर्योदीपस्तस्य यावलिः पंक्तिरूर्ध्वरेखारूपा अधःस्थूलं ते सूक्ष्मरूपा तद्वत्कृतिराकृतिर्यस्येत्यर्थः ॥ ८३ ॥ एतेषां विनियोगो ब्रह्मांडपुराणे ॥ ललाटे बाहुवच्चैव दंडवत्कर्णपल्लवे ॥ हृदये कमलाकारमुदरे दीपवलिखे

तत्तीर्थतीरेलिंगचदेव्यामूर्तियथाविधि ॥ स्थापयामासुरमराः पूजयामासुरन्वहम् ॥ ७३ ॥ तत्र ये प्राणिनो भूवन्पापभोगार्थमास्थिताः ॥ ते विमानं समा रुद्यगताः कैलासमंडलम् ॥ ७४ ॥ नाम्ना भद्रगणास्ते तु वसंत्यद्यापितत्र हि ॥ पुनश्च दूरदेशे तु कुंभीपाको विनिर्मितः ॥ ७५ ॥ निरुद्धं शैवगमनं देवैस्तत्र तु तद्दिनात् ॥ इति ते सर्वमाख्यातं भस्ममाहात्म्यमुत्तमम् ॥ ७६ ॥ नातः परतरं किंचिदधिकं विद्यते मुने ॥ ऊर्ध्वपुंड्रविधिं चैवाऽप्यधिकारिविभेदतः ॥ ७७ ॥ प्रवक्ष्ये मुनिशार्दूलवैष्णवागमलोकनात् ॥ ऊर्ध्वपुंड्रप्रमाणानि दिव्यान् अंगुलिभेदतः ॥ ७८ ॥ वर्णाभिर्मंत्रदेवांश्च प्रवक्ष्यामि फलानि च ॥ पर्वताग्नेन दीर्तीरे शिवक्षेत्रे विशेषतः ॥ ७९ ॥ सिंधुतीरे च वर्त्मके तु लसीमूलमाश्रिते ॥ मृद एतास्तु संग्राह्या वर्जयेदन्यमृत्तिकाः ॥ ८० ॥ इयामंशांति करं प्रोक्तरक्तं वश्यकरं भवेत् ॥ श्रीकरं पीतमित्याहुर्धर्मदंश्चेतमुच्यते ॥ ८१ ॥ अंगुष्ठः पुष्टिदः प्रोक्तो मध्यमायुष्करि भवेत् ॥ अनामिका व्रदानित्यं मुक्तिदा च प्रदेशिनी ॥ ८२ ॥ एतैरंगुलिभेदैस्तु कारयेन्नखैः स्पृशेत् ॥ वर्तिदीपावलि कृतिवेषु पत्राकृतिं तथा ॥ ८३ ॥ पद्मस्य मुकुलाकारं तथा कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ मत्स्यकूर्माकृतिं वापि शंखाकारं ततः परम् ॥ ८४ ॥ दशांगुलिप्रमाणं तु उत्तमोत्तममुच्यते ॥ नवांगुलं मध्यमं स्यादष्टांगुलमतः परम् ॥ ८५ ॥ सप्तपट्पंचभिः पुंड्रं मध्यमं त्रिविधं स्मृतम् ॥ चतुस्त्रिंशंगुलैः पुंड्रं कनिष्ठं त्रिविधं भवेत् ॥ ८६ ॥ ललाटे केशवविद्यान्नारायणमथोदरे ॥ माधवं हृदयं विन्यस्य गोविंदं कंठकूपके ॥ ८७ ॥ उदरे दक्षिणे पार्श्वे विष्णुरित्यभिधीयते ॥ तत्पार्श्वे बाहुमध्ये च मधुसूदनमेव च ॥ ८८ ॥ त्रिविक्रमं कर्णदेशे वामकुक्षौ तु वामनम् ॥ श्रीधरं बाहुके वामे हृषीकेशं तु कर्णके ॥ ८९ ॥ पृष्ठे च पद्मनाभं तु ककुद्दामोदरं स्मरेत् ॥ द्वादशैतानि नामानि वासुदेवेति मूर्धनि ॥ ९० ॥ पूजाकाले च होमे च सायं प्रातः समाहितः ॥ नामान्युच्चार्य विधिनाधारयेदूर्ध्वपुंड्रकम् ॥ ९१ ॥ अशुचिर्वाप्यनाचारो मनसा पापमाचरेत् ॥ शुचिरेव भवेन्नित्यं मूर्ध्नि पुंड्रांकितो नरः ॥ ९२ ॥

तु ॥ वेणुपत्रसमाकारं बाह्वोर्मध्ये लिखेत्सुधीः ॥ अधः पृष्ठ

स्कंधदेशे न्यसेज्जंबूपलाशवदिति ॥ ८४ ॥ तत्रोत्तमं त्रिपुंड्रं मंगुलिप्रमाणभेदेन त्रिविधमाह दशांगुलीति ॥ दशांगुलप्रमाणमुत्तमोत्तमम् ॥ उत्तमे त्रिपुंड्रे उत्तममित्यर्थः ॥ मध्यममुत्तमे त्रिपुंड्रे मध्यममित्यर्थः ॥ अधः परमिति ॥ उत्तमे ऊर्ध्वपुंड्रे अधः कनिष्ठमित्यर्थः ॥ ८५ ॥ मध्यमोर्ध्वपुंड्रमपि त्रिविधमाह सप्तपट्पंचभिरिति ॥ ८६ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रे देवताध्यानमाह ललाटे केशवमिति ॥ ८७ ॥ तत्पार्श्वे उदरस्य वामपार्श्वे इत्यर्थः ॥ ८८ ॥ कर्णके दक्षिणकर्णे ॥ ८९ ॥ ककुदितिलुप्तसप्तम्यंतम् ॥ ककुदीत्यर्थः ॥ ९० ॥ नामानीति ॥ तत्र शुक्लकृष्णपक्षभेदेन नामभेदो ब्रह्मांडपुराणे उक्तः ॥ संकर्षणादिभिः शुक्ले कृष्णे च केशवादिभिरिति ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

॥ ९३ ॥ सांतरालानुरेखाद्वयमध्येऽवकाशसहितान् ॥ ९४ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रभेदमाह हरिद्राचूर्णसंयुक्तानिति ॥ रामानुजसंप्रदायेस्पष्टमेतत् ॥ ९५ ॥ पञ्चशब्देनपञ्चमुकुलंगृह्यते ॥ पूर्वतदुक्तत्वात् ॥
 ॥ ९६ ॥ केवलवैष्णवाभागवतादित्यर्थः ॥ ९७ ॥ एकांतिनामेकांतभक्तानांवीरवैष्णवानांपरमैकांतिनामपि ॥ वीरवैष्णवेभ्योपिमहावीरवैष्णवानामित्यर्थः ॥ तेचसांप्रतंमाध्वरामानुजाश्रकमेणभवन्ति
 ऊर्ध्वपुंड्रधरोमत्योप्रियतेयत्रकुत्रचित् ॥ श्रपाकोपिविमानस्थोममलोकेमहीयते ॥ ९३ ॥ एकांतिनोमहाभागामत्स्वरूपविदोऽमलाः ॥ सांतरालान्प्रकुर्व
 तिपुंड्रान्विष्णुपदाकृतीन् ॥ ९४ ॥ परमैकांतिनोप्येवंमत्पादैकपरायणाः ॥ हरिद्राचूर्णसंयुक्ताच्छूलाकारांस्तुवाऽमलान् ॥ ९५ ॥ अन्येतुवैष्णवापुंड्रा
 नच्छिद्रानपिभक्तिः ॥ प्रकुर्वीरिन्दीपपद्मवेणुपत्रोपमाकृतीन् ॥ ९६ ॥ अच्छिद्रानपिसच्छिद्रान्कुर्युःकेवलवैष्णवाः ॥ अच्छिद्रकरणेतेषांप्रत्यवायो न वि
 द्यते ॥ ९७ ॥ एकांतिनांप्रपन्नानांपरमैकांतिनामपि ॥ अच्छिद्रपुंड्राकरणेप्रत्यवायोमहान्भवेत् ॥ ९८ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रंतुयःकुर्यादंडाकारंतुशोभनम् ॥ मध्येच्छि
 द्रवैष्णवश्चनमोतैःकेशवादिभिः ॥ ९९ ॥ विमलान्यूर्ध्वपुंड्राणिसांतरालानियोनरः ॥ करोतिविपुलंतत्रमंदिरंमेकरोतिसः ॥ १०० ॥ ऊर्ध्वपुंड्रस्यमध्येतु
 विशालेसुमनोहरे ॥ लक्ष्म्यासाकंसहासीनोरमतेविष्णुरव्ययः ॥ १ ॥ निरंतरालयःकुर्यादूर्ध्वपुंड्रंद्रिजाधमः ॥ सहितत्रस्थितंविष्णुंश्रियंचैवव्यपोहति ॥
 ॥ २ ॥ अच्छिद्रमूर्ध्वपुंड्रंतुयःकरोतिविमूढधीः ॥ सपर्यायेणतानेतिनरकानेकविंशतिम् ॥ ३ ॥ ऋजूनिस्फुटपार्श्वानिसांतरालानिविन्यसेत् ॥ ऊर्ध्वपुंड्राणि
 दंडाब्जदीपमत्स्यानिभानिच ॥ ४ ॥ शिखोपवीतवद्धार्यमूर्ध्वपुंड्रंद्रिजेनच ॥ विनाकृताश्चद्विफलाःक्रियाःसर्वामहामुने ॥ ५ ॥ तस्मात्सर्वेषुकार्येषुकार्यवि
 प्रस्यधीमतः ॥ ऊर्ध्वपुंड्रंत्रिशूलंचवर्तुलंचतुरस्रकम् ॥ ६ ॥ अर्धचंद्रादिकलिंगेदनिष्ठेनधारयेत् ॥ जन्मनालब्धजातिस्तुवेदपंथानमाश्रितः ॥ ७ ॥ पुंड्रांतरं
 भ्रमाद्रापिललाटेनैवधारयेत् ॥ ख्यातिकांत्यादिसिद्धयर्थंचापिविष्णवागमादिषु ॥ ८ ॥ स्थितंपुंड्रांतरंनैवधारयेद्वैदिकोजनः ॥ तिर्यक्त्रिपुंड्रसंत्यज्यश्रौतंक
 थमपिभ्रमात् ॥ ९ ॥ ललाटेभस्मनातिर्यक्त्रिपुंड्रस्यचधारणम् ॥ विनापुंड्रांतरंमोहाद्वारयन्नारकीभवेत् ॥ १० ॥ वेदमार्गेकनिष्ठस्तुमोहेनाप्यंकितो
 यदि ॥ पतत्येव न संदेहस्तथापुंड्रातरादपि ॥ ११ ॥ नांकनंविग्रहेकुर्याद्वेदमार्गसमाश्रितः ॥ श्रौतधर्मेकनिष्ठानांलिंगंतुश्रौतमेवहि ॥ १२ ॥ अश्रौतधर्मेनि
 ष्ठानामश्रौतंलिंगमीरितम् ॥ देवतावेदसिद्धायास्तासांलिंगंतुवैदिकम् ॥ १३ ॥ अश्रौततंत्रनिष्ठायस्तासामश्रौतमेवहि ॥ वेदसिद्धोमहादेवःसाक्षात्संसा
 रमोचकः ॥ १४ ॥ भक्तानामुपकारायश्रौतंलिंगं दधाति च ॥ वेदसिद्धस्यविष्णोश्चश्रौतंलिंगंनचेतरत् ॥ १५ ॥
 ॥ १८ ॥ मध्येच्छिद्रमुभयोरेखयोर्मध्येऽवकाशंकुर्यादित्यर्थः ॥ नमोतैःकेशवादिभिरितिपूर्वोक्तानुवादः ॥ १९ ॥ तदेवस्पष्टयति विमलान्यूर्ध्वेति ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ इतः
 परमूर्ध्वपुंड्रादीनामधिकारिणाह ऊर्ध्वपुंड्रमिति ॥ ६ ॥ वैदिकस्याधिकारोनास्ति वैदिकातिरिक्त्वाधिकारीत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ श्रौतंतिर्यक्त्रिपुंड्रमित्यस्यपूर्वेणान्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ अं
 कितस्तत्तमुद्रादिभिः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ नचेतरदिति वैदिकविष्णुभक्तस्यापिश्रौतंभस्मादिकमेवविधीयते ॥ तत्तमदूर्ध्वपुंड्रादिकंतुतंत्रोक्तदीक्षावतावैष्णवानांविधीयतइतिभावः ॥ १५ ॥

प्रादुर्भावविशेषाणामपि भस्मोद्धूलनं भस्मत्रिपुण्ड्रदिकमेव धार्यमिति भावः ॥ १६ ॥ ऊर्ध्वपुण्ड्रादिकमश्रौतमेव भवति नतिर्यक्त्रिपुण्ड्रकमित्यन्वयः ॥ १७ ॥ तस्मात्तांत्रिकैरेवोर्ध्वपुण्ड्रधार्यनैवैदिकैरित्युपसंहरति यस्त्विति ॥ १८ ॥ इति सर्वसूतसंहितापराशरोपपुराणकूर्मपुराणादिपुस्तकम् ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ शतश्लोकैः षडधिकैः संध्योपासनमुत्तमम् ॥ द्विजानां कथ्यते येन जगदंबा तु ग्यति ॥ १ ॥ तिलकविधानानंतरं संध्याविधिकथयति अथात इति ॥ संध्यायाः संध्याकालाधिष्ठात्र्या गायत्री देव्या उपासनमित्यर्थः ॥ तथा च याज्ञवल्क्यः ॥ संधौ संध्यामुपासीत नोदितेनास्तगेरवातिति ॥ संध्याशब्दवाच्यां देवीमाह ॥ संध्यात्रयंतु कर्तव्यमित्यत्र तु संध्याशब्दः संध्याकालिककर्मपरः ॥ तत्र याज्ञवल्क्यवाक्ये संधाविति मध्याह्नस्याप्युपलक्षणम् ॥ पूर्वसंध्यातु गायत्री सावित्री मध्यमा स्मृता ॥ याभवेत्पश्चिमा संध्या सावित्री सरस्वती ॥ श्वेता भवति गायत्री सावित्री रक्तवर्णिका ॥ कृष्णा सरस्वती ज्ञेया संध्यात्रयमुदाहृतमिति तदुक्तेश्च ॥ अनेनैव क्रमेण ब्रह्मरुद्रविष्णुसमानाकारत्वाद्वायव्यादीनां ब्रह्मरुद्रविष्णुरूपत्वमुक्तं न त्वत्र ब्रह्मरुद्रविष्णूनां स्त्रीरूपत्वेन ध्येयत्वमिति बोध्यम् ॥ ॥ तत्रोपासनं नाम ध्यानमात्रम् ॥ न भिन्नां प्रतिपद्ये तगायत्री ब्रह्मासह ॥ साहमस्मीत्युपासीत विधिना येन केनचिदिति व्यासवचनादितिकेचित् ॥ परेतु ध्यानपूर्वकौ मंत्रजप एवात्रोपासनम् ॥ यासां संध्याजगत्सूतिर्मायातीता हि निष्कला ॥ ईश्वरी केव

प्रादुर्भावविशेषाणामपि तस्य तदेव हि ॥ श्रौतं लिङ्गं तु विज्ञेयं त्रिपुण्ड्रोद्धूलनादिकम् ॥ १६ ॥ अश्रौतमूर्ध्वपुण्ड्रादिनैवतिर्यक्त्रिपुण्ड्रकम् ॥ वेदमार्गैकनिष्ठानां वेदोक्तेनैव वर्त्मना ॥ १७ ॥ ललाटे भस्मनातिर्यक्त्रिपुण्ड्रधार्यमेव हि ॥ यस्तु नारायणं देवं प्रपन्नः परमं पदम् ॥ ११८ ॥ धारयेत्सर्वदा शूलं ललाटे गंधवारिणा ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ अथातः श्रूयतां पुण्यं संध्योपासनमुत्तमम् ॥ भस्मधारणमाहात्म्यं कथितं चैव विस्तरात् ॥ १ ॥ प्रातः संध्याविधानं च कथयिष्यामि तेऽनघ ॥ प्रातः संध्यासनक्षत्रां मध्याह्ने मध्यभास्कराम् ॥ २ ॥ समसूर्यापश्चिमां संध्यां तिस्रः संध्या उपासते ॥ तद्वेदानपिवक्ष्यामि शृणु देवर्षि सत्तम ॥ ३ ॥ उत्तमा तारकोपेता मध्यमालुप्ततारका ॥ अधमा सूर्यसहिता प्रातः संध्या त्रिधामता ॥ ४ ॥ उत्तमा सूर्यसहिता मध्यमाऽस्तमिते रवौ ॥ अधमा तारकोपेता सायं संध्या त्रिधामता ॥ ५ ॥

लाशक्तिस्तत्त्वत्रयसमुद्भवा ॥ ध्यात्वा किमंडलगतां सावित्रीं प्रजपेद्बुध इति कौर्मणैव च नेन ध्यानस्यांगत्वप्रतिपादनात् ॥ देवतां ध्यायन् जपं कुर्यादिति शंखस्मृतेः ॥ एवं च न भिन्नामिति व्यासवाक्ये गभूतध्यानस्यैवोपासनात्वेनाभिधानम् ॥ नित्योदकः संध्यामुपासीतेत्युपक्रम्य गायत्री जपस्यैवाश्रयत्वेनाभिधानाच्च ॥ गायत्री जपस्यैव प्राधान्यप्रतीतिः ॥ ऋषयो दीर्घसंध्यत्वादीर्घमायुरवमुयुरिति ॥ मनुरपि गायत्री जपपरतयैव ब्रह्माभिन्ना कोपे स्थानादित्याहुः ॥ केचित्तु गायत्री मंत्ररूपां तत्प्रतिपाद्य ब्रह्माभिन्नत्वेन गृहीतां जपेन साहमित्युपासीतेति व्यासवाक्यार्थमाहुः ॥ सर्वथापि अत्र संध्यापदेन स्त्रीरूपाणां ब्रह्मरुद्रविष्णूनां संध्याकालेन ग्रहणम् ॥ नवा गायत्र्यतिरिक्तायाः कस्याश्चित्संध्याकालाधिष्ठात्र्या देव्या ग्रहणम् ॥ किंतु ब्रह्मण एवार्कमंडलांतर्गतचैतन्याभिन्नस्य गायत्र्यर्थभूतस्य संध्यात्रये गायत्र्याद्याकारधारिणी ग्रहणम् ॥ तथा चैकैव गायत्री संध्यात्रये आकारत्रयैरुपास्या ॥ संध्याकालातिरिक्ता काले जपे कर्तव्येतु मुक्ता विद्रुमहेमनीलेत्यादि ध्यानप्रकारेणोपास्येति बोध्यम् ॥ एतेन संध्यापदेन स्त्रीरूपाणां ब्रह्मरुद्रविष्णूनां ग्रहणं गायत्र्यतिरिक्तस्य देवतात्रयस्य कस्यचिद्ग्रहणम् ॥ गायत्री जपे तु गायत्र्या मुक्ता विद्रुमेति प्रोक्तध्यानाया एव ग्रहणमिति प्राचीनमतमपास्तम् ॥ १ ॥ संध्योपासनकालमाह प्रातः संध्यामिति ॥ २ ॥ उत्तमाधमभेदेन कालभेदमाह तद्वेदानिति ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥

संध्यापासनस्यावश्यकत्वमाह विप्रोवृक्षइति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ प्रायश्चित्तमाह कालातिक्रमणेइति ॥ अर्घ्यत्रयानंतरं प्रायश्चित्तार्थमर्घ्यांतरं देयमित्यर्थः ॥ आदौ प्रथमतः प्रायश्चित्तार्थं देवीं गायत्रीं जप्त्वा संध्यां समाचरेदित्यर्थः ॥ अल्पकालातिक्रमे चतुर्थोर्ध्वो बहुकालातिक्रमेऽष्टशतं जपइति तुरहस्यम् ॥ १० ॥ ११ ॥ तदुत्तमा उत्तमातोऽप्युत्तमेत्यर्थः ॥ १२ ॥ तत्र हेतुमाह यतो देव्या इति ॥ गायत्री देव्या उपासना देव्याः समीपे एव कर्तव्येत्यर्थः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ संध्याक्रममाह आचांतइति ॥ केशवादिकनामभिराचांतइत्यन्वयः ॥ प्रथमत आचांतः पश्चात् प्राणमायम्यसंकल्पं कुर्यादिति शेषः ॥ सचेत्थं विप्रो वृक्षो मूलकान्यत्र संध्यावेदः शाखाधर्मकर्माणि पत्रम् ॥ तस्मान्मूलं यत्नतोरक्षणीयं छिन्ने मूले नैव वृक्षो न शाखा ॥ ६ ॥ संध्यायेन न विज्ञाता संध्यायेनानुपासिता ॥ जीवमानो भवेच्छूद्रो मृतः श्वाचैव जायते ॥ ७ ॥ तस्मान्नित्यं प्रकर्तव्यं संध्यापासनमुत्तमम् ॥ तदभावेऽन्यकर्मादावधिकारी भवेन्नहि ॥ ८ ॥ उदयास्तमयादूर्ध्वयावत्स्याद्घटिकात्रयम् ॥ तावत्संध्यामुपासीत प्रायश्चित्तं ततः परम् ॥ ९ ॥ कालातिक्रमणे जाते चतुर्थांश्च प्रदापयेत् ॥ अथ वाष्टशतं देवीं जप्त्वाऽऽदौ तां समाचरेत् ॥ १० ॥ यस्मिन्काले तु यत्कर्म तत्कालाधीश्वरी च ताम् ॥ संध्यामुपास्य पश्चात्तु तत्कालीनं समाचरेत् ॥ ११ ॥ गृहे साधारणा प्रोक्ता गोष्ठे वैमध्यमा भवेत् ॥ नदीतीरे चोत्तमा स्याद्देवी गेहे तु दुत्तमा ॥ १२ ॥ यतो देव्या उपासेयं ततो देव्यास्तु सन्निधौ ॥ संध्यात्रयं प्रकर्तव्यं तदानं त्यागकल्पते ॥ १३ ॥ एतस्या अपरं देवं ब्राह्मणानां विद्यते ॥ न विष्णुपासनानित्यानशिवोपासना तथा ॥ १४ ॥ यथा भवेन्महादेव्या गायत्र्याः श्रुतिचोदिता ॥ सर्ववेदसारभूता गायत्र्यास्तु समर्चना ॥ १५ ॥ ब्रह्मादयोऽपि संध्यायां तां ध्यायंति जपंति च ॥ वेदाजपंतितां नित्यं वेदोपास्याततः स्मृता ॥ १६ ॥ तस्मात्सर्वे द्विजाः शाक्तान् शैवान् च वैष्णवाः ॥ आदिशक्तिमुपासंते गायत्रीं वेदमातरम् ॥ १७ ॥ आचांतः प्राणमायम्य केशवादिकनामभिः ॥ केशवश्च तथानारायणो माधव एव च ॥ १८ ॥ गोविंदो विष्णुरेवाथ मधुसूदन एव च ॥ त्रिविक्रमो वामनश्च श्रीधरोऽपि ततः परम् ॥ १९ ॥ हृषीकेशः पद्मनाभो दामोदर अतः परम् ॥ संकर्षणो वासुदेवः प्रद्युम्नोऽप्यनिरुद्धकः ॥ २० ॥ पुरुषोत्तमाधोक्षजौ च नारसिंहौ च्युतस्तथा ॥ जनार्दन उपेन्द्रश्च हरिः कृष्णोऽतिमस्तथा ॥ २१ ॥ ॐकारपूर्वकं नाम चतुर्विंशतिसंख्यया ॥ स्वाहांतैः प्राशयेद्भारिणमतैः स्पर्शयेत्तथा ॥ २२ ॥ केशवादित्रिभिः पीत्वा द्वाभ्यां प्रक्षालयेत्करौ ॥ मुखं प्रक्षालयेद्वाभ्यां द्वाभ्यामुन्मार्जनं तथा ॥ २३ ॥ एकेन पाणिं संप्रोक्ष्य पादावपि शिरोऽपि च ॥ संकर्षणादिदेवानां द्वादशांगानि संपृशेत् ॥ २४ ॥

ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातः संध्यामुपासिष्ये इति ॥ केशवादिनामान्याह केशवश्चेति ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ स्वाहांतैर्नामभिराचमनं नमो तैरंगस्पर्शः कार्यइत्यर्थः ॥ २२ ॥ तदेवाह केशवादित्रिभिरिति ॥ २३ ॥ संकर्षणादिदेवानां नामभिरिति शेषः ॥ तत्र प्रकारः ॥ ॐ केशवाय स्वाहेति ॥ एवं त्रिनामभिरपः पीत्वा गोविंदाय नमो विष्णवे नम इति करौ प्रक्षालय मधुसूदन त्रिविक्रमेति द्वाभ्यां गुष्ठमूलेनोष्ठौ संमृज्य वामनश्रीधरेति द्वाभ्यां तथैव मुखमुन्मार्ज्य हृषीकेशेति वामकरं प्रोक्ष्य पद्मनाभेति पादौ संप्रोक्ष्य दामोदरेति मूर्धानं संप्रोक्ष्य संकर्षणेति संहतमध्यमांगुलित्रयेणास्यं संपृश्य वासुदेवप्रद्युम्नेति द्वाभ्यां गुष्ठतर्जनीभ्यां नासापुटं संपृश्यानि रुद्धपुरुषोत्तमेति द्वाभ्यां गुष्ठानामिकाभ्यां चक्षुषीं संपृश्याधोक्षजनारसिंहेति द्वाभ्यां तथैव श्रोत्रे संपृश्याच्युतेति कनिष्ठांगुष्ठाभ्यां नाभिं संपृश्य जना

र्दनेतिपाणितलेनहृदयसंस्पृश्योपेद्रेतिशिरःसंस्पृश्यहरयेनमःकृष्णायनमइतिद्वाभ्यांदक्षिणवामबाहुमूलैस्पर्शेदिति ॥ एतच्चाचारादिकेस्पष्टम् ॥ २४ ॥ उदकंपीत्वेति ॥ उदकपानसमयेवामेनहस्तेनदक्षि
णंस्पृशेदित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥ आचमनमुद्रामाह संहतांगुलिनेति ॥ मिलितांगुलिनेत्यर्थः ॥ २७ ॥ आचमनविधिमुक्त्वाप्राणायामविधिमाह प्राणायाममिति ॥ तुरीयपदंतुर्यपादस्तत्सहितामित्यर्थः ॥
तांजपन्प्राणायामंकुर्यादित्यर्थः ॥ २८ ॥ २९ ॥ पीडयेदिति ॥ दक्षनासापुटेअंगुष्ठस्थापयेद्दामनासापुटेकनिष्ठानामिकेस्थापयेन्मध्यमांतर्जनींचवहिःप्रसारयेदित्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
दक्षिणेनोदकंपीत्वावामेनसंस्पृशेद्बुधः ॥ तावन्नशुध्यतेतोयंयावद्दामेननस्पृशेत् ॥ २५ ॥ गोकर्णाकृतिहस्तेनमाषमात्रंजलंपिबेत् ॥ ततोऽन्यूनाधिकंपीत्वा
सुरापानीभवेद्विजः ॥ २६ ॥ संहतांगुलिनातोयंपाणिनादक्षिणेनतु ॥ मुक्तांगुष्ठकनिष्ठाभ्यांशेषेणाचमनंविदुः ॥ २७ ॥ प्राणायामंततःकृत्वाप्रणवस्मृतिपूर्
वकम् ॥ गायत्रींशिरसासार्धतुरीयपदसंयुताम् ॥ २८ ॥ दक्षिणेरेचयेद्रायुवांमेनपूरितोदरम् ॥ कुंभेनधारयेन्नित्यंप्राणायामंविदुर्बुधाः ॥ २९ ॥ पीडयेदक्षिणा
नाडीमंगुष्ठेनतथोत्तराम् ॥ कनिष्ठानामिकाभ्यांतुमध्यमांतर्जनींत्यजेत् ॥ ३० ॥ रेचकःपूरकश्चैवप्राणायामोऽथकुंभकः ॥ प्रोच्यतेसर्वशास्त्रेषुयोगिभिर्य
तमानसैः ॥ ३१ ॥ रेचकःसृजतेवायुंपूरकःपूरयेत्तुतम् ॥ साम्येनसंस्थितिर्यत्तत्कुंभकःपरिकीर्तितः ॥ ३२ ॥ नीलोत्पलदलश्यामंनाभिमध्येप्रतिष्ठितम् ॥
चतुर्भुजमहात्मानंपूरकेचितयेद्वरिम् ॥ ३३ ॥ कुंभकेतुहृदिस्थानेध्यायेत्तुकमलासनम् ॥ प्रजापतिंजगन्नाथंचतुर्वक्त्रंपितामहम् ॥ ३४ ॥ रेचकेशंकरंध्याये
ल्लाटस्थंमहेश्वरम् ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशंनिर्मलंपापनाशनम् ॥ ३५ ॥ पूरकेविष्णुसायुज्यंकुंभकेब्रह्मणोगतिम् ॥ रेचकेनतृतीयंतुप्राप्नुयादीश्वरंपरम् ॥
॥ ३६ ॥ पौराणाचमनाद्यंचप्रोक्तंदेवर्षिसत्तम ॥ श्रौतमाचमनाद्यंचशृणुपापापहंमुने ॥ ३७ ॥ प्रणवंपूर्वमुच्चार्यगायत्रींतुतदित्युचम् ॥ पादादौव्याहृती
स्तिस्रःश्रौताचमनमुच्यते ॥ ३८ ॥ गायत्रींशिरसासार्धजपेद्वाहृतिपूर्विकाम् ॥ प्रतिप्रणवसंयुक्तांत्रिरयंप्राणसंयमः ॥ ३९ ॥ “सलक्षणंतुप्राणानामायामं
कीर्त्यतेऽधुना ॥ नानापापैकशमनंमहापुण्यफलप्रदम् ॥ ” पंचांगुलीभिर्नासाग्रंपीडयेत्प्रणवेनतु ॥ सर्वपापहरामुद्रावानप्रस्थगृहस्थयोः ॥ ४० ॥ कनिष्ठाना
मिकांगुष्ठैर्यतेश्चब्रह्मचारिणः ॥ आपोहिष्ठेति तिसृभिःप्रोक्षणंस्यात्कुशोदकैः ॥ ४१ ॥ ऋगंतेमार्जनंकुर्यात्पादांतेवासमाहितः ॥ नवप्रणवयुक्तेन आपोहिष्ठेत्य
नेनतु ॥ ४२ ॥ नश्येदवमार्जनेनसंवत्सरसमुद्भवम् ॥ ततआचमनंकृत्वासूर्यश्चेतिपिबेदपः ॥ ४३ ॥ अंतःकरणसंभिन्नंपापंतस्यविनश्याति ॥ प्रणवेनव्या
हृतिभिर्गायत्र्याप्रणवाद्यया ॥ ४४ ॥ आपोहिष्ठेति सूक्तेनमार्जनंचैवकारयेत् ॥ उद्धृत्यदक्षिणेहस्तेजलंगोकर्णवत्कृते ॥ ४५ ॥
॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तदित्युचंतत्सवितुरित्यादि ॥ ३८ ॥ प्रतिप्रणवेति ॥ प्रत्येकव्याहृतौप्रणवयोगःकर्तव्यइत्यर्थः ॥ ३९ ॥ प्राणायामेपक्षांतरेणमुद्रांतरमाह पंचांगुलीभिरि
ति ॥ ४० ॥ मार्जनमाह आपोहिष्ठेतीति ॥ तिसृभिर्ऋग्भिस्त्रिवारंप्रोक्षणम् ॥ यद्वातिसृणांऋचांनवपादाभवंतितत्रपादादौप्रणवमुच्चार्यनवभिःपादैर्नववारंमार्जनंकुर्यादित्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ सूर्यश्चेतीति
॥ सूर्यश्चमामन्युश्चेतिऋचा ॥ ४३ ॥ मार्जनांतरमाह प्रणवेनेति ॥ सर्वमिलित्वैकंमार्जनमित्यर्थः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

ऋतंचेति ॥ ऋतंचसत्यंचेत्यादिः ॥ ४६ ॥ द्रुपदाद्रुपदादिवमुमुचानइत्यादि ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ मध्याह्नेइति ॥ मध्याह्नेतुसकृदेवार्घ्यदानसंध्योरुभयोस्तुत्रिवारमर्घ्यदानमित्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ अर्घ्यदानकारणमाह उदकमिति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ तथाचैतत्तिरीयश्रुतिः ॥ ताआपोवज्रीभूतास्तानिरक्षांसिमंदेहारुणेद्वीपेप्राक्षिपंतीति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ आगच्छ

नीत्वातंनासिकाग्रंतुवामकुक्षौस्मरेदवम् ॥ पुरुषंकृष्णवर्णचक्रतंचेतिपठेत्ततः ॥ ४६ ॥ द्रुपदावाक्चक्रचंपश्चादक्षनासापुटेनच ॥ श्वासमार्गेणतंपापमानये
त्करवारिणि ॥ ४७ ॥ नावलोक्यैवतद्वारिवामभागेऽश्मनिक्षिपेत् ॥ निष्पापंतुशरीरमेसंजातमितिभावयेत् ॥ ४८ ॥ उत्थायतुततःपादौद्रौसमौसन्नियोज
येत् ॥ जलांजलिगृहीत्वातुतर्जन्यंगुष्ठवर्जितम् ॥ ४९ ॥ वीक्ष्यभानुंक्षिपेद्धारिणायत्र्याचाभिमंत्रितम् ॥ त्रिवारंमुनिशार्दूलविधिरेषोऽर्घ्यमोचने ॥ ५० ॥ ततःप्रद
क्षिणांकुर्यादसावादित्यमंत्रतः ॥ मध्याह्नेसकृदेवस्यात्संध्योस्तुत्रिवारतः ॥ ५१ ॥ ईषन्नम्रःप्रभातेतुमध्याह्नेदंडवत्स्थितः ॥ आसनेचोपाविष्टस्तुद्विजःसा
यंक्षिपेदपः ॥ ५२ ॥ उदकंप्राक्षिपेद्यस्मात्तत्कारणमतःशृणु ॥ त्रिंशत्कोट्योमहावीरामंदेहानामराक्षसाः ॥ ५३ ॥ कृतघ्नादारुणाघोराःसूर्यमिच्छंतिखादितुम् ॥
ततोदेवगणाःसर्वैरूपयश्चतपोधनाः ॥ ५४ ॥ उपासतेमहासंध्यांप्राक्षिपंत्युदकांजलीन् ॥ दह्यंतेतेनदैत्यास्तेवज्रीभूतेनवारिणा ॥ ५५ ॥ एतस्मात्कारणा
द्विप्राःसंध्यांनित्यमुपासते ॥ महापुण्यस्यजननसंध्योपासनमीरितम् ॥ ५६ ॥ अर्घ्यागभूतमंत्रोऽयंप्रोच्यतेशृणुनारद ॥ यदुच्चारणमात्रेणसांगंसंध्याफलं
भवेत् ॥ ५७ ॥ सोहमर्कोस्म्यहंज्योतिरात्माज्योतिरहंशिवः ॥ आत्मज्योतिरहंशुक्लःसर्वज्योतीरसोऽस्म्यहम् ॥ ५८ ॥ आगच्छवरदेदेविगायत्रिब्रह्मरूपि
णि ॥ जपानुष्ठानसिद्ध्यर्थंप्रविश्यहृदयंमम ॥ ५९ ॥ उत्तिष्ठदेविगंतव्यंपुनरागमनायच ॥ अर्घ्येषुदेविगंतव्यंप्रविश्यहृदयंमम ॥ ६० ॥ ततःशुद्धःस्थलेनैजमा
सनंस्थापयेदुधः ॥ तत्रारुह्यजपेत्पश्चाद्वायत्रीवेदमातरम् ॥ ६१ ॥ अत्रैवखेचरीमुद्राप्राणायामोत्तरंमुने ॥ प्रातःसंध्याविधानेचकीर्तितामुनिपुंगव ॥ ६२ ॥
तत्रामार्थंप्रवक्ष्यामिसादरंशृणुनारद ॥ चित्तंचरतिखेयस्माजिह्वाचरतिखेगता ॥ ६३ ॥ भ्रुवोरंतर्गतादृष्टिर्मुद्राभवतिखेचरी ॥ नचासनंसिद्धसमंनकुंभसदृशो
ऽनिलः ॥ ६४ ॥ नखेचरीसमासुद्रासत्यंसत्यंचनारद ॥ घंटावत्प्रणवोच्चारद्रायुर्निर्जित्ययन्नतः ॥ ६५ ॥ स्थिरासनेस्थिरोभूत्वानिरहंकारनिर्ममः ॥ लक्षणंनारद
मुनेशृणुसिद्धासनस्यच ॥ ६६ ॥ योनिस्थानकर्मप्रिमूलवटितंकृत्वाहठंविन्यसेन्मेद्रेपादमथैकमेवहृदयंकृत्वासमंविग्रहम् ॥ स्थाणुःसंयमितेंद्रियोचलदृशा
पश्यन्भ्रुवोरंतरन्तिष्ठत्येतदतीवयोगिसुखदंसिद्धासनंप्रोच्यते ॥ ६७ ॥ आयातुवरदादेवीअक्षरंब्रह्मसंमितम् ॥ गायत्रीछंदसांमातरिदंब्रह्मजुषस्वमे ॥ ६८ ॥

वरदेइति ॥ तृष्णींगायत्रीप्रार्थना ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इयंखेचरीमुद्राहठप्रदीपिकायांप्रासिद्धा ॥ ६४ ॥ घंटावत्त्रादवत्प्रणवोच्चारदित्यर्थः ॥ स्तुतप्रणवोच्चारदितितात्पर्यम् ॥ ६५ ॥
॥ ६६ ॥ योनिस्थानकमिति ॥ एकपादमूलंलिङ्गमूलेद्वितीयपादमूलंवृषणाधइत्यर्थः ॥ हृदयंसमंविग्रहंशरीरंचसमंदंडवदित्यर्थः ॥ ६७ ॥ ततआसनबंधानंतरंगायत्र्यावाहनमंत्रमाह आयात्त्विति ॥ ६८ ॥

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ न्यासात्पूर्वपरमात्मनः स्मरणमाह हृत्पद्ममध्येइति ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ व्याहृतिन्यासमाह भूरित्युक्त्वोति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ अंगुष्ठादिन्यासमाह अंगुष्ठाभ्यामिति ॥ तत्सवितुरंगुष्ठाभ्यांनमइत्येवंमंत्राऊह्याः ॥ ७९ ॥ ८० ॥ हृदयादिन्यासमाह ब्रह्मात्मनेइति ॥ तत्सवितुर्ब्रह्मात्मनेहृदयायनमइत्येवंमंत्राऊह्याः ॥

यदह्नात्कुरुतेपापंतदह्नात्प्रतिमुच्यते ॥ यद्रात्र्यात्कुरुतेपापंतद्रात्र्यात्प्रतिमुच्यते ॥ ६९ ॥ सर्ववर्णेमहादेविसंध्याविद्येसरस्वाति ॥ अजरेअमरेदेविसर्व
देविनमोस्तुते ॥ ७० ॥ तेजोसीत्यादिमंत्रेणदेवीमावाहयेत्ततः ॥ यत्कृतं त्वदनुष्ठानंतत्सर्वपूर्णमस्तुमे ॥ ७१ ॥ ततःशापविमोक्षायविधानंसम्यगाच
रेत् ॥ ब्रह्मशापस्ततोविश्वामित्रस्यचतथैवच ॥ ७२ ॥ वसिष्ठशापइत्येतत्रिविधंशापलक्षणम् ॥ ब्रह्मणःस्मरणेनैवब्रह्मशापोनिवर्त्यते ॥ ७३ ॥ विश्वामित्र
स्मरणतोविश्वामित्रस्यशापकः ॥ वसिष्ठस्मरणादेवतस्यशापोविनश्यति ॥ ७४ ॥ हृत्पद्ममध्येपुरुषंप्रमाणंसत्यात्मकंसर्वजगत्स्वरूपम् ॥ ध्यायामि नित्यं पर
मात्मसंज्ञं चिद्रूपमेकं वचसामगम्यम् ॥ ७५ ॥ अथन्यासविधिं वक्ष्ये संध्याया अंगसंभवम् ॥ ७६ ॥ भूरित्युक्त्वा
चपादाभ्यांनमइत्येवचोच्चरेत् ॥ भुवःपूर्वतुजानुभ्यांस्वःकटिभ्यांनमोवदेत् ॥ ७७ ॥ महर्नाभ्यैजनश्वैवहृदयायततस्तपः ॥ कंठायचततःसत्यंललाटेपरिकी
र्तयेत् ॥ ७८ ॥ अंगुष्ठाभ्यांतत्सवितुस्तर्जनीभ्यांवरेण्यकम् ॥ भर्गोदेवस्यमध्याभ्यांधीमहीत्येवकीर्तयेत् ॥ ७९ ॥ अनामाभ्यांकनिष्ठाभ्यांधियोयोःपदंवदेत् ॥
प्रचोदयात्करपृष्ठतलयोर्विन्यसेत्सुधीः ॥ ८० ॥ ब्रह्मात्मनेतत्सवितुर्हृदयायनमस्तथा ॥ विष्ण्वात्मनेवरेण्यंचशिरसेनमइत्यपि ॥ ८१ ॥ भर्गोदेवस्य
रुद्रात्मनेशिखायैप्रकीर्तितम् ॥ शक्त्यात्मनेधीमहीतिकवचायततःपरम् ॥ ८२ ॥ कालात्मनेधियोयोःनोनेत्रत्रयउदीरितम् ॥ प्रचोदयाच्चसर्वात्मनेऽस्त्राय
परिकीर्तितम् ॥ ८३ ॥ अक्षरन्यासमेवाग्रेकथयामिमहामुने ॥ गायत्रीवर्णसंभूतन्यासःपापहरःपरः ॥ ८४ ॥ प्रणवंपूर्वमुच्चार्यवर्णन्यासःप्रकीर्तितः ॥ त
त्कारमादाबुच्चार्यपादांगुष्ठद्वयेन्यसेत् ॥ ८५ ॥ सकारंगुल्फयोस्तद्विकारंजंघयोर्न्यसेत् ॥ जान्वोस्तुकारंविन्यस्यऊर्वांश्चैववकारकम् ॥ ८६ ॥ रेकारंचगु
दन्यस्यणिकारंलिंगएवच ॥ कट्यांयकारमेवात्रभकारंनाभिमंडले ॥ ८७ ॥ गोकारंहृदयेन्यस्यदेकारंस्तनयोर्द्वयोः ॥ वकारंहृदिविन्यस्यस्यकारंकंठकूपके
॥ ८८ ॥ धीकारंमुखदेशेतुमकारंतालुदेशके ॥ हिकारंनासिकाग्रेतुधिकारंनेत्रमंडले ॥ ८९ ॥ भूमध्येचैवयोकारंयोकारंचललाटके ॥ नकारंवैपूर्वमुखेप्र
कारंदक्षिणेमुखे ॥ ९० ॥ चोकारंपश्चिममुखेदकारंचोत्तरेमुखे ॥ याकारंमूर्ध्निविन्यस्यतकारंव्यापकंन्यसेत् ॥ ९१ ॥ एतन्न्यासविधिकेचित्रेच्छंतिजपतत्प
राः ॥ ततोध्यायेन्महादेवीजगन्मातरमंबिकाम् ॥ ९२ ॥

॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ वर्णन्यासमाह अक्षरन्यासेति ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ एतन्न्यासकथनेनऋषिच्छंदोन्यासोपि सूचितइत्यर्थाद्विदितव्यम् ॥

तेचक्रषिच्छंदोन्यासाप्रयांतरेप्रसिद्धाएवसंतीतिगौरवभियानलिरुयंते ॥ एतन्न्यासाविधिकेचिदिति ॥ तथाचगृहपरिशिष्टे शुचौदेशेदर्भाभसोक्षितेदर्भानास्तीर्यव्याहीतभिरुपविश्यप्राणायामत्रयंकृत्वा
 त्मानंव्याहृतिभिरभ्युक्ष्यसावित्र्याऋषिदेवतच्छंदांस्यनुस्मृत्यपट्टभिस्तदंगमंत्रैरित्यादिन्यसेदेषोंगन्यासएनमप्येकेनेच्छंतिसहिविधिरवैदिकइत्युक्तम् ॥ अत्रैकेइतिपदेनाकरणेप्रत्यवायोनास्तिकृतेत्व
 भ्युदयइतिसूचितम् ॥ अन्यथाएकेइतिकथनस्यवैयर्थ्यापत्तेः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ चतुरास्यांचतुर्भुजाम् ॥ द्विनेत्रांप्रतिवक्रंनेत्रद्वयम् ॥ मालांजपमालाम् ॥ कुंडिकांकमंडलम् ॥ ९४ ॥ ऋग्वेदाध्यायिनीमृग्वेद
 मुद्गिरंतीऋग्वेदोत्पादिकाभित्यर्थः ॥ हंसपत्रांहंसवाहनांहंसोपरिरक्तांबुजंतदारूढामित्यर्थः ॥ ब्रह्मदेवतांब्रह्मणश्चतुर्मुखस्यदेवतांतदुपास्यामित्यर्थः ॥ ९५ ॥ चतुष्पदामिति ॥ तदुक्तंगायत्रीहृदये ॥
 ऋग्वेदोस्याःप्रथमःपादोभवति ॥ यजुर्वेदोद्वितीयःपादः ॥ सामवेदस्तृतीयःपादः ॥ अथर्ववेदश्चतुर्थःपादः ॥ पूर्वादिकप्रथमाकुक्षिर्भवति ॥ दक्षिणादिकद्वितीयाकुक्षिर्भवति ॥ पश्चिमादिकतृतीयाकुक्षि
 र्भवति ॥ उत्तरादिकचतुर्थीकुक्षिर्भवति ॥ ऊर्ध्वदिक्पंचमीकुक्षिर्भवति ॥ अधरादिकषष्ठीकुक्षिर्भवति ॥ अंतरिक्षादिकसप्तमीकुक्षिर्भवति ॥ अवांतरादिकअष्टमीकुक्षिर्भवति ॥ व्याकरणमस्याःप्रथमंशि
 रोभवति ॥ शिक्षाद्वितीयंशिरोभवति ॥ कल्पस्तृतीयंशिरोभवति ॥ निरुक्तंचतुर्थंशिरोभवति ॥ ज्योतिषंनयनमितिपंचमंशिरोभवति ॥ इतिहासपुराणानिषष्ठंशिरोभवति ॥ उपनिषदःसप्तमंशिरोभवती
 भास्वज्जपाप्रसूनाभांकुमारीपरमेश्वरीम् ॥ रक्तांबुजासनारूढारक्तगंधानुलेपनाम् ॥ ९३ ॥ रक्तमाल्यांवरधरांचतुरास्यांचतुर्भुजाम् ॥ द्विनेत्रांशुक्रुशुवौमालां
 कुंडिकांचैवविभ्रतीम् ॥ ९४ ॥ सर्वाभरणसंदीतामृग्वेदाध्यायिनींपराम् ॥ हंसपत्रामाहवनीयमध्यस्थांब्रह्मदेवताम् ॥ ९५ ॥ चतुष्पदामष्टकुक्षिसप्तशीर्षामहे
 श्वरीम् ॥ अग्निवक्रारूद्रशिखांविष्णुचित्तांतुभावयेत् ॥ ९६ ॥ ब्रह्मातुकवचंयस्यागोत्रंसांख्यायनंस्मृतम् ॥ आदित्यमंडलांतस्थांध्यायेद्देवीमहेश्वरीम् ॥ ९७ ॥
 एवंध्यात्वाविधानेनगायत्रीवेदमातरम् ॥ ततोमुद्राःप्रकुर्वीतदेव्याःप्रीतिकराःशुभाः ॥ ९८ ॥ संमुखंसंपुटंचैवविततंविस्तृतंतथा ॥ द्विमुखंत्रिमुखंचैवचतु
 ष्कंपंचकंतथा ॥ ९९ ॥ पण्मुखाधोमुखंचैवव्यापकांजलिकंतथा ॥ शकटंयमपाशंचग्रथितंसंमुखोन्मुखम् ॥ १०० ॥ विलंबंमुष्टिकंचैवमत्स्यंकूर्मवराह
 कम् ॥ सिंहाक्रांतंमहाक्रांतंमुद्गरंपल्लवंतथा ॥ १ ॥ चतुर्विंशतिमुद्राश्चगायत्र्याःसंप्रदर्शयेत् ॥ शताक्षरांचगायत्रींसकृदावर्तयेत्सुधीः ॥ २ ॥
 ति ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ चतुर्विंशतिमुद्राश्चेति ॥ आसांनामानिलक्षणानिचब्रह्मकल्पोक्तानिलिरुयंते ॥ अथातोदर्शयेन्मुद्राःसंमुखंसंपुटंतथा ॥ ततोविततविस्तीर्णंद्विमुखंत्रिमुखं
 तथा ॥ चतुर्मुखंपंचमुखंपण्मुखाधोमुखेततः ॥ व्यापकांजलिकंचैवशकटंतदनंतरम् ॥ यमपाशंतुग्रथितंततःस्यात्संमुखोन्मुखम् ॥ विलंबोमुष्टिकोमीनस्ततःकूर्मवराहकौ ॥ सिंहाक्रांतंमहाक्रांतंततोमु
 द्ररपल्लवे ॥ चतुर्विंशतिरित्येतागायत्र्याःपरिकीर्तिताः ॥ जपकालेप्रयोक्तव्यान्यथानिष्फलो जपः ॥ नजातुदर्शयेन्मुद्रामहाजनसमागमे ॥ क्षुभ्यंतिदेवतास्तस्यनिष्फलंचभवेदिति ॥ अथैतासांल
 क्षणमाह ॥ संमुखंसंहतौहस्तावुत्तानौकुंचितांगुली ॥ संपुटंपन्नकोशाभौकरावन्ध्योन्यसंहतौ ॥ विततंसंहतौहस्तावुत्तानावायतांगुली ॥ विस्तीर्णंसंहतौपाणीमिथोमुक्तांगुलीयकौ ॥ संमुखंसक्तयोःपा
 ण्योःकनिष्ठाद्वययोगतः ॥ शेषांगुलीनावैकल्येद्विमुखत्रिमुखादयः ॥ शेषांगुलीनांसंयोगात्पूर्वसंयोगनाशनम् ॥ तिर्यक्संयुज्यमानाग्रौसंयुक्तांगुलिमंडलौ ॥ हस्तौपण्मुखमित्युक्तामुद्रामुद्राविशारदैः ॥
 आकुंचिताग्रौसंयुक्तावर्गिस्तावधोमुखौ ॥ उत्तानौतादृशविव्यापकंकुंचितौकरौ ॥ अधोमुखौतुमुक्ताग्रांगुष्ठकौशकटंकरौ ॥ बद्धमुष्टिकयोःपाण्योरुत्तानांनामतर्जनीम् ॥ कुंचितान्यातुबध्नातितर्ज
 नीयमपाशकम् ॥ उत्तानसंधिसंलीनवद्धांगुलिदलौकरौ ॥ संमुखीघटितौदीर्घांगुष्ठौग्रथितमुच्यते ॥ कुंचितोर्ध्वांगुलिर्वामोहस्तोदक्षेणतादृश ॥ अधोमुखेनसंयुक्तःसंमुखोन्मुखमुच्यते ॥ उत्तानोन्नत

कोटीचविलंबः कथितः करौ ॥ सुष्टीचान्योन्यसंयुक्तावुत्तानोमुष्टिकोभवेत् ॥ मीनस्तुसंमुखीभूतामुक्तानामाकनिष्ठिकौ ॥ ऊर्ध्वसंयुक्तवक्रौतुशेषांगुलिदलौकरौ ॥ अधोमुखः करोवामस्तादृशोदक्षिणेनतु ॥ पृष्ठदे
शेसमाक्रांतः कूर्मोनामाभिधीयते ॥ ऊर्ध्वमध्यवामहस्तः कक्षायामाश्रयेत्करम् ॥ वराहः कथ्यतेकंठसमीपाश्रयकेकरे ॥ सिंहाक्रांतसमाक्रांतंकरौकर्णाश्रितावृजू ॥ किंचितुकुंचिताग्रौचमहाक्रांतस्मृतंहितौ ॥
ऊर्ध्वकिंचित्कृतौपाणीमुद्रोवामतर्जनी ॥ अस्तादाक्षिणहस्तेनपल्लवोदाक्षिणः करः ॥ अधोमुखः स्थितोमूर्ध्निमुद्राणामितिलक्षणम् ॥ शताक्षरगायत्रीस्वरूपमाह शताक्षरामिति ॥ २ ॥ जातवेदसनाग्री
म ॥ जातवेदसेसुनवामसोममितिमंत्रः ॥ ३ ॥ त्र्यंबकस्यर्चमत्र्यंबकंयजामहेइतिमंत्रः ॥ एतत्रयमिलित्वाशताक्षरागायत्रीभवति ॥ तदुक्तंनित्याह्निके ॥ गायत्रीजपतःपूर्वसकृज्जप्याशताक्षरा ॥ तेनरक्षाभवे
न्नपरमात्माप्रसीदतीति ॥ ४ ॥ नित्यजपनीयगायत्रीस्वरूपमाह ओंकारपूर्वमुच्चार्येति ॥ एकप्रणवव्याहृतित्रययुक्तगायत्रीजपएवमुख्यः पक्षइत्यर्थः ॥ ५ ॥ १०६ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेएकादश
स्कंधेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ अर्धाधिकैः सप्तचत्वारिंशत्पद्यैरतः परम् ॥ संध्यादिकृत्यंयत्किंचित्त्रिभागांतमुच्यते ॥ १ ॥ भिन्नपादेति ॥ पादत्रयंभिन्नपठेत्रतुसंलग्नपठित्वाजपेदित्यर्थः ॥ तदुक्तंनित्या

चतुर्विंशत्यक्षराणिगायत्र्याः कीर्तितानिहि ॥ जातवेदसनाग्रीचक्रचमुच्चारयेदतः ॥ ३ ॥ त्र्यंबकस्यर्चमावृत्त्यगायत्रीशतवर्णका ॥ भवतीयंमहापुण्यास
कृज्जप्यावुधैरियम् ॥ ४ ॥ ओंकारपूर्वमुच्चार्यभुवःस्वस्त्यैवच ॥ चतुर्विंशत्यक्षरांचगायत्रीप्रोच्चेत्ततः ॥ ५ ॥ एवंनित्यंजपंकुर्याद्ब्राह्मणोविप्रपुंगवः ॥
ससमग्रफलंप्राप्यसंध्यायाः सुखमेधते ॥ १०६ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ नारायणउवाच ॥
भिन्नपादातुगायत्रीब्रह्महत्याप्रणाशिनी ॥ अभिन्नपादागायत्रीब्रह्महत्यांप्रयच्छति ॥ १ ॥ अच्छिन्नपादागायत्रीजपंकुर्वतियेद्विजाः ॥ अधोमुखाश्चतिष्ठन्ति
कल्पकोटिशतानिच ॥ २ ॥ संपुटैकषडोंकारागायत्रीविविधामता ॥ धर्मशास्त्रपुराणेषुइतिहासेषुसुव्रत ॥ ३ ॥ पंचप्रणवसंयुक्तांजपेदित्यनुशासनम् ॥
जपसंख्याष्टभागातिपादोजप्यस्तुरीयकः ॥ ४ ॥ सद्विजः परमोज्ञेयः परंसायुज्यमाप्नुयात् ॥ अन्यथाप्रजपेद्यस्तुसजपोविफलोभवेत् ॥ ५ ॥ संपुटैकाषडोंकारा
भवेत्साऊर्ध्वरेतसाम् ॥ गृहस्थोब्रह्मचारीवामोक्षार्थीतुरीयांजपेत् ॥ ६ ॥ तुरीयपादोगायत्र्याः परोरजसेसावदोम् ॥ ध्यानमस्यप्रवक्ष्यामिजपसांगफलप्रदम्
॥ ७ ॥ हृदिविकसितपद्मंसारकंसोमाग्निर्विवंप्रणवमयमचित्यंयस्यपीठंप्रकल्प्यम् ॥ अचलपरमसूक्ष्मंज्योतिराकाशसारंभवतुमममुदंसौसच्चिदानंदरूपः ॥ ८ ॥

ह्निके ॥ सावकाशतयाविद्वान्भिन्नपादांजपेद्बुधः ॥ एकथासोच्चारणात्तुसंदिग्धत्वक्षरंभवेदिति ॥ १ ॥ २ ॥ संपुटाप्रणवसंपुटा ॥ एकषडोंकाराएकोंकाराषडोंकाराचेत्यर्थः ॥ ३ ॥ पंचप्रणवेति ॥ अयमप्ये
कः पक्षोस्तीत्यर्थः ॥ गायत्रीजपेकिंचिद्विशेषमाह जपसंख्येति ॥ यत्संख्ययाजपः कर्तव्यस्तत्संख्याया अष्टभागांतइत्यर्थः ॥ तुरीयः पादः परोरजसेत्यादिः ॥ तदुक्तंनित्याह्निके ॥ जपसंख्याष्टभा
गांतजपेत्पादंतुरीयकम् ॥ उन्मुखत्वंभवेत्तेनसच्चिदानंदरूपिणइति ॥ ४ ॥ ५ ॥ चतुर्विधगायत्र्या अधिकारिणआह संपुटैकेति ॥ एकासंपुटा ॥ द्वितीयाषडोंकारा ॥ पंचप्रणवयुक्तायाइदमुपलक्षणम् ॥
एतद्गायत्रीत्रितयंऊर्ध्वरेतसंभवतीत्यर्थः ॥ अथचगृहस्थोब्रह्मचारीवातुरीयांपूर्वोक्तभेदचतुष्टयेतुरीयामेकप्रणवयुक्तांजपेदित्यर्थः ॥ तदुक्तंनित्यासेन ॥ संपुटैकाषडोंकारागायत्रीत्रिविधामता ॥ तत्रै
कप्रणवाग्राह्यागृहस्थैर्ब्रह्मवादिभिः ॥ गृहस्थोब्रह्मचारीचप्रणवाद्यामिमांजपेत् ॥ अंत्यः प्रणवंकुर्यान्नासौवृद्धिमवाप्नुयात् ॥ संपुटांचषडोंकारांगायत्रींप्रजपेद्यतिरिति ॥ ६ ॥ पूर्वोक्तगायत्र्यास्तु
रीयपादमाह तुरीयपादइति ॥ ७ ॥ तुरीयपादजपेब्रह्मध्येयमित्याह हृदिविकसितेति ॥ यस्यपीठमेतादृशंसच्चिदानंदरूपइत्यर्थः ॥ ८ ॥

तुरीयगायत्र्यामुद्राआह त्रिशूलेति ॥९॥१०॥ गायत्र्यामानसीं पूजामाह ध्यातस्य पूजामिति ॥ ध्यातस्य चित्तितस्य देवस्येत्यर्थः ॥११॥१२॥१३॥ पंचभूतात्मने परमेश्वराय गायत्रीस्वरूपाय पंचभू-
तात्मकानेवोपचारानर्पयामीत्यर्थः ॥ मुद्राः पूर्वोक्ताः ॥ संमुखं संपुटमित्यादयोऽस्मिन् समये दर्शयेदित्यर्थः ॥१४॥१५॥ विधिनेति ॥ मंत्रार्थानुसंधानपुरःसरमित्यर्थः ॥ मंत्रार्थश्च विश्वाभिन्नकल्पे उक्तः
देवस्य सवितुस्तस्य धियो योनः प्रचोदयात् ॥ भर्गो वरेण्यं तद्ब्रह्म धीमहि त्यत उच्यते इति ॥ इतोऽप्यधिको मंत्रार्थः प्रपंचसारे श्रीमच्छंकरभगवत्पादैरुक्तो वेदितव्यः ॥ अन्यत्र स हस्तपरमामित्युक्तत्वात् सहस्र-
जपो मुख्यः ॥ परो गौणः ॥ १६ ॥ तत इति ॥ जपानंतरं गायत्रीं गायत्र्यस्यैकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पद्यष्टासिनहि पद्यसेनमस्ते तुरीयाय दर्शिताय पदाय परोरजसे सावदोमा प्रापदिति बृहदारण्यक-

त्रिशूलयोनी सुरभिर्मक्षमालांचलिंगकम् ॥ अंबुजंच महामुद्रामिति सतप्रदर्शयेत् ॥ ९ ॥ यासंध्यासैव गायत्री सच्चिदानंदरूपिणी ॥ भक्त्या तां ब्राह्मणो नि-
त्यं पूजयेन्न मे ततः ॥ १० ॥ ध्यातस्य पूजां कुर्वीत पंचभिश्चोपचारकैः ॥ लंपृथिव्यात्मने गंधमर्पयामिनमोनमः ॥ ११ ॥ हमाकाशात्मने पुष्पंचार्पयामि-
नमोनमः ॥ यंच वाय्वात्मने धूपंचार्पयामिततो वदेत् ॥ १२ ॥ रंच वन्द्वात्मने दीपमर्पयामिततो वदेत् ॥ वममृतात्मने तस्मै नैवेद्यमपि चार्पयेत् ॥ १३ ॥ यं-
रलं बंहमिति च पुष्पांजलिमथार्पयेत् ॥ एवं पूजां विधायाथ चांतिमुद्राः प्रदर्शयेत् ॥ १४ ॥ ध्यायेत्तु मनसा देवीं मंत्रमुच्चारयेच्छनैः ॥ न कं पयेच्छिरो ग्रीवां दंता-
न्नेव प्रकाशयेत् ॥ १५ ॥ विधिनाष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरेव वा ॥ दशवारमशक्तौ वानातो न्यूनं कदाचन ॥ १६ ॥ तत उद्गासयेद्देवीमुत्तमेत्यनुवाकतः ॥ नगा-
यत्रीं जपेद्विद्वांजलमध्ये कथंचन ॥ १७ ॥ यतः साग्निमुखी प्रोक्तेत्याहुः केचिन्महर्षयः ॥ सुरभिर्ज्ञानशूर्पचक्रमौयोनिश्च पंकजम् ॥ १८ ॥ लिंगं निर्वाणकंचै-
व जपति षष्ठौ प्रदर्शयेत् ॥ यदक्षरपदभ्रष्टं स्वरव्यंजनवर्जितम् ॥ १९ ॥ तत्सर्वं क्षम्यतां देविक इयमप्रियवादिनि ॥ गायत्री तर्पणं चातः करणीयं महामुने ॥
॥ २० ॥ गायत्री छंद आख्यातं विश्वामित्रऋषिः स्मृतः ॥ सविता देवता प्रोक्ता विनियोगश्च तर्पणे ॥ २१ ॥ भूरित्युक्त्वा च ऋग्वेदपुरुषं तर्पयामि च ॥ भुव इत्येत-
दुक्त्वा च यजुर्वेदमथो वदेत् ॥ २२ ॥ स्वव्याहृतिं समुक्त्वा च सामवेदं समुच्चेत् ॥ मह इत्येतदुक्त्वांति ऽथर्ववेदं च तर्पयेत् ॥ २३ ॥ जनः पदांत इति हासपुराण-
मितीरेयेत् ॥ तपः सर्वागमंचैव पुरुषं तर्पयामि च ॥ २४ ॥ सत्यंच सत्यलोकाख्य पुरुषं तर्पयामि च ॥ ॐ भूर्भूलोकपुरुषं तर्पयामिततो वदेत् ॥ २५ ॥

प्रोक्तोपस्थानेन तासु पस्थान्यन्यस्मृतिप्राप्तमर्प्यं गकलापं समाप्य उत्तरे शिखरे जाते इति मंत्रेण तानमस्कृत्य विसर्जयेदित्यर्थः ॥ गायत्री जपोजलेन कार्य इत्येकदेशिमतमाह न गायत्रीं जपेदिति ॥ तथा च गोभि-
लः ॥ कदाचिदपि नो विद्वान् गायत्रीमुदके जपेत् ॥ गायत्र्यग्निमुखी प्रोक्ता तस्मादुत्थाय तां जपेदिति ॥ उत्थाय जलादित्यर्थात् ॥ अत्र केचित्पदेनारुचिर्बोधिता ॥ साचेत्थम् ॥ निमज्ज्याप्सु जपेन्मासं शतमिष्ट-
मवाप्नुयात् ॥ एवं शतोत्तरं जप्त्वा सहस्रं सर्वमाप्नुयात् ॥ तथा जानुद्वेजले स्थित्वा वीक्ष्य तोयगतरं विष्म ॥ गायत्रीं जपेद्विद्वांसर्वपापापनुत्तये इति विश्वामित्रकल्पवचनात् ॥ तथार्द्रवासा जले कुर्यात्तर्पणाच्च-
मनंजपमिति हारीतवचनाच्च जलेपि गायत्रीं जपेन्न निषिद्ध इति ॥ तर्हि गोभिलवचनस्य कागतिरिति चेदालस्यादिना कश्चिदासनं विहाय जले जपं करिष्यति तन्निषेधार्थं तद्वचनस्य सत्त्वादिति ॥ १७ ॥ जपानंतरं
मुद्रां षष्ठौ प्रदर्शयेदिति पूर्वमेव वक्तव्यमत्राह सुरभिर्ज्ञानेति ॥ १८ ॥ यदक्षरेति प्रार्थनामंत्रः ॥ १९ ॥ संध्यां गतर्पणमाह गायत्री तर्पणमिति ॥ २० ॥ २१ ॥ भूरित्युक्त्वेति तर्पणमंत्रास्पष्टा एव ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ पश्चादुपसींगायत्रीमित्यादिनामभिर्गायत्रीतर्पयेदित्यर्थः ॥ २९ ॥ जातवेदसमिति ॥ जातवेदसेमुनवामसोममितिमंत्रः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ एवमिति ॥ एतावत्पर्यंतं कर्म कृत्वा पश्चाद्गायत्रीविसर्जयेदितितत्त्वम् ॥ संध्योत्तरं कृत्यमाह संध्याकर्मैति ॥ ३४ ॥ होमोत्तरं पंचायतनपूजामाह पंचायतनेति ॥ पंचायतनदेवता आह शिवामिति ॥ ३५ ॥ मूलमंत्रेण देव्यामूलमंत्रेण मायाबीजाद्यात्मकेनेत्यर्थः ॥ हीश्वर इति ॥ तैत्तिरीयशास्त्रोक्तहीश्वरेलक्ष्मीश्च पत्न्यौ इति मंत्रेणेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ देवीपंचायतने स्थापनीयदेवतास्थानान्याह भवानीमिति ॥

भुवश्चेति भुवर्लोकपुरुषं तर्पयामि च ॥ स्वः स्वर्गलोकपुरुषं तर्पयामि ततः परम् ॥ २६ ॥ ॐ भूरेकपदानामगायत्री तर्पयामि च ॥ भुवो द्विपदां गायत्री तर्पयामी तिकीर्तयेत् ॥ २७ ॥ स्वश्च त्रिपदां गायत्री तर्पयामि ततो वदेत् ॥ ॐ भूर्भुवः स्वश्चेति तथा गायत्री च चतुष्पदाम् ॥ २८ ॥ उपसींचैव गायत्री सावित्री च सरस्वतीम् ॥ वेदानां मातरं पृथ्वीमजांचैव तु कौशिकीम् ॥ २९ ॥ सांस्कृतिवैसार्वजितिं गायत्री तर्पणे वदेत् ॥ तर्पणां ते च शांत्यर्थं जातवेदसमीरयेत् ॥ ३० ॥ मानस्तोकेति मंत्रं च शांत्यर्थं प्रजपेत्सुधीः ॥ ततोऽपि त्र्यंबको मंत्रः शांत्यर्थः परिकीर्तितः ॥ ३१ ॥ तच्छंयोरिति मंत्रं च जपेच्छांत्यर्थमेव तु ॥ अतो देवा इति द्वाभ्यां सर्वाणि स्पर्शनं चरेत् ॥ ३२ ॥ स्योना पृथिवीमंत्रेण भूम्यै कुर्यात्प्रणामकम् ॥ यथाविधि च गोत्रादीनुच्चरेद्विजसत्तमः ॥ ३३ ॥ एवं विधानं संध्यायाः प्रातःकाले प्रकीर्तितम् ॥ संध्याकर्म समाप्यांतेऽप्यग्निहोत्रं स्वयं हुनेत् ॥ ३४ ॥ पंचायतनपूजां च ततः कुर्यात्समाहितः ॥ शिवां शिवंगणपतिं सूर्यविष्णुं तथाऽर्चयेत् ॥ ३५ ॥ पौरुषेण तु सूक्तेन व्याहृत्यावासमाहितः ॥ मूलमंत्रेण वा कुर्याद्भीश्वते इति मंत्रतः ॥ ३६ ॥ भवानीं तु यजेन्मध्ये तथेष्टान्यां तु माधवम् ॥ आग्नेय्यांगिरिजानाथं गणेशं रक्षसां दिशि ॥ ३७ ॥ वायव्यामर्चयेत्सूर्यमिति देवस्थितिक्रमः ॥ षोडशानुपचारांश्च षोडशभिर्हरेन्नरः ॥ ३८ ॥ देवीमभ्यर्च्य पुरतो यजेदन्धाननुक्रमात् ॥ न देवीपूजनात् पुण्यमधिकं कचिदीक्ष्यते ॥ ३९ ॥ अतएव तु संध्यासु संध्योपास्तिः श्रुतीरिता ॥ नाक्षतैरर्चयेद्विष्णुं न तु लस्यागणेश्वरम् ॥ ४० ॥ दूर्वाभिर्नार्चयेद्दुर्गां केतुकैर्न महेश्वरम् ॥ मल्लिकाजाति कुसुमं कुटजं पनसं तथा ॥ ४१ ॥ किंशुकं वकुलं कुंदं लोध्रं तु करवीरकम् ॥ शिंशपाऽपराजिता पुष्पबंधका गस्त्यपुष्पके ॥ ४२ ॥ मदंतं सिंदुवारं च पालाशकुसुमं तथा ॥ दूर्वाकिंशुकं विल्वदलं कुशमं जरिका तथा ॥ ४३ ॥ शल्लकीमाधवीपुष्पमर्कमंदारपुष्पकम् ॥ केतकीं कर्णिकारं च कदंबकुसुमं तथा ॥ ४४ ॥ पुन्नागश्चंपकस्तद्व्यूथिका तगरौ तथा ॥ एवमादीनि पुष्पाणि देवीप्रियकराणि च ॥ ४५ ॥

भवानीं भवानीं मूर्तिं हीरकमाणिक्यैर्द्रुनीलपद्मरागादिरत्ननिर्मितां सुवर्णरौप्यताम्रादिधातुनिर्मितां वा पाषाणमृदादिनिर्मितां वा मध्ये स्थाने यजेत् ॥ अत्र पूर्वादयः प्रसिद्धा एव ग्राह्या न तु पूज्यपूजकयोः प्राचीत्यागमोक्ता इति निबंधकाराः ॥ ३७ ॥ हरेर्दद्यात् ॥ अयं पक्षः पुरुषसूक्तेन पूजापक्षे ॥ ३८ ॥ पुरतः प्रथमतो मुख्यां देवीं पूजयित्वा नंतरं विष्ण्वादिपूजनं कर्तव्यमित्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ दूर्वाभिर्नार्चयेद्दुर्गामिति ॥ अयं निषेधो दुर्गाया एव न त्वन्यदेवीविग्रहेषु ॥ अग्नेदेवी तुष्टिकरपुष्पेषु दूर्वायाग्रहणात् ॥ शमीदूर्वाकिंशुकं पल्लवैरित्यादिना दक्षिणामूर्तिसंहितायां दूर्वायाः पूजायां स्वीकाराच्च ॥ देवीप्रियकरपुष्पाण्याह मल्लिकाजातीति ॥ सर्वपुष्पेषु कुंदपुष्पं प्रियकरं देव्या इति तु वामनपुराणम् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥

तिलतैलतइति ॥ घृतदीपोप्यप्रेक्षितः ॥ वामदक्षिणभागयोर्दीपद्वयंदेयमित्यर्थः ॥ ४६ ॥ इत्थं पूजां प्रथमदिवसभागे समाप्या द्वितीयभागे वेदाभ्यासं कुर्यादित्याह वेदाभ्यासमिति ॥ पोष्यवर्गास्तु माता
 पिता गुरुः तत्पत्नी भार्या सुतानाथा दयो धर्मशास्त्रे प्रसिद्धाः ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ एकसप्ततिपद्यैस्तु पूजायांतु विशेषतः ॥ उपचाराः समुच्यं
 ते किंचिच्चैव कथानकम् ॥ १ ॥ पूर्वाध्याये दिवसप्रथमभागकृत्यांते पूजां संक्षेपतः श्रुतां विशेषेण ज्ञातुं पृच्छति पूजाविशेषं श्रीदेव्या इति ॥ १॥ २॥ भूतशुद्ध्यादिकमिति ॥ तच्च पूर्वमुक्तमेव ॥ मातृकान्या
 गुग्गुलस्य भवेद्दूषो दीपः स्यात्तिलतैलतः ॥ कृत्वेत्थं देवता पूजाततो मूलमनुं जपेत् ॥ ४६ ॥ एवं पूजां समाप्यैव वेदाभ्यासं चरेद्बुधः ॥ ततः स्ववृत्त्या कुर्वीत पो
 ष्यवर्गार्थसाधनम् ॥ ४७ ॥ तृतीये दिनभागे तु नियमेन विचक्षणः ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॥ श्री
 नारद उवाच ॥ पूजाविशेषं श्रीदेव्याः श्रोतुमिच्छामि मानद ॥ येनाश्रितेन मनुजः कृतकृत्यत्वमावहेत् ॥ १ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ देवर्षे शृणु वक्ष्यामि श्रीमातुः
 पूजनक्रमम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं साक्षात्समस्तापनिवारणम् ॥ २ ॥ आचम्य मौनी संकल्प्य भूतशुद्ध्यादिकं चरेत् ॥ मातृकान्यासपूर्वतु षडंगन्यासमाचरेत्
 ॥ ३ ॥ शंखस्य स्थापनं कृत्वा सामान्यार्घ्यविधाय च ॥ पूजाद्रव्याणि चास्त्रेण प्रोक्षयेन्मतिमान्नरः ॥ ४ ॥ गुरोरेनुज्ञामादाय ततः पूजां समारभेत् ॥ पीठपूजां पुरा
 कृत्वा देवीं ध्यायेत्ततः परम् ॥ ५ ॥ आसनाद्युपचारैश्च भक्तिप्रेमयुतः सदा ॥ स्नापयेत्परदेवीं तां पंचामृतरसादिभिः ॥ ६ ॥ पौंड्रेश्वरसंपूर्णैस्तु कलशैः शतसंख्य
 कैः ॥ स्नापयेद्यो महेशानीं स भूयो भिजायते ॥ ७ ॥ यश्च चतुरसैरेवं स्नापयेज्जगदंबिकाम् ॥ वेदपारायणं कृत्वा रसेनेक्षूद्रवेन वा ॥ ८ ॥ तद्देहं न त्यजेन्नित्यं रमाचैव
 सरस्वती ॥ यस्तु द्वाक्षरसेनैव वेदपारायणं चरन् ॥ ९ ॥ अभिषिचेन्महेशानीं सकुटुंबो नरोत्तमः ॥ रसरेणुप्रमाणं च देवीलोके महीयते ॥ १० ॥ कर्पूरागुरुका
 ॥ १२ ॥ आकल्पं सवसेन्नित्यं तस्मिन् वैक्षीरसागरे ॥ यस्तु दध्नाभिषिचेत्तां दधिकुल्यापतिर्भवेत् ॥ १३ ॥ मधुना च घृतेनैव तथा शर्करयापि च ॥ स्नापयेन्मधु
 कुल्यादिनदीनां सपतिर्भवेत् ॥ १४ ॥ सहस्रकलशैर्देवीं स्नापयन् भक्तितत्परः ॥ इह लोके सुखी भूत्वाप्यन्यलोके सुखी भवेत् ॥ १५ ॥ क्षौमं वस्त्रद्वयं दत्त्वा वायुलो
 कं स गच्छति ॥ रत्ननिर्मितभूषाणां दातानि धिपतिर्भवेत् ॥ १६ ॥ काश्मीरचंदनं दत्त्वा कस्तूरीविंदुभूषितम् ॥ तथा सीमंतसिंदूरं चरणेऽलक्तपत्रकम् ॥ १७ ॥
 सः प्रसिद्ध एव ॥ षडंगन्यासो नामोपास्य देवता मंत्रस्य षडंगन्यासः ॥ ३ ॥ शंखस्थापनमपि प्रसिद्धमेव ॥ सामान्यार्घ्यं कलशस्थापनरूपमपि प्रसिद्धमेव ॥ अस्त्रेण अस्त्रजलेन फट्मंत्रजलेन ॥ ४ ॥ पी
 ठपूजा देवताया आसनपूजा एते सर्वे प्रकाराः शारदातिलकादिनिबन्धेषु स्पष्टास्तत एव वेदितव्याः ॥ ५ ॥ ६ ॥ रसादिभिरित्यत्रादिपदग्राह्यानाह पौंड्रेश्वरस्येति ॥ ७ ॥ वेदपारायणमिति ॥ अनेकदिवस
 करसेन स्त्रियो लतादिरूपं शोभायमानं चरणे लिखंति तद्ब्राह्मम् ॥ १७ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ विल्वपत्रत्रयेति ॥ विल्वपत्रस्य यत्पत्रत्रयमस्ति तस्मिन्पत्रत्रये पिमायाबीजत्रयं रक्तचंदनेन लिखित्वा हीं भुवनेश्वर्यै नम इत्यादिकं मंत्रमुक्त्वा तद्विल्वपत्रं कोमलं देव्यै समर्पयेदित्यर्थः ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ कुंदपुष्पैरिति ॥ तस्मिन्पत्रपुष्पेऽष्टगंधेन मायाबीजं लिखेदित्यर्थः ॥ शाक्ताष्टगंधश्च ॥ जटामांसीकपितुताशक्तेर्गंधाष्टकं विदुरित्यनेन शारदातिलके उक्तः ॥ इमान्यनुष्ठानान्यनेक
 ईद्रासने समारूढो भवेदेव पतिः परः ॥ पुष्पाणि विविधान्याहुः पूजाकर्मणि साधवः ॥ १८ ॥ तानि दत्त्वा यथा लाभकैलासं लभते स्वयम् ॥ विल्वपत्राण्यमोघा
 नियोदद्यात्परशक्तये ॥ १९ ॥ तस्य दुःखं कदाचिच्च कचिच्च न भविष्यति ॥ विल्वपत्रत्रये रक्तचंदनेन तु संलिखेत् ॥ २० ॥ मायाबीजत्रयं यत्नात्सुस्फुटं चाति
 सुंदरम् ॥ मायाबीजादिकं नाम चतुर्थ्यंतं समुच्चरेत् ॥ २१ ॥ नमो तं परयाभक्त्या देवी चरणपंकजे ॥ समर्पयेन्महादेव्यै कोमलं तच्च पत्रकम् ॥ २२ ॥ य एवं कुरु
 ते भक्त्या मनुत्वं लभते हि सः ॥ यस्तु कोटिदलैरेवं कोमलैरतिनिर्मलैः ॥ २३ ॥ पूजयेद्भुवने शानीं ब्रह्मांडाधिपतिं भवेत् ॥ कुंदपुष्पैर्नवीनैस्तुलुलितैरष्टगंधतः ॥
 ॥ २४ ॥ कोटिसंख्यैः पूजयेत्तु प्राजापत्यं लभेद्भुवम् ॥ मल्लिकामालतीपुष्पैरष्टगंधेन लोलितैः ॥ २५ ॥ कोटिसंख्यैः पूजया तु जायते स चतुर्मुखः ॥ दशको
 टिभिरप्येवं तैरेव कुसुमैर्मुने ॥ २६ ॥ विष्णुत्वं लभते मर्त्यो यत्सुरेष्वपि दुर्लभम् ॥ विष्णुनैतद्भूतं पूर्वकृतं स्वपदलब्धये ॥ २७ ॥ शतकोटिभिरप्येवं सूत्रात्म
 त्वं व्रजेद्भुवम् ॥ व्रतमेतत्पुरा सम्यक्कृतं भक्त्या प्रयत्नतः ॥ २८ ॥ तेन व्रतप्रभावेण हिरण्योदरतां व्रजेत् ॥ जपाकुसुमपुष्पस्य बंधूककुसुमस्य च ॥ २९ ॥ दाडिमीकु
 सुमस्यापि विधिरेष उदीरितः ॥ एवमन्यानि पुष्पाणि श्रीदेव्यै विधिना र्पयेत् ॥ ३० ॥ तस्य पुण्यफलस्यांतं न जानातीति श्वरोपि सः ॥ तत्तद्वतु भवैः पुष्पैर्नामसाह
 स्रसंख्यया ॥ ३१ ॥ समर्पयेन्महादेव्यै प्रतिवर्षं मतं द्रितः ॥ य एवं कुरुते भक्त्या महापातकसंयुतः ॥ ३२ ॥ उपपातकयुक्तोऽपि मुच्यते सर्वपातकैः ॥ देहांते श्रीपदां
 भोजं दुर्लभं देवसत्तमैः ॥ ३३ ॥ प्राप्नोति साधकवरो मुनेनास्त्यत्र संशयः ॥ कृष्णागुरुं सकृत् पूरं चंदनेन समन्वितम् ॥ ३४ ॥ सिंहकंचाज्यसंयुक्तं गुग्गुलेन समन्वितम् ॥
 धूपं दद्यान्महादेव्यै येन स्याद्भूषितं गृहम् ॥ ३५ ॥ तेन प्रसन्ना देवेशी ददाति भुवनत्रयम् ॥ दीपं कर्पूरखंडैश्च दद्यादेव्यै निरंतरम् ॥ ३६ ॥ सूर्यलोकमवाप्नोति ना
 त्र कार्या विचारणा ॥ शतदीपांस्तथा दद्यात्सहस्रान्वासमाहितः ॥ ३७ ॥ नैवेद्यं पुरतो देव्याः स्थापयेत्पर्वताकृतिम् ॥ लेह्यैश्चोष्यैस्तथापेयैः षड्रसैस्तु समाहितैः
 ॥ ३८ ॥ नानाफलानि दिव्यानि स्वादूनि रसवन्ति च ॥ स्वर्णपात्रस्थितानि दद्यादेव्यै निरंतरम् ॥ ३९ ॥ तृप्तायां श्रीमहादेव्यां भवेत्तृप्तं जगत्रयम् ॥ यतस्तदात्म
 कं सर्वं रजौ संपोयथा तथा ॥ ४० ॥ ततः पानीयकंदद्याच्छुभंगं गाजलं महत् ॥ कर्पूरवालासंयुक्तं शीतलं कलशस्थितम् ॥ ४१ ॥

दिवससाध्यानि ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ कृतं हिरण्यगर्भेणेत्यर्थः ॥ २८ ॥ व्रजेद्भूत इत्यर्थः ॥ हिरण्योदरतां हिरण्यगर्भतां ब्रह्मविष्णुरुद्रादयो हिरण्यगर्भस्यांशाः ॥ सच हिरण्यगर्भः कश्चित्पूर्वजन्मनि
 जीवः स्थितः स च कर्मोपासनया द्वितीयजन्मनि हिरण्यगर्भो जात इति बृहदारण्यके स्पष्टम् तद्याख्यायां चास्माभिः स्पष्टीकृतम् ॥ तथा चैतादृशानुष्ठानेन तैरेतत्पदं लब्धमित्युक्तम् युक्तमेवेति ॥ २९ ॥ ३० ॥
 नामसहस्रं द्वादशस्कंधे वक्ष्यमाणं कूर्मपुराणोक्तं ललितोपाख्यानां कंवा ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ श्रीपदां भोजं देवीपदां भोजम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ बृहद्रथस्येति ॥ अयंचशाकायन्यमुनेः शिष्यइतिमैत्रायणीयोपनिषदिस्पष्टम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ कणलोभाद्वान्यकणलोभात् ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥

तांबूलंचततोदेव्यैकपूरशकलान्वितम् ॥ एलालवंगसंयुक्तंमुखसौगंध्यदायकम् ॥ ४२ ॥ दद्यादेव्यैमहाभक्त्यायेनदेवीप्रसीदति ॥ मृदंगवीणासुरजढक्का
दुंदुभिनिःस्वनैः ॥ ४३ ॥ तोषयेज्जगतांधात्रींगायनैरतिमोहनैः ॥ वेदपारायणैःस्तोत्रैःपुराणादिभिरप्युत ॥ ४४ ॥ छत्रंचचामरेद्वेचदद्यादेव्यैसमाहितः ॥
राजोपचारान्श्रीदेव्यैनित्यमेवसमर्पयेत् ॥ ४५ ॥ प्रदक्षिणांनमस्कारंकुर्यादेव्याअनेकधा ॥ क्षमापयेज्जगद्धात्रींजगदंबांमुहुर्मुहुः ॥ ४६ ॥ सकृत्स्मरणमा
त्रेणयत्रदेवीप्रसीदति ॥ एतादृशोपचारैश्चप्रसीदेदत्रकःस्मयः ॥ ४७ ॥ स्वभावतोभवेन्मातापुत्रेऽतिकरुणावती ॥ तेनभक्तौकृतायांतुवक्तव्यंकिततःपरम् ॥
॥ ४८ ॥ अत्रतेकथयिष्यामिपुरावृत्तंसनातनम् ॥ बृहद्रथस्यराजपैःप्रियंभक्तिप्रदायकम् ॥ ४९ ॥ चक्रवाकोभवेत्पक्षीकचिदेशेहिमालये ॥ भ्रमन्नाना
विधान्देशान्ययौकाशीपुरंप्रति ॥ ५० ॥ अन्नपूर्णांमहास्थानेप्रारब्धवशतोद्विजः ॥ जगामलीलयातत्रकणलोभादनाथवत् ॥ ५१ ॥ कृत्वाप्रदक्षिणामे
कांजगामसविहायसा ॥ देशांतरंविहायैवपुरींमुक्तिप्रदायिनीम् ॥ ५२ ॥ कालांतरेममारासौगतःस्वर्गपुरींप्रति ॥ बुभुजेविषयान्सर्वान्दिव्यरूपधरोयुवा ॥
॥ ५३ ॥ कल्पद्रयंतथाभुक्त्वापुनःप्रापभुवंप्रति ॥ क्षत्रियाणांकुलेजन्मप्रापसर्वोत्तमोत्तमम् ॥ ५४ ॥ बृहद्रथेतिनाम्नाभूत्प्रसिद्धःक्षितिमंडले ॥ महायज्वा
धार्मिकश्चसत्यवादीजितेंद्रियः ॥ ५५ ॥ त्रिकालज्ञःसार्वभौमोयमीपरपुरंजयः ॥ पूर्वजन्मस्मृतिस्तस्यवर्ततेदुर्लभाभुवि ॥ ५६ ॥ इतिश्रुत्वाकिंवदंतीं
मुनयःसमुपागताः ॥ कृतातिथ्यानृपेन्द्रेणविष्टरेषूपुरेवते ॥ ५७ ॥ पप्रच्छुर्मुनयःसर्वेसंशयोस्तिमहाचृप ॥ केनपुण्यप्रभावेणपूर्वजन्मस्मृतिस्तव ॥ ५८ ॥
त्रिकालज्ञानमेवापिकेनपुण्यप्रभावतः ॥ ज्ञानंतवेतितज्ज्ञातुमागताःस्मृतवांतिकम् ॥ ५९ ॥ वदनिर्व्याजयावृत्त्यातदस्माकंयथातथम् ॥ नारायणउवाच ॥
इतितेपांवचःश्रुत्वा राजापरमधार्मिकः ॥ ६० ॥ उवाचसकलं ब्रह्मस्त्रिकालज्ञानकारणम् ॥ श्रूयतांमुनयःसर्वेममज्ञानस्यकारणम् ॥ ६१ ॥ चक्रवाकः
स्थितःपूर्वनीचयोनिगतोपिवा ॥ अज्ञानतोपिकृतवानन्नपूर्णांप्रदक्षिणाम् ॥ ६२ ॥ तेनपुण्यप्रभावेणस्वर्गेकल्पद्रयस्थितिः ॥ त्रिकालज्ञानताप्य
स्मिन्नभूजन्मनिसुव्रताः ॥ ६३ ॥ कोवेदजगदंबायाःपदस्मृतिफलंकियत् ॥ स्मृत्वातन्महिमानंतुपतंत्यश्रूणिमेनिशम् ॥ ६४ ॥ धिगस्तुजन्मतेपांवै
कृतज्ञानांतुपापिनाम् ॥ येसर्वमातरंदेवींस्वोपास्यांनभजंतिहि ॥ ६५ ॥ नशिवोपासनानित्यानविष्णुपासनातथा ॥ नित्योपास्तिःपरादेव्या
नित्याश्रुत्यैवचोदिता ॥ ६६ ॥ किमयावहुवक्तव्यंस्थानेसंशयवर्जिते ॥ सेवनीयंपदांभोजंभगवत्यानिरंतरम् ॥ ६७ ॥

किंवदंतीजनश्रुतिम् ॥ ऊपुःस्थितवंतः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ नित्याश्रुत्यैवचोदितेति ॥ अहरहःसंध्यामुपासीतेति श्रुत्यादेव्युपासनैव नित्याविहितेत्यर्थः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥

॥ ६८ ॥ गतामुनयः ॥ ६९ ॥ यदाऽज्ञानकृतप्रदक्षिणायाइदंफलंराजर्षेर्जातं तदाभक्त्यायः पूजां करोति तस्य फलं केनचित्प्रष्टव्यं न केनचिद्वक्तव्यमित्यर्थः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके
एकादशस्कंधेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ चतुर्विंशतिभिः पद्यैरहोभागे चतुर्थके ॥ मध्याह्नसंध्याकरणप्रोच्यतेऽत्र समासतः ॥ १ ॥ दिवसस्य तृतीयभागकृत्यमुक्त्वा चतुर्थभागकृत्यमा
ह अथात इति ॥ अथ वृत्त्यापोष्यवर्गपोषणनिमित्तार्थसंपादनोत्तरमतः श्रुतिप्रोक्तत्वाद्धेतोरित्यर्थः ॥ अपूर्वतत्संज्ञकं फलमित्यर्थः ॥ १ ॥ अत्र सर्वमनुष्ठानं प्रातः संध्यावदेव ध्यान एव विशेषमाह सावि
त्रीमिति ॥ तन्नाम्रीं गायत्रीमित्यर्थः ॥ २ ॥ यजुर्वेदसंहितां यजुर्वेदमुद्गिरंतीमित्यर्थः ॥ रुद्रदेवतां रुद्रोपास्याम् ॥ ३ ॥ मायां शबलब्रह्मरूपिणीम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ऊर्ध्वमर्ध्यां क्षित्वाऽन्यत्सर्वकृत्यं जपा

नातः परतरं किंचिदधिकं जगतीतले ॥ सेवनीयापरादेवीनिर्गुणासगुणाऽथवा ॥ ६८ ॥ नारायण उवाच ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा राजर्षेर्धार्मिकस्य च ॥ प्रसन्न
हृदयाः सवैगताः स्वस्वनिकेतनम् ॥ ६९ ॥ एवं प्रभावासादेवी तत्पूजायाः फलं कियत् ॥ अस्तीति केन प्रष्टव्यं वक्तव्यं न केनचिद ॥ ७० ॥ येषां तु जन्मसाफ
ल्यं तेषां श्रद्धा तु जायते ॥ येषां तु जन्मसां कर्तव्यं तेषां श्रद्धान जायते ॥ ७१ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥
॥ नारायण उवाच ॥ अथातः श्रूयतां ब्रह्मन्संध्यां माध्याह्निं कीं शुभाम् ॥ यदनुष्ठानतो पूर्वजायते त्युत्तमं फलम् ॥ १ ॥ सावित्री युवतींश्चेतवर्णांचैव
त्रिलोचनाम् ॥ वरदां चाक्षमालाढ्यां त्रिशूलाभयहस्तकाम् ॥ २ ॥ वृषारूढां यजुर्वेदसंहितां रुद्रदेवताम् ॥ तमोगुणयुतांचैव भुवर्लोकव्यवस्थिताम् ॥ ३ ॥
आदित्यमार्गसंचारक्रीं मायां नमाम्यहम् ॥ आदिदेवीमथ ध्यात्वाऽऽचमनादि च पूर्ववत् ॥ ४ ॥ अथ चार्घ्यप्रकरणं पुष्पाणि चिनुयात्ततः ॥ तदलाभे
विल्वपत्रंतोयेनामिश्रयेत्ततः ॥ ५ ॥ ऊर्ध्वं च सूर्याभिमुखं क्षित्वाऽर्घ्यं प्रतिपादयेत् ॥ प्रातः संध्यादिवत्सर्वमुपसंहारपूर्वकम् ॥ ६ ॥ मध्याह्ने केचिदिच्छंति सावि
त्रीं तु तदित्युचम् ॥ असंप्रदायं तत्कर्मकार्यहानिस्तु जायते ॥ ७ ॥ कारणं संध्योश्चात्र मंदेहानामराक्षसाः ॥ भक्षितुं सूर्यमिच्छंति कारणं श्रुतिनोदितम् ॥ ८ ॥ अ
तस्तु कारणाद्विप्रः संध्यां कुर्यात्प्रयत्नतः संध्ययोरुभयोर्नित्यं गायत्र्या प्रणवेन च ॥ ९ ॥ अंभस्तु प्रक्षिपेत्तेन नान्यथा श्रुतिघातकः ॥ आकृष्णेनेति मंत्रेण पुष्पै
र्वावुविमिश्रितम् ॥ १० ॥ अलाभे विल्वदूर्वादिपत्रेणोक्तेन पूर्वकम् ॥ अर्घ्यं दद्यात्प्रयत्नेन सांगं संध्याफलं लभेत् ॥ ११ ॥

दिकं पूर्ववत्प्रतिपादयेत्साधयेदित्यर्थः ॥ ६ ॥ मध्याह्नसंध्यायां गायत्र्या अर्घ्यदानं प्राप्तं निषेधति मध्याह्ने इति ॥ असंप्रदायमिति ॥ तस्मान्न कर्तव्यमित्यर्थः ॥ ७ ॥ तत्र हेतुमाह कारणमि
ति ॥ अयं भावः ॥ उभयोः संध्ययोर्मंदेहानामराक्षसाः सूर्यं भक्षितुमिच्छंति तेषां नाशनं न सामान्यमंत्रेण भवतीत्यमोघाप्रतिहतगायत्रीमंत्रेणैवार्घ्यदानं युक्तम् ॥ तादृशसामर्थ्यवतोऽन्यमंत्रस्याभावात् ॥
मध्याह्ने तु न दैत्यनाशार्थमर्घ्यं प्रक्षिप्यते किंतु सूर्यप्रीत्यर्थमेव ॥ तत्र सूर्यमंत्रेणैवाऽऽकृष्णेनेत्यनेन हंसः शुचिषदित्यनेन वा तस्यार्घ्यस्य प्रक्षेपेण निर्वाहेऽमोघगायत्रीमंत्रस्यास्थाने विनियोजने कार्यहानि
रूपानयादिकं भवेदेवेति ॥ इति कारणं श्रुतिनोदितमित्यन्वयः ॥ ८ ॥ गायत्र्या प्रणवेन चेति ॥ प्रणवेन युक्तया गायत्र्या संध्ययोरुभयोः संध्यालक्षणायां संध्यानिमित्तमर्घ्यदानं कुर्यादित्यर्थः ॥
॥ ९ ॥ अंभस्तु प्रक्षिपेदिति ॥ तेन हेतुना गायत्रीमंत्रेणैव संध्ययोरर्घ्यं प्रक्षिपेदित्यर्थः ॥ आकृष्णेनेति ॥ अत्र मध्याह्नसंध्यायां पुष्पाणि चिनुयात्ततः ॥ १० ॥ ११ ॥

मध्याह्नसंध्यांगतर्पणमाह अत्रैवेति ॥ अत्रापीत्यर्थः ॥ पुनर्भुवःपदादनंतरमित्यर्थः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ पूरुषंतुतर्पयामीतिशेषः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥
 त्रीणिजन्मानिजन्मत्रयोद्भवानीत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेएकादशस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ अर्धाधिकैश्चतुःपंचाशत्पद्यैस्तुततःपरम् ॥ ब्रह्मयज्ञा

अत्रैवतर्पणंवक्ष्येशृणुदेवर्षिसत्तम ॥ भुवःपुनःपूरुषंतुतर्पयामिनमोनमः ॥ १२ ॥ यजुर्वेदंतर्पयामिमंडलंतर्पयामिच ॥ हिरण्यगर्भचतथांतरात्मानंतथैव
 च ॥ १३ ॥ सावित्रीचततोदेवमातरंसांकृतिंतथा ॥ संध्यांतथैवयुवतीरुद्रार्णीनीमृजांतथा ॥ १४ ॥ सर्वार्थानांसिद्धिकरींसर्वमंत्रार्थसिद्धिदाम् ॥ भूभुवः
 स्वःपुरुषंतुइतिमध्याह्नतर्पणम् ॥ १५ ॥ उदुत्यमिति सूक्तेनसूर्योपस्थानमेवच ॥ चित्रंदेवानामितिचसूर्योपस्थानमाचरेत् ॥ १६ ॥ ततो जपंप्रकुर्वीतमंत्र
 साधनतत्परः ॥ जपस्यापिप्रकारंतुवक्ष्यामिशृणुनारद ॥ १७ ॥ कृत्वोत्तानौकरौप्रातःसायंचाऽधःकरौतथा ॥ मध्याह्नेहृदयस्थौतुकृत्वाजपमुदीरयेत् ॥
 ॥ १८ ॥ पर्वद्वयमनामिक्याःकनिष्ठादिक्रमेणतु ॥ तर्जनीमूलपर्यंतंकरमालाप्रकीर्तिता ॥ १९ ॥ गोत्रःपितृग्रोमातृग्रोभ्रूणहागुरुतल्पगः ॥ ब्रह्मस्वक्षेत्रहा
 मानवः ॥ गायत्रीयोनजानातिवृथातस्यपरिश्रमः ॥ २० ॥ पठेच्चचतुरोवेदान्गायत्रीचैकतोजपेत् ॥ वेदानांचावृतेस्तद्ब्रह्मायत्रीजपउत्तमः ॥ २१ ॥ इतिम
 ध्याह्नसंध्यायाःप्रकारःकीर्तितोमया ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिब्रह्मयज्ञविधिक्रमम् ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधेएकोनविंशोऽध्यायः ॥
 ॥ १९ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ नारायणउवाच ॥ त्रिराचम्यद्विजःपूर्वद्विर्मार्जनमथाचरेत् ॥ उपस्पृश्यसव्यपाणिपादौचप्रोक्षयेत्ततः ॥ १ ॥ शिरसिचक्षुषितथानासा
 यांश्रोत्रदेशके ॥ हृदयेचतथामौलौप्रोक्षणंसम्यगाचरेत् ॥ २ ॥ देशकालौसमुच्चार्यब्रह्मयज्ञमथाचरेत् ॥ द्वौदभौदाक्षिणेहस्तेवामेत्रीनासनेसकृत् ॥ ३ ॥
 उपवीतेशिखायांचपादमूलेसकृत्सकृत् ॥ विमुक्तयेसर्वपापक्षयार्थंचैवमेवाहि ॥ ४ ॥ सूत्रोक्तदेवताप्रीत्यैब्रह्मयज्ञंकरोम्यहम् ॥ गायत्रींत्रिजपेत्पूर्वचा
 ग्रिमीळेततःपरम् ॥ ५ ॥ यदंगेतिततःप्रोच्यअग्निर्वैदिकीर्तयेत् ॥ अथमहाव्रतंचैवपंथाएतच्चकीर्तयेत् ॥ ६ ॥ अथातःसंहितायाश्चविदामघवादित्यपि ॥
 महाव्रतस्येतितथाइषेत्वोजेइतीवाहि ॥ ७ ॥ अग्रआयाहिचेत्येवंशत्रोदेवीरितीतिच ॥ अथतस्यसमाम्नायोवृद्धिरादैजितीवाहि ॥ ८ ॥ अथशिक्षांप्रव
 क्ष्यामिपंचसंवत्सरोतिच ॥ मयरसतजभेत्येवगौर्माइत्येवकीर्तयेत् ॥ ९ ॥

दिकंसवमुच्यतेऽत्रसमासतः ॥ १ ॥ प्रतिज्ञातंब्रह्मयज्ञविधिमाह त्रिराचम्येति ॥ १ ॥ २ ॥ त्रीन्दर्भानित्यर्थः ॥ ३ ॥ सकृत्सकृदकैकोदभइत्यर्थः ॥ ४ ॥ सूत्रोक्तेति ॥ यस्ययस्ययत्सूत्रंतदु
 कदेवताप्रीत्यैइत्यर्थः ॥ ब्रह्मयज्ञजप्यमंत्रानाह गायत्रीमिति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

अथातो ब्रह्म इत्यपीति ॥ अथातो ब्रह्म जिज्ञासेति सूत्रमिति ॥ ब्रह्मणेन मइत्यपीति ॥ नमो ब्रह्मणेन मो अस्त्वग्रयेन मः पृथिव्यै नमो षधीभ्य इत्यादिको मंत्र इत्यर्थः ॥ एते च मंत्राः ऋग्वेदिनां प्रसिद्धा एवेति नाऽत्र गौरवाद् लिख्यते ॥ अत्र यस्य याशाखा तस्याः क्रमेण ध्याय एको द्वौ वा अर्धा ध्यायो वा निरंतरं पठनीय इति तु पुराणांतरात् स्मृत्यंतराच्च बोध्यम् ॥ १० ॥ तर्पणीय देवता आह तर्पणं चैव देवानामिति ॥ अत्र स्वस्व सूत्रोक्ता एव तर्पणीय देवता ग्राह्याः ॥ उदाहरणार्थं तत्राऽऽश्वलायन सूत्रोक्ता एव प्रदर्श्यते ॥ ११ ॥ १२ ॥ द्यावा पृथिवीति ॥ एक देवता स्थले तृप्यत्विति द्विदेवता स्थले तृप्यतामिति बहुदेवता स्थ

अथातो धर्म जिज्ञासा अथातो ब्रह्म इत्यपि ॥ तच्छंयोरिति च प्रोच्य ब्रह्मणेन मइत्यपि ॥ १० ॥ तर्पणं चैव देवानां ततः कुर्यात्प्रदाक्षिणम् ॥ प्रजापतिश्च ब्रह्मा च वेदादेवास्तथर्षयः ॥ ११ ॥ सर्वाणि चैव छंदांसि तथोकारस्तथैव च ॥ वषट्कारो व्याहृतयः सावित्री च ततः परम् ॥ १२ ॥ गायत्री चैव यज्ञाश्च द्यावा पृथिवी इत्यपि ॥ अंतरिक्षं त्वहोरात्राणि च सांख्या अतः परम् ॥ १३ ॥ सिद्धाः समुद्रानद्यश्च गिरयश्च ततः परम् ॥ क्षेत्रौषधिवनस्पत्योगंधर्वाप्सरस्तथा ॥ १४ ॥ नागावयांसि गावश्च साध्या विप्रास्तथैव च ॥ यक्षारक्षांसि भूतानीत्येव मंतानि कीर्तयेत् ॥ १५ ॥ अथो निर्वीती भूत्वा च ऋषीन्संतर्पयेदपि ॥ शतार्चिनो माध्यमाश्च गृत्समदस्तथैव च ॥ १६ ॥ विश्वामित्रो वामदेवोऽत्रिभरद्वाज एव च ॥ वसिष्ठश्च प्रगाथश्च पावमान्यस्ततः परम् ॥ १७ ॥ क्षुद्रसूक्ता महासूक्ताः सनकश्च सनंदनः ॥ सनातनस्तथैवाऽत्र सनत्कुमार एव च ॥ १८ ॥ कपिला सुरिनामानौ बोहलिः पंचशीर्षकः ॥ प्राचीनार्वातिना तच्च कर्तव्यमथ तर्पणम् ॥ १९ ॥ सुमंतुजैमिनि वैशंपायनः पैलसूत्रयुक् ॥ भाष्यभारतपूर्वच महाभारत इत्यपि ॥ २० ॥ धर्माचार्या इमे सर्वे तृप्यं त्विति च कीर्तयेत् ॥ जानंति बाहविगार्ग्यगौतमाश्चैव शाकलः ॥ २१ ॥ वाभ्रव्यमांडव्ययुतो मांडूकेयस्ततः परम् ॥ गर्गीवाचक्रवीचैव वडवा प्रातिथेयिका ॥ २२ ॥ सुलभा युक्तमैत्रेयी कहोलश्च ततः परम् ॥ कौपीतकं महाकौपीतकं वै तर्पयेत्ततः ॥ २३ ॥ भारद्वाजं च पैंग्यं च महापैंग्यं सुयज्ञकम् ॥ सांख्यायनमैतरेयं महैतरेयमेव च ॥ २४ ॥ बाष्कलं शाकलं चैव सुजातवक्रमेव च ॥ औदवाहिं च सौजामिं शौनकं चाश्वलायनम् ॥ २५ ॥ ये चान्ये सर्व आचार्यास्ते सर्वे तृप्तिमाप्नुयुः ॥ ये के चास्मत्कुले जाता अपुत्रा गोत्रिणो मृताः ॥ २६ ॥ ते गृहं तु मया दत्तं वस्त्रनिष्पीडनोदकम् ॥ एवमेतं ब्रह्म यज्ञस्य विधिरुक्तो महा मुने ॥ २७ ॥ यश्चायं कुरुते ब्रह्म यज्ञस्य विधिमुत्तमम् ॥ सर्ववेदांगपाठस्य फलमाप्नोति साधकः ॥ २८ ॥ वैश्वदेवं ततः कुर्यान्नित्यं श्राद्धं तथैव च ॥ अतिथिभ्यो ब्रह्मदानं च नित्यमेव समाचरेत् ॥ २९ ॥ गोघ्रासं च ततो दत्त्वा भुंजीत ब्राह्मणैः सह ॥ अहस्तु पंचमेभागे प्रकुर्यादेतदुत्तमम् ॥ ३० ॥

लेतृप्यं त्विति प्रयोगः ॥ तृपणीन इत्यस्य धातोः परस्मैपदित्वात् ॥ १३ ॥ क्षेत्रौषधिवनस्पतिगंधर्वाप्सरस्तृप्यं त्वित्येको मंत्रः ॥ १४ ॥ एवमंतानि तृप्यं त्वित्येको मंत्रः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सुमंतुजैमिनि वैशंपायन पैलसूत्र भाष्यभारत महाभारत धर्माचार्यास्तृप्यं त्वित्येको मंत्रः ॥ २० ॥ एवं जानंति बाहविगार्ग्यगौतम शाकल्य बाभ्रव्यमांडव्यमांडूकेयास्तृप्यं त्वित्येको मंत्रः ॥ २१ ॥ गर्गीवाचक्रवीतृप्यतु ॥ वडवा प्रातिथेयी तृप्यतु सुलभामैत्रेयी तृप्यतु ॥ २२ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ सूत्राणां बहुत्वान्मुनेश्च सर्वज्ञत्वादाश्वलायन सूत्रोक्तं किंचिद्देवतात्यागेऽन्यासां च ग्रहणेऽपि न दोषः ॥ २५ ॥ ये के चास्मत्कुले जातव्ये नैव विपितृ तर्पणं सूचितं तदपि कर्तव्यम् ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

षष्ठसप्तमकावहोभागौ ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ सायंसंध्याध्यानमाह ध्यानप्रकुर्यादिति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सामवेदेनसहितांसामवेदमुद्गिरंतीम् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ अत्रय
 यपिध्यानंकृत्वासंकल्पः कर्तव्यइत्युक्तं तथापि पाठक्रमादर्थक्रमो बलवानिति न्यायेन प्रातःसंध्यावदेव संकल्पादिकं कृत्वा ध्यानं कर्तव्यमिति बोध्यम् ॥ सायंकाले ॥ अग्निश्चमामन्युश्चेति मंत्रेण मार्जनानंत
 रमाचमनं कर्तव्यमित्याह अग्निश्चेति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ अनंतरं जपं समर्प्य यथा प्रातर्गायत्र्युपस्थानादिकमनुष्ठानं कृतं तथैव सायंकालेपि कुर्यादित्याह यथा प्रातरिति ॥
 इति हासपुराणार्थैः षष्ठसप्तमकौ नयेत् ॥ अष्टमेलोकयात्रा तु बहिःसंध्यांततः पुनः ॥ ३१ ॥ अथ सायंतनीसंध्यां प्रवक्ष्यामि महामुने ॥ यदनुष्ठानमात्रेण म
 हामाया प्रसीदति ॥ ३२ ॥ आचम्य प्राणानायम्य साधकः स्थिरमानसः ॥ बद्धपद्मासनो योगी सायंकाले स्थिरो भवेत् ॥ ३३ ॥ श्रुतिस्मृत्यादिकर्मादौ सग
 र्भः प्राणसंयमः ॥ अगर्भो ध्यानमात्रं तु सचामंत्रः प्रकीर्तितः ॥ ३४ ॥ भूतशुद्ध्यादिकं कृत्वा नान्यथा कर्म कीर्तितम् ॥ सलक्षो देवतां ध्यात्वा पूरकुंभकरे चकैः ॥
 ३५ ॥ ध्यानं प्रकुर्यात्संध्यायः सायंकाले विचक्षणः ॥ वृद्धां सरस्वतीं देवीं कृष्णांगीं कृष्णवाससम् ॥ ३६ ॥ शंखचक्रगदापद्महस्तां गरुडवाहनाम् ॥ नाना
 रत्नलसद्भूपां कण्ठमंजीरमेखलाम् ॥ ३७ ॥ अनर्घ्यरत्नमुकुटां तारहारावलीयुताम् ॥ ताटंकवद्धमाणिक्यकांतिशोभिकपोलकाम् ॥ ३८ ॥ पीतांबरधरां
 देवीं सच्चिदानंदरूपिणीम् ॥ सामवेदेन सहितां संयुतां सत्त्ववर्त्मना ॥ ३९ ॥ व्यवस्थितां च स्वलोके आदित्यपथगामिनीम् ॥ आवाहयाम्यहं देवी मायांतीं सू
 र्यमंडलात् ॥ ४० ॥ एवं ध्यात्वा च तां देवीं संध्यासंकल्पमाचरेत् ॥ आपोहिष्ठेति मंत्रेण अग्निश्चेति तथैव च ॥ ४१ ॥ विदध्यादाचमनं कंशे पं पूर्ववदीरितम् ॥
 गायत्रीमंत्रमुच्चार्य श्रीनारायणप्रतीये ॥ ४२ ॥ अर्घ्यं दद्याच्च सूर्याय साधकः शुद्धमानसः ॥ उभौ पादौ समौ कृत्वा हस्ते धृत्वा जलांजलिम् ॥ ४३ ॥ देवं ध्या
 त्वामंडलस्थं क्षिपेदर्घ्यं ततः क्रमात् ॥ अर्घ्यं दद्यात्तु यो नीरमूढात्मा ज्ञानवर्जितः ॥ ४४ ॥ उल्लंघ्य स्मृतिमंत्रांश्च प्रायाश्चिती भवेद्विजः ॥ ततः सूर्यमुपस्थाया
 प्यसावादित्यमंत्रतः ॥ ४५ ॥ गायत्र्याश्च जपं कुर्यादुपविश्य ततो बृसिम् ॥ सहस्रं वा तदर्धं वा श्रीदेवीं ध्यानपूर्वकम् ॥ ४६ ॥ यथा प्रातः पुनस्तद्वदुपस्थाना
 दिकं चरेत् ॥ सायंसंध्यातर्पणे च क्रमेण परिकीर्तयेत् ॥ ४७ ॥ वसिष्ठोऽक्रुपिरेवाऽसरस्वत्याः प्रकीर्तितः ॥ देवताविष्णुरूपा सा छंदश्चैव सरस्वती ॥ ४८ ॥ सा
 यंकालीनसंध्यायास्तर्पणे विनियोगकः ॥ स्वरित्युक्त्वा च पुरुषं सामवेदं तथैव च ॥ ४९ ॥ मंडलं चेति संप्रोच्य हिरण्यगर्भकं तथा ॥ तथैव परमात्मानं ततोऽपि च
 सरस्वतीम् ॥ ५० ॥ वेदमातरमेवात्र संकृतिं तद्देवच ॥ संध्यां वृद्धां तथा विष्णुरूपिणीमुपसीतथा ॥ ५१ ॥ निमृजी च तथा सर्वसिद्धिनां कारिणीति ॥
 सर्वमंत्राधिपतिं कां भूर्भुवः स्वश्च पुरुषम् ॥ ५२ ॥ इत्येवं तर्पणं कार्यं संध्यायाः श्रुतिं समतम् ॥ सायंसंध्याविधानं च कथितं पापनाशनम् ॥ ५३ ॥
 सायंसंध्यां तर्पणमाह सायंसंध्याति ॥ ४७ ॥ नेति ॥ विष्णुरूपा विष्णुसमाना कारा सरस्वती देवतेत्यन्वयः ॥ ४८ ॥ स्वरित्युक्त्वा चेति ॥ स्वः पुरुषं तर्पयामोति वक्तव्यमित्यर्थः ॥ ४९ ॥ मंडलं
 चेति ॥ सूर्यमंडलं तर्पयामीति तर्पयेदित्यर्थः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥५४॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ अर्धाधिकैः पंचपंचाशद्विः पञ्चैरतः परम् ॥ पुरश्चरणकर्मगायत्र्याः सम्यगुच्यते ॥ १ ॥ गायत्रीपुरश्चरणमाह अथात
इति ॥ अथ सदाचारकथनानंतरमतः सदाचारकर्तुर्वेत्ताधिकारो यतस्ततः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ पुरश्चरणकर्मधिकारसिद्धयर्थं प्रायश्चित्तमाह यस्य कस्यापीति ॥ आरभ्यदातदेति शेषः ॥ ४ ॥ वैदिकं वेदमंत्राणां पुर
श्चरणं कर्म नृसिंहार्कवराहाणां तांत्रिकं पुरश्चरणं कर्मैत्यर्थः ॥ नृसिंहेत्याद्युपलक्षणं देवतांतराणाम् ॥ ५ ॥ ननु किमिति निष्फलं भवेत्तत्राह सर्वेशाक्ता इति ॥ यतः सर्वेषां द्विजानां मुख्या परमेष्ठभूता देवता गाय
त्र्येव प्रथमतो वेदेनोपदिष्टा ॥ ततः स्वेष्टदेवतानुग्रहं विना तत्सर्वकृतं निष्फलं स्यादेवेत्यर्थः ॥ ६ ॥ मंत्रसंशोधयेति ॥ इत्थमयुतजपेन मंत्रं पुरश्चरणे जप्यमंत्रं प्रथमतः संशोध्य अथानंतरं पुरश्चरणतत्परो भ
वेदिति शेषः ॥ तत्र गायत्र्या अयुतजप रूपमंत्रसंशोधनस्य पूर्वांगप्रथमतः संपादनीयमात्मशोधनं देहशोधनं भवति तदर्थं त्रिलक्षमेकलक्षं वाऽऽत्मतत्त्वशोधनाय गायत्रीं जपेदित्याह मंत्रशोधनपूर्वांगमिति ॥

सर्वदुःखहरन्त्याधिनाशकं मोक्षदंतथा ॥ सदाचारेषु संध्यायाः प्राधान्यं मुनिपुंगव ॥ ५४ ॥ संध्याचरणतो देवीभक्ताभीष्टं प्रयच्छति ॥ ॥ इति श्रीदेवीभाग
वते महापुराणे एकादशस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ अथातः श्रूयतां ब्रह्मन् गायत्र्याः पापनाशनम् ॥ पुरश्चरणकं पुण्यं यथेष्टफल
दायकम् ॥ १ ॥ पर्वताग्नेन दीतीरे विल्वमूले जलाशये ॥ गोष्ठे देवा लयेऽश्वत्थे उद्याने तु लसीवने ॥ २ ॥ पुण्यक्षेत्रे गुरोः पार्श्वे चित्तैकाग्र्यस्थलेऽपि च ॥
पुरश्चरणकृन्मंत्री सिध्यत्येव न संशयः ॥ ३ ॥ यस्य कस्यापि मंत्रस्य पुरश्चरणमारभेत् ॥ व्याहृतित्रयसंयुक्तां गायत्रीं चाऽयुतं जपेत् ॥ ४ ॥ नृसिंहार्कवराहा
णां तांत्रिकं वैदिकं तथा ॥ विना जप्त्वा तु गायत्रीं तत्सर्वं निष्फलं भवेत् ॥ ५ ॥ सर्वेशाक्तद्विजाः प्रोक्तान् शैवान् च वैष्णवाः ॥ आदिशक्तिमुपासंते गायत्रीं वेद
मातरम् ॥ ६ ॥ मंत्रसंशोधयत्नेन पुरश्चरणतत्परः ॥ मंत्रशोधनपूर्वांगमात्मशोधनमुत्तमम् ॥ ७ ॥ आत्मतत्त्वशोधनाय त्रिलक्षं प्रजपेद्बुधः ॥ अथ
वाचैकलक्षं तु श्रुतिप्रोक्तेन वर्त्मना ॥ ८ ॥ आत्मशुद्धिं विना कर्तुं जपहोमादिकाः क्रियाः ॥ निष्फलास्तातु विज्ञेयाः कारणं श्रुतिनोदितम् ॥ ९ ॥ तपसा ता
पयेद्देहं पितृन् देवांश्च तर्पयेत् ॥ तपसा स्वर्गमाप्नोति तपसा विंदते महत् ॥ क्षत्रियो बाहुर्वार्यै गतरे दापद आत्मनः ॥ १० ॥ धनेन वैश्यः शूद्रस्तु जपहोमैर्द्विजो
त्तमः ॥ ११ ॥ अतएव तु विप्रेन्द्र तपः कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ शरीरशोषणं प्राहुस्तापसास्तप उत्तमम् ॥ १२ ॥ शोधयेद्विधिमार्गेण कृच्छ्रं चाद्रायणादिभिः ॥ अ
थात्र शुद्धिकरणं वक्ष्यामि शृणु नारद ॥ १३ ॥ अयाचितोऽच्छुक्लारूपमभिक्षावृत्तिचतुष्टयम् ॥ तांत्रिकैर्वैदिकैश्चैवं प्रोक्तान्नस्य विशुद्धता ॥ १४ ॥ भिक्षा
त्रं शुद्धमानयि कृत्वा भागचतुष्टयम् ॥ एकं भागं द्विजेभ्यस्तु गोप्रासस्तु द्वितीयकः ॥ १५ ॥

तदुक्तं पुरश्चरणभास्करे ॥ मंत्रशोधनतः पूर्वदेहशुद्धिं विधीयते ॥ तदर्थं तु जपं कुर्यात्त्रिलक्षं लक्षमेव वाति ॥ ७ ॥ प्रथमतो देहशुद्धयर्थं लक्षत्रयमेकलक्षं वा जपित्वा पश्चान्मंत्रसिद्धयर्थं गायत्र्या अयुतं जपेत्ततो भि
लपितमंत्रस्य पुरश्चरणं कुर्यादिति भावः ॥ गायत्रीपुरश्चरणेऽप्येवमेव बोध्यम् ॥ ८ ॥ आत्मशुद्धेः पूर्वोक्ताया अवश्यकत्वाह आत्मशुद्धिमिति ॥ ९ ॥ साचातमशुद्धिर्जपरूपा वा कृच्छ्रं चाद्रायणादिरूपा वा
ऽनेकविधा भवतीत्याह तपसा इति ॥ १० ॥ शूद्रस्त्विति ॥ शूद्रस्तु द्विजसंवेत्येति स्मरणाच्छूद्रस्तु द्विजसंवेत्या आपदो हरेदिति शेषः ॥ ११ ॥ १२ ॥ पुरश्चरणसमये भक्षणीयमंत्रं तच्छोधनं चाह अथान्नेति
॥ १३ ॥ अयाचितेति ॥ अयाचितोऽच्छुक्लारूपमभिक्षावृत्तिचतुष्टयं मुख्यम् ॥ अनेन संपादितस्यान्नस्य विशुद्धता तांत्रिकैर्वैदिकैश्च प्रोक्तेत्यर्थः ॥ १४ ॥ संपादितस्यान्नस्य विभागमाह भिक्षान्नमिति ॥ १५ ॥

स्वभार्ययोः स्वस्यभार्यायाश्चेत्यर्थः ॥ आश्रमस्येति ॥ यस्याश्रमस्ययथाग्रासविधिर्यत्संख्यायाग्रासविधिर्विहितस्तांविधिक्रमात्ब्रह्मचारिप्रभृतिभिः कृत्वास्वीकृत्यतावत्परिमितमन्नपात्रेगृहीत्वेत्यर्थः ॥ १६ ॥ आदाविति ॥ तस्मिन्नन्नेआदौगोमूत्रंक्षित्वातदूर्ध्वग्राससंख्यास्यात् ॥ ग्राससंख्याकर्तव्येत्यर्थः ॥ वानप्रस्थगृहस्थयोरित्यस्यकुक्कुटांडेत्यनेनान्वयः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अन्नस्यप्रोक्षणं गायत्रीमंत्रेणकियद्वारंकर्तव्यंतदाह प्रोक्षणमिति ॥ १९ ॥ २० ॥ निषिद्धान्नमाह चौरवेति ॥ २१ ॥ २२ ॥ गायत्रीमंत्रपुरश्चरणसंख्यामाह गायत्रीछंदोमंत्रस्येति ॥ २३ ॥ २४ ॥ पुरश्चरणं अतिथिभ्यस्तृतीयस्तुतदूर्ध्वतुस्वभार्ययोः ॥ आश्रमस्ययथायस्यकृत्वाग्रासविधिक्रमात् ॥ १६ ॥ आदौक्षित्वातुगोमूत्रंयथाशक्तियथाक्रमम् ॥ तदूर्ध्वग्राससंख्यास्याद्धानप्रस्थगृहस्थयोः ॥ १७ ॥ कुक्कुटांडप्रमाणंतुग्रासमानंविधीयते ॥ अष्टौग्रासागृहस्थस्यवनस्थस्यतदर्धकम् ॥ १८ ॥ ब्रह्मचारीयथेष्टंचगोमूत्रविधिपूर्वकम् ॥ प्रोक्षणंनववारंचषड्वारंचत्रिवारकम् ॥ १९ ॥ निच्छिद्रंचकरंकृत्वासावित्रींचतदित्युचम् ॥ मंत्रमुच्चार्यमनसाप्रोक्षणेविधिरुच्यते ॥ २० ॥ चौरवायदिचांडालोवैश्यःक्षत्रस्तथैवच ॥ अन्नंदद्यात्तुयःकश्चिदधमोविधिरुच्यते ॥ २१ ॥ शूद्रात्रंशूद्रसंपर्कशूद्रेणचसहाशनम् ॥ तेषांतिनरकंचोरंयावच्चंद्रदिवाकरौ ॥ २२ ॥ गायत्रीछंदोमंत्रस्ययथासंख्याक्षराणिच ॥ तावल्लक्षणिकर्तव्यंपुरश्चरणकंतथा ॥ २३ ॥ द्वात्रिंशल्लक्षमानंतुविश्वामित्रमतंतथा ॥ जीवहीनोयथादेहःसर्वकर्मसुनक्षमः ॥ २४ ॥ पुरश्चरणहीनस्तुतथामंत्रःप्रकीर्तितः ॥ ज्येष्ठाषाढौभाद्रपदंपौषंतुमलमासकम् ॥ २५ ॥ अंगारंशनिवारंचव्यतीपातंचवैधृतिम् ॥ अष्टमीनवमीषष्ठींचतुर्थींचत्रयोदशीम् ॥ २६ ॥ चतुर्दशीममावास्यांप्रदोषंचतथानिशाम् ॥ यमाग्निरुद्रसंपेषतः ॥ पुरश्चरणंकुर्यान्मंत्रसिद्धिःप्रजायते ॥ २७ ॥ स्वस्तिवाचनंकुर्यान्नादीश्राद्धंयथाविधि ॥ विप्रान्संतर्प्ययत्नेनभोजनाच्छादनादिभिः ॥ ३० ॥ आरभेत्तुततःपश्चादनुज्ञानपुरःसरम् ॥ प्रत्यङ्मुखशिवस्थानेद्विजश्चान्यतमेजपेत् ॥ ३१ ॥ काशीपुरीचकेदारोमहाकालोऽथनासिकम् ॥ ज्यंबकंचमहाक्षेत्रपंचदीपाइमेभुवि ॥ ३२ ॥ सर्वत्रैवहिदीपस्तुकूर्मासनमितिस्मृतम् ॥ प्रारंभदिनमारभ्यसमाप्तिदिवसाविधि ॥ ३३ ॥ नन्यूनंनातिरिक्तंचजपंकुर्याद्दिनेदिने ॥ नैरंतर्येणकुर्वतिपुरश्चर्यामुनीश्वराः ॥ ३४ ॥ प्रातरारभ्यविधिवज्जपेन्मध्यंदिनावधि ॥ मनःसंहरणंशौचंध्यानंमंत्रार्थंचितनम् ॥ ३५ ॥ गायत्रीच्छंदोमंत्रस्ययथासंख्याक्षराणिच ॥ तावल्लक्षणिकर्तव्यंपुरश्चरणकंतथा ॥ ३६ ॥

निषिद्धदिनेनारब्धव्यंतन्निषिद्धंदिनमाह ॥ ज्येष्ठेति ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ कुर्यात्प्रारभेदित्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रत्यङ्मुखशिवस्थानेपश्चिमाभिमुखलिंगसन्निधावित्यर्थः ॥ अन्यतमेऽन्येवाशिवस्थानेइत्यर्थः ॥ ३१ ॥ तानिस्थानान्याह काशीपुरीति ॥ नासिकंक्षेत्रम् ॥ पंचदीपाःपंचसिद्धिस्थानानीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ एतत्क्षेत्रातिरिक्तस्थलेतुकूर्मचक्रमेवदीपइत्याह सर्वत्रैवहीति ॥ तच्चचक्रंशारदातिलके ॥ दीपस्थानंसमाश्रित्यकृतंकर्मशुभप्रदमित्यादिनाप्रसिद्धम् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

अंधसाक्षीरौदनेन ॥ पत्रैर्विल्वपत्रैर्धृतमधुशर्करायुक्तैर्दशांशहोमोविश्वामित्रकल्पेऽप्युक्तः ॥ शारदातिलकप्रपंचसारादितंत्रेपुतुशतांशहोमोऽप्युक्तः ॥ तदुक्तंशारदायाम् ॥ तत्त्वलक्षंविधानेनभि
 क्षाशीविजितेन्द्रियः ॥ क्षीरौदनंतिळादूर्वाःक्षीरवृक्षसमिद्धरात् ॥ पृथक्सहस्रत्रितयंजुहुयान्मंत्रसिद्धयेइति ॥ अष्टद्रव्यैःपृथक्सहस्रत्रितयंहोमश्चतुर्विंशतिसहस्रःसंपन्नः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
 पुरश्चरणान्तरमाह मध्याह्नमितभुगिति ॥ जलेलक्षत्रयमिति ॥ एतेनगायत्रीमंत्रोजलेनजप्तव्यइतिवदंतःपरास्ताः ॥ ४० ॥ इत्थंप्रथमतःपुरश्चरणंकृत्वापश्चात्कर्मणाकाम्यकर्मणायोजयेत् ॥
 जुहुयात्तदशांशेनसघृतेनपयोधसा ॥ तिलैःपत्रैःप्रसूनैश्चयवैश्वमधुरान्वितैः ॥ ३७ ॥ कुर्यादशांशतोहोमंततःसिद्धोभवेन्मनुः ॥ गायत्रीचैवसंसेव्याधर्म
 कामार्थमोक्षदा ॥ ३८ ॥ नित्येनैमित्तिकेकाम्येऽत्रितयेतुपरायणः ॥ गायत्र्यास्तुपरंनस्तिइहलोकेपरत्रच ॥ ३९ ॥ मध्याह्नमितभुङ्मौनीत्रिःस्नानार्चन
 तत्परः ॥ जलेलक्षत्रयंधीमाननन्यमानसक्रियः ॥ ४० ॥ कर्मणायोजयेत्पश्चात्कर्मभिःस्वेच्छयाऽपिवा ॥ यावत्कार्यनसिद्धयेत्तुतावत्कुर्याज्जपादिकम् ॥
 ॥ ४१ ॥ सामान्यकाम्यकर्मादौयथावद्विधिरुच्यते ॥ आदित्यस्योदयेस्नात्वासहस्रप्रत्यहंजपेत् ॥ ४२ ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यधनंचलभतेध्रुवम् ॥ षण्मा
 संवात्रिमासंवावर्षातेसिद्धिमाप्नुयात् ॥ ४३ ॥ पद्मानालक्षहोमेनघृताक्तानाहुताशने ॥ प्राप्नोतिनिखिलंमोक्षंसिध्यत्येवमसंशयः ॥ ४४ ॥ मंत्रसिद्धिं
 विनाकर्तुर्जपहोमादिकाःक्रियाः ॥ काम्यंवायदिवामोक्षःसर्वतन्निष्फलंभवेत् ॥ ४५ ॥ पंचविंशतिलक्षेणदध्राक्षीरेणवाहुतात् ॥ स्वदेहेसिध्यतेजंतुर्महर्षी
 णामंतंतथा ॥ ४६ ॥ अष्टांगयोगसिद्ध्याचनरःप्राप्नोतियत्फलम् ॥ तत्फलंसिद्धिमाप्नोतिनात्रकार्याविचारणा ॥ ४७ ॥ शक्तोवापित्वशक्तोवाआहा
 रंनियतंचरेत् ॥ षण्मासात्तस्यसिद्धिःस्याद्गुरुभक्तिरतःसदा ॥ ४८ ॥ एकाहंपंचगव्याशीचैकाहंमारुताशनः ॥ एकाहंब्राह्मणान्नाशीगायत्रीजपकृद्भवे
 त् ॥ ४९ ॥ स्नात्वागंगादितीर्थेषुशतमंतर्जलेजपेत् ॥ शतेनापस्ततःपीत्वासर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ५० ॥ चांद्रायणादिकृच्छ्रस्यफलंप्राप्नोतिनिश्चितम् ॥ राजा
 वायदिवान्निप्रस्तपःकुर्यात्स्वकेगृहे ॥ ५१ ॥ गृहस्थोब्रह्मचारीवावानप्रस्थोऽथवापिच ॥ अधिकारपरत्वेनफलंयज्ञादिपूर्वकम् ॥ ५२ ॥ श्रौतस्मार्तादि
 कंकर्मक्रियतेमोक्षकांक्षिभिः ॥ साग्निकश्चसदाचारोविद्वद्भिश्चसुशिक्षितः ॥ ५३ ॥ ततःकुर्यात्प्रयत्नेनफलमूलोदकादिभिः ॥ भिक्षात्रंशुद्धमश्रीयादष्टोग्रासा
 न्वयंभुजेत् ॥ ५४ ॥ एवंपुरश्चरणंकृत्वा मंत्रसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ देवर्षेयदनुष्ठानादारिद्र्यं विलयं व्रजेत् ॥ ५५ ॥ यच्छ्रुत्वापिचपुण्यानांमहतींसिद्धिमाप्नु
 यात् ॥ इति श्रीदेवीभागवतेमहापुराणेएकादशस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ६४ ॥

कर्मभिःशास्त्रोक्तैः ॥ काम्यकर्मभिर्वास्वेच्छयाभिलषितैः ॥ काम्यकर्मभिर्वायोजयेदित्यर्थः ॥ ४१ ॥ काम्यकर्माह ॥ आदित्यस्योदयेइति ॥ ४२ ॥ लभतेध्रुवमिति ॥ अयंजपो
 नित्यजपातिरिक्तएव ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ नियतंचरेत्जपंचकुर्यादितिशेषः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ॥ इ
 ति श्रीदेवीभागवततिलकेएकादशस्कंधे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥

अर्धाधिकैः पञ्चचत्वारिंशत्श्लोकैरतः परम् ॥ वैश्वदेवादिकं सर्वं यथावदभिधीयते ॥ १ ॥ पूर्वसामान्यतो वैश्वदेवादिकं कर्तव्यमित्युक्तं तत्पुरश्चरणप्रसंगेनाविशदयति अथात इति ॥ २ ॥ तत्र पञ्चमहायज्ञानाह देवयज्ञ इति ॥ एतदर्थं कर्तव्या इति शेषः ॥ २ ॥ पञ्चसूना इति ॥ तेषां पापस्य शांतये वैश्वदेवं प्रकुर्वीतित्यन्वयः ॥ तत्स्वरूपमुक्तमाश्वलायनेन ॥ यदग्नौ जुहोति स देवयज्ञो यद्वलिकरोति स भूतयज्ञो यत्पितृभ्यो ददाति स पितृयज्ञो यत्स्वाध्यायमधीते स ब्रह्मयज्ञो यन्मनुष्येभ्यो ददाति स मनुष्ययज्ञ इति ॥ तानेतान्यज्ञानहरहः कुर्वीत इति ॥ एतेषां स्वरूपं प्रसिद्धमेवास्तीति मूलेनोक्तम् ॥ ३ ॥ कुण्डे

नारायण उवाच ॥ अथातः श्रूयतां ब्रह्मन् वैश्वदेवविधानकम् ॥ पुरश्चर्याप्रसंगेन ममापि स्मृतिमागतम् ॥ १ ॥ देवयज्ञो ब्रह्मयज्ञो भूतयज्ञस्तथैव च ॥ पितृयज्ञो मनुष्यस्य यज्ञश्चैव तु पञ्चमः ॥ २ ॥ पञ्चसूना गृहस्थस्य चुल्लीपेषण्युपस्करः ॥ कण्डणीचोदकुंभश्च तेषां पापस्य शांतये ॥ ३ ॥ न चुल्ल्यानाय सेपात्रेन भूमौ न च खपरे ॥ वैश्वदेवं प्रकुर्वीत कुण्डे वा स्थंडिलेऽपि वा ॥ ४ ॥ न पाणिना न शूर्पेण न च मेध्याजिनादिभिः ॥ मुखेनोपधमेदग्निं मुखादेव व्यजायत ॥ ५ ॥ पटकेन भवेद्वाधिः शूर्पेण धननाशनम् ॥ पाणिना मृत्युप्राप्नोति कर्मसिद्धिर्मुखेन तु ॥ ६ ॥ फलैर्दधिघृतैः कुर्यान्मूलशाकोदकादिभिः ॥ अलाभे येन केनापि काष्ठमूलतृणादिभिः ॥ ७ ॥ जुहुयात्सर्पिषाभ्यक्तैर्लक्षारविवर्जितम् ॥ दध्यक्तं वा पायसाक्तं तदभावे भसापि वा ॥ ८ ॥ शुष्कैः पर्युषितैः कुष्ठी उच्छिष्टेन द्विषां वशी ॥ हृक्षैर्दरिद्रतां याति शारङ्गुत्वा व्रजत्यधः ॥ ९ ॥ अंगारान्भस्ममिश्रास्तु निर्हृत्योत्तरतो नलात् ॥ जुहुयाद् वैश्वदेवं तु नक्षरादिविमिश्रितम् ॥ १० ॥ अकृत्वा वैश्वदेवं तु यो भुङ्क्ते मृदधीर्द्विजः ॥ समूढो नरकं याति कालसूत्रमवाकशिराः ॥ ११ ॥ शाकं वायदिवा पत्रं मूलं वायदिवा फलम् ॥ संकल्पयेद्यदाहारं तेनाग्नौ जुहुयादपि ॥ १२ ॥ अकृते वैश्वदेवे तु भिक्षौ भिक्षार्थमागते ॥ उद्धृत्य वैश्वदेवार्थं भिक्षां दत्त्वा विसर्जयेत् ॥ १३ ॥ वैश्वदेवकृतं दोषं शक्तो भिक्षुर्व्यपोहितुम् ॥ न तु भिक्षुकृतं दोषं वैश्वदेवो व्यपोहति ॥ १४ ॥ यतिश्च ब्रह्मचारी च पक्वान्स्वामिना बुभौ ॥ तयो रन्नमदत्त्वा तु भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् ॥ १५ ॥ वैश्वदेवानंतरं च गोप्रासं प्रति पादयेत् ॥ तद्विधानं प्रवक्ष्यामि शृणु देवर्षि पूजित ॥ १६ ॥ सुरभिर्वैष्णवी मातानित्यं विष्णुपदे स्थिता ॥ गोप्रासं च मया दत्तं सुरभे प्रतिगृह्यताम् ॥ १७ ॥ गोभ्यश्च नम इत्येव पूजां कृत्वा गवेऽर्पयेत् ॥ गोप्रासेन तु गोमाता सुरभिः संप्रसीदति ॥ १८ ॥ ततो गोदोहनं कालं तिष्ठेच्चैव गृह्णांगणे ॥ अतिथिर्यत्र भग्नां शो गृहात्प्रतिनिवर्तते ॥ १९ ॥ सतस्मै दुष्कृतं दत्त्वा पुण्यमादाय गच्छति ॥ मातापितागुरुभ्राता प्रजादासः समाश्रितः ॥ २० ॥

वास्थंडिले वा कुर्वीतित्यन्वयः ॥ ४ ॥ न च मेध्याजिनादिभिरुपधमेदित्यर्थः ॥ किंतु मुखेनोपधमेदित्यन्वयः ॥ तत्र हेतुर्न तो मुखादेवाग्निर्यजायतत इत्यर्थः ॥ ५ ॥ पटकेन पटेन नोपधमेत् ॥ मुखेन तु धमनीद्वारा मुखेनैवोपधमेदित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अनलादन्नपाचकानलादुत्तरदेशे गारान्निर्हृत्य निष्काश्येत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ यदाहारं स्वस्येत्यर्थः ॥ १२ ॥ भिक्षौ ब्रह्मचारिण परमहंसे वा भिक्षार्थमागते इत्यन्वयः ॥ १३ ॥ १४ ॥ भिक्षुमेवाह यतिश्चेति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ गृह्णांगणे तिष्ठेदतिथि मार्गप्रतीक्षां कुर्वन्नित्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥

एतेपोष्याभवन्ति एतदर्थमेवतृतीयभागेदिवसस्यान्नसंपादनं कर्तव्यमित्युक्तम् ॥ तस्मादेतेभ्योऽवश्यमन्नं देयमित्यर्थः ॥ तदन्नदानाकरणेदोषमाह एवंज्ञात्वेति ॥ २१ ॥ २२ ॥ भोजनप्रकारमाह अथप्राणे
 ति ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ प्राणाग्निहोत्रसामग्रीमाह हृत्पुंडरीकोति ॥ हृत्पुंडरीकशब्देनोदरं गृह्यते तदरणिं भावयेत् ॥ मनोमंथनसंज्ञकं मंथानदंडरूपं भावयेत् ॥ २६ ॥ वायुरज्ज्वावायुरज्जुं भावयेत् ॥ मथेद
 ग्निमुदरस्थमाग्निमंथनजन्यं भावयेत् ॥ आत्मचक्षुषमध्वर्युं भावयेदिति तात्पर्यम् ॥ तस्मिन् जाठराग्रे प्राणादिदेवतात्स्यर्थे होमो विधेयस्तान् प्राणादिदेवतामंत्रांस्तत्रांगुलिनियमंचाह ॥ तर्जनीति ॥ २७ ॥
 अभ्यागतोतिथिश्चाग्निरेतेपोष्याउदाहृताः ॥ एवंज्ञात्वा तु यो मोहान्नकरोति गृहाश्रमम् ॥ २१ ॥ तस्य नायं तु न परो लोको भवति धर्मतः ॥ यत्फलं सोमयागे
 न प्राप्नोति धनवान् द्विजः ॥ २२ ॥ सम्यक्पंचमहायज्ञैर्दरिद्रस्तेन चाप्नुयात् ॥ अथ प्राणाग्निहोत्रं तु वक्ष्यामि मुनिपुंगव ॥ २३ ॥ यज्ज्ञात्वा मुच्यते जंतुर्जन्म
 मृत्युजरादिभिः ॥ परिज्ञानेन मुच्यते नराः पातककिल्बिषैः ॥ २४ ॥ विधिना भुज्यते येन मुच्यते स ऋणत्रयात् ॥ कुलान्युद्धरते विप्रो नरकादेकविंशतिम् ॥
 ॥ २५ ॥ सर्वयज्ञफलप्राप्तिः सर्वलोकेषु गच्छति ॥ हृत्पुंडरीकमरणिर्मनोमंथानसंज्ञकम् ॥ २६ ॥ वायुरज्ज्वा मथेदग्निं चक्षुरध्वर्युरेव च ॥ तर्जनीमध्यमांगुष्ठैः
 प्राणस्यैवाहुतिं क्षिपेत् ॥ २७ ॥ मध्यमानामिकांगुष्ठैरपानस्याहुतिं क्षिपेत् ॥ कनिष्ठानामिकांगुष्ठैर्व्यानस्य तदनंतरम् ॥ २८ ॥ कनिष्ठातर्जन्यंगुष्ठैरुदानस्या
 हुतिं क्षिपेत् ॥ सर्वांगुलैर्गृहीत्वा त्रिसमानस्याहुतिं क्षिपेत् ॥ २९ ॥ स्वाहांतान् प्रणवाद्यांश्च नाममंत्रांश्च वै पठेत् ॥ मुखे चाहवनीयस्तु हृदये गार्हपत्यकः ॥ ३० ॥
 नाभौ च दक्षिणाग्निः स्यादधः सभ्यावसथ्यकौ ॥ वाग्धोता प्राण उद्गाता चक्षुरध्वर्युरेव च ॥ ३१ ॥ मनोब्रह्मा भवेच्छ्रोत्रमाग्निश्च स्थान एव च ॥ अहंकारः पशुश्चा
 त्रप्रणवः पय ईरितम् ॥ ३२ ॥ बुद्धिश्च पत्नी संप्रोक्त्य दधीनो गृहाश्रमी ॥ उरो वेदिस्तुरो माणिदर्भाः स्युः सुक्खुवौ करौ ॥ ३३ ॥ प्राणमंत्रस्य च ऋषीरुक्मवर्णः
 क्षुधाग्निकः ॥ देवतादित्य एवात्र गायत्री छंद उच्यते ॥ ३४ ॥ प्राणाय च तथा स्वाहामंत्रांते कीर्तयेदपि ॥ इदमादित्य देवाय नममेति वदेदपि ॥ ३५ ॥ अपानमंत्र
 स्य तथा गोक्षीरधवलाकृतिः ॥ श्रद्धाग्निर्ऋषिरेवात्र सोमो वै देवता स्मृता ॥ ३६ ॥ उष्णिक् छंदस्तथाऽपानाय स्वाहेत्यपि कीर्तयेत् ॥ सोमायेदं च नममेत्यत्रोहः
 परिकीर्तितः ॥ ३७ ॥ व्यानमंत्रस्य चारुयातो बुजवर्णहुताशनः ॥ ऋषिरुक्तो देवताग्निर्नुष्टुप् छंद ईरितम् ॥ ३८ ॥ व्यानाय च तथा स्वाहाऽग्नयेदं नममेत्यपि ॥
 उदानमंत्रस्य तथा शक्रगोपसवर्णकः ॥ ३९ ॥ ऋषिरग्निः समाख्यातो वायुर्वै देवता स्मृता ॥ बृहती छंद आख्यातमुदानाय च पूर्ववत् ॥ ४० ॥ वायवे चेदं नमम एवं
 चैवोच्चरेद्विजः ॥ समानवायुमंत्रस्य विद्युद्रणो विरूपकः ॥ ४१ ॥ ऋषिरग्निः समाख्यातः पर्जन्यो देवता मता ॥ पंक्तिश्छंदः समाख्यातं समानाय च पूर्ववत् ॥ ४२ ॥
 ॥ २८ ॥ २९ ॥ स्वाहांतानिति ॥ ॐ प्राणाय स्वाहेत्येवं मंत्रा ऊह्याः ॥ तत्र भोजनसमये मूलाधारादारभ्य मुखपर्यंतं जाठराग्रेर्ज्वालास्तिष्ठन्ति तत्र स्थानभेदेन पंचाग्निं भावयेदित्याह मुखे चाहवनीयस्त्विति ॥
 ॥ ३० ॥ अधो नाभेरधो देशे स्वाधिष्ठानसंज्ञके सभ्याग्निं तदधो मूलाधारे आवसथ्याग्निं भावयेदित्यर्थः ॥ वाक्प्राणादिषु ऋत्विगादिकल्पनामाह होता प्राणा इति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ प्राणाहुतिमंत्राणां मृषि
 च्छंदो देवता आह प्राणमंत्रस्येति ॥ रुक्मवर्णः सुवर्णकांतिः ॥ क्षुधाग्निर्ऋषिरित्यर्थः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ पूर्ववदुदानाय स्वाहेत्येवमित्यर्थः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

पर्जन्यायेदं नमस्त्युक्त्वा षष्ठीमाहुतिं वक्ष्यमाणमंत्रेण क्षिपेदित्यर्थः ॥ ४३ ॥ देवस्त्वात्मेति ओं ब्रह्मणे स्वाहेति मंत्रप्रयोगः ॥ अत्र षष्ठमंत्रप्रयोगे सर्वभक्षणीयमन्नमाहुतिस्थाने भावयेदित्याचारदर्पणे उक्तम् ॥
 ॥ ४५ ॥ ४५ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ त्रिषष्टिश्चोक्तवैस्तु भोजनांते च यद्वेत् ॥ तदुक्त्वा तत्तत्कृच्छ्रादिलक्षणं किंचिदुच्यते ॥ १ ॥ भोजनांते अमृतापिधान
 मसीति मंत्रेणाचमनं कुर्यादित्याह अमृतापिधानमिति ॥ उच्चार्याचमेदिति शेषः ॥ एतेनामृतोपस्तरणमसीति प्रथमत आचमनं कर्तव्यमित्यनुक्तमप्यर्थस्त्विति सूचितम् ॥ अनंतरमुच्छिष्टभागभ्यो ब्रंदेयमित्या
 ह उच्छिष्टेति ॥ १ ॥ तत्रमंत्रमाह येके चास्मादिति ॥ तदुपरि जलमनेन मंत्रेण देयमित्याह रौरवेति ॥ २ ॥ ३ ॥ भोजनसमये हस्ते विद्यमानं यत्पवित्रं तस्य ग्रंथं विवर्जयेदित्याह पवित्रेति ॥ ४ ॥ तेनोच्छिष्टे
 पर्जन्यायेदमित्युक्त्वा षष्ठीचैवाहुतिं क्षिपेत् ॥ वैश्वानरो महानग्निर्ऋषिर्वै परिकीर्तितः ॥ ४३ ॥ गायत्री छंद आख्यातं देवस्त्वात्मा भवेदपि ॥ स्वाहांतां मंत्र
 आख्यातः परमात्मन उच्चरेत् ॥ ४४ ॥ इदं नमचेत्येवं जातं प्राणाग्निहोत्रकम् ॥ एतज्ज्ञात्वा विधिं कृत्वा ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ४५ ॥ प्राणाग्निहोत्रविद्येयं सं
 क्षेपात्कथिता हिते ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ नारायण उवाच ॥ अमृतापिधानमित्येवमुच्चा
 र्यसाधकोत्तमः ॥ उच्छिष्टभागभ्यः पात्रा ब्रंदद्यादंते विचक्षणः ॥ १ ॥ येके चास्मत्कुले जाता दासा दास्योन्नकां क्षिणः ॥ ते सर्वे तृप्तिमायां तु मया दत्तेन भूतले ॥
 ॥ २ ॥ रौरवेऽपुण्यनिलये पद्माब्जं दनिवासिनाम् ॥ अर्थिनामुदकं दत्तमक्षय्यमुपतिष्ठतु ॥ ३ ॥ पवित्रग्रंथि मुत्सृज्य मंडले भुवि निक्षिपेत् ॥ पात्रे तु निक्षिपेद्य
 स्तुतविप्रः पंक्तिदूषकः ॥ ४ ॥ उच्छिष्टस्तेन संस्पृष्टः शुना शूद्रेण च द्विजः ॥ उपोष्य रजनीमेकां पंचगव्येन शुध्यति ॥ ५ ॥ अनुच्छिष्टेन संस्पृष्टैः स्नानमेव विधीय
 ते ॥ एकाहुतिप्रदानेन कोटियज्ञफलं लभेत् ॥ ६ ॥ पंचभिः पंचकोटिनां तदनंतफलं स्मृतम् ॥ प्राणाग्निहोत्रवेत्त्रेयो ह्यब्रदानं करोति च ॥ ७ ॥ दातुं श्रैव तु य
 त्पुण्यं भोक्तुं श्रैव तु यत्फलम् ॥ प्राप्नुतस्तौ तदेव द्वाभौ तौ स्वर्गगामिनौ ॥ ८ ॥ सपवित्रकरो भुंक्ते यस्तु विप्रो विधानतः ॥ ग्रासे ग्रासे फलं तस्य पंचगव्यसमं भवेत्
 ॥ ९ ॥ पूजाकालत्रये नित्यं जपस्तर्पणमेव च ॥ होमो ब्राह्मणमुक्तिश्च पुरश्चरणमुच्यते ॥ १० ॥ अधःशयानो धर्मात्मा जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ लघुमिष्टहिता
 शीच विनीतः शांतचेतसा ॥ ११ ॥ नित्यं त्रिषवणस्नायी नित्यं स शुभभाषणः ॥ स्त्रीशूद्रपतितव्रात्यनास्तिकोच्छिष्टभाषणम् ॥ १२ ॥ चांडालभाषणं चैव न कुर्या
 न्मुनिसत्तम ॥ न त्वानैव च भाषेत जपहोमार्चनादिषु ॥ १३ ॥ मैथुनस्य तथा लापंत द्वोष्ठीमपि वर्जयेत् ॥ कर्मणामनसा वाचा सर्वासु सर्वदा ॥ १४ ॥ सर्वत्र मैथु
 नत्यागो ब्रश्चर्यं प्रचक्षते ॥ राज्ञश्चैव गृहस्थस्य ब्रह्मचर्यमुदाहृतम् ॥ १५ ॥ ऋतुस्नातेषु दारेषु संगतिर्याविधानतः ॥ संस्कृतायां सवर्णायामृतुदंष्ट्वाप्रयत्नतः ॥ १६ ॥
 नोच्छिष्टः पुरुषो यदि संस्पृष्ट इत्यर्थः ॥ उच्छिष्टेन पुरुषेणोच्छिष्टपुरुषस्पर्शो न कर्तव्य इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ पंचभिः पंचप्राणाहुतिभिः ॥ पंचकोटीनां यज्ञानामित्यर्थः ॥ यस्मादेवं तस्मात्प्राणाहुतिप्रदानं त
 त्फलमित्यर्थः ॥ ७ ॥ एवं प्राणाग्निहोत्रविदो ब्रदातुः फलमाह दातुं श्रैव त्विति ॥ यत्पुण्यं शास्त्रे प्रोक्तमित्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ पुनः किंचित्पुरश्चरणशेषमाह पूजाकालत्रये इति ॥ भुक्तिश्चेति ॥ चकारेण
 मार्जनमपि ग्राह्यं तदा पंचांगपुरश्चरणं संपन्नम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ ते देवानामिति ॥ ते द्विजादेवादीनामृणिनो भवन्तीत्यर्थः ॥ १९ ॥ ऋणत्रयमोचनप्रकारमाह ऋषिभ्य इति ॥ यस्मादेवं तस्मात्स्वाश्रमधर्मतदुचितधर्ममाचरेदित्यर्थः ॥ २० ॥
॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तेषां पुरश्चरणकारिणाम् ॥ ३२ ॥ तानि शांत्यादिकर्माणि वक्ष्यामि अग्रिमाध्याये इत्यर्थः ॥ परंतु तानि कर्मा

रात्रौ तु गमनं कार्यं ब्रह्मचर्यं हरेन्न तत् ॥ ऋणत्रयमसंशोध्य त्वनुत्पाद्य सुतानपि ॥ १७ ॥ तथा यज्ञानि द्वाचमोक्षमिच्छन् व्रजत्यधः ॥ अजागलस्य यजन्मत
जन्मश्रुतिनोदितम् ॥ १८ ॥ अतः कार्यं तु विप्रेन्द्र ऋणत्रयविशोधनम् ॥ ते देवानामृषीणां च पितॄणामृणिनस्तथा ॥ १९ ॥ ऋषिभ्यो ब्रह्मचर्येण पितृभ्य
स्तुतिलोदकैः ॥ मुच्येद्यज्ञेन देवेभ्यः स्वाश्रमधर्ममाचरेत् ॥ २० ॥ क्षीराहारीफलाशीवाशाकाशीवाहविष्यभुक् ॥ भिक्षाशीवाजपेद्विद्वान्कृच्छ्राद्रायणा
दिकृत् ॥ २१ ॥ लवणं क्षारमम्लं च गृज्जनं कांस्यभोजनम् ॥ तांबूलं च द्विभुक्तं च दुष्टवासः प्रमत्तनम् ॥ २२ ॥ श्रुतिस्मृतिविरोधं च जपं रात्रौ विवर्जयेत् ॥ वृ
थानकालं गमयेत् द्यूतस्त्रीस्वापवादतः ॥ २३ ॥ गमयेद्देवतापूजास्तोत्रागमविलोकनैः ॥ भूशय्या ब्रह्मचारित्वं मौनचर्यां तथैव च ॥ २४ ॥ नित्यं त्रिषवणस्नानं
शूद्रकर्मविवर्जनम् ॥ नित्यपूजानित्यदानमानंदस्तुतिकीर्तनम् ॥ २५ ॥ नैमित्तिकार्चनं चैव विश्वासो गुरुदेवयोः ॥ जपनिष्ठस्य धर्मायेद्वादशैते सुसिद्धिदाः ॥
॥ २६ ॥ नित्यं सूर्यमुपस्थाय तस्य चाभिमुखो जपेत् ॥ देवताप्रतिमादौ वा बह्वौ वाऽभ्यर्च्य तन्मुखः ॥ २७ ॥ स्नानपूजाजपध्यानहोमतर्पणतत्परः ॥ नि
ष्कामो देवतायां च सर्वकर्मनिवेदकः ॥ २८ ॥ एवमादींश्च नियमान् पुरश्चरणकृच्चरेत् ॥ तस्माद्विजः प्रसन्नात्मा जपहोमपरायणः ॥ २९ ॥ तपस्यध्ययने यु
क्तो भवेद्भूतानुकंपकः ॥ तपसा स्वर्गमाप्नोति तपसा विंदते महत् ॥ ३० ॥ तपोयुक्तस्य सिद्ध्यंतिकर्माणि नियतात्मनः ॥ विद्वेषणं संहरणं मारणं रोगनाशनम् ॥
॥ ३१ ॥ येन येनाथ ऋषिणाय दर्शं देवतास्तुता ॥ स सकामः समृद्धये ततेषां तेषां तथा तथा ॥ ३२ ॥ तानि कर्माणि वक्ष्यामि विधानानि च कर्मणाम् ॥ पुरश्चरणमा
दौ च कर्मणां सिद्धिकारकम् ॥ ३३ ॥ स्वाध्यायाभ्यसनस्यादौ प्राजापत्यं चरेद्विजः ॥ केशश्मश्रुलोमनखान्वापयित्वाऽऽपुतः शुचिः ॥ ३४ ॥ तिष्ठेदहनि
रात्रौ तु शुचिरासीत वाग्यतः ॥ सत्यवादी पवित्राणि जपेद्वाहृतयस्तथा ॥ ३५ ॥ अंकाराद्यास्तुता जप्त्वा सावित्रीं च तदित्युचम् ॥ आपो हि ष्ठेति सूक्तं च पवित्रं
पापनाशनम् ॥ ३६ ॥ पुनस्त्यः स्वस्ति मत्यश्च पावमान्यस्तथैव च ॥ सर्वत्रैतत्प्रयोक्तव्यमादावंते च कर्मणाम् ॥ ३७ ॥ आसहस्रादाशता द्वाप्यादशा दथवाजं
पेत् ॥ अंकारं व्याहृतीं स्तिस्रः सावित्रीं मथवाऽप्युतम् ॥ ३८ ॥ तर्पयित्वा द्विराचार्या नृषींश्छंदांसि देवताः ॥ अनार्षेण न भाषेत शूद्रेणापि न गर्हितैः ॥ ३९ ॥

णिप्रथमतः पुरश्चरणं कृत्वा कर्तव्यानीत्याह ॥ पुरश्चरणमिति ॥ ३३ ॥ तच्च पुरश्चरणं प्राजापत्यादिप्रायश्चित्तानि कृत्वा कर्तव्यामित्याह स्वाध्यायेति ॥ स्वाध्यायाभ्यसनं गायत्रीमंत्रं पुरश्चरणरूपं तस्यादौ
प्राजापत्यादिकं चरेदित्यर्थः ॥ तच्च प्राजापत्यमपिकेशादीन्वापयित्वा शांत्यर्थं शुद्धचर्यं वक्ष्यमाणान्मंत्रांश्च जपित्वा कर्तव्यामित्याह केशश्मश्रुलोमनखेति आभुतः स्नातः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधेत्रयोर्विंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

संग्रहात् ॥ प्रोच्यते लोकरक्षार्थं प्रायश्चित्तविधिस्तथा ॥ १ ॥ प्राजापत्यादीनि कुच्छ्राणि कृत्वा देहं संशोध्य पुरश्चरणोत्तरं काम्यकर्माणि कुर्यादित्युक्तं पूर्वाध्याये तानि काम्यकर्माणि वक्तुं प्रश्नमुत्थापयति नारद उवाच नारायण महाभागेति ॥ १ ॥ २ ॥ तत्र प्रथमतः शांतिकर्माह अथ शांतिरिति ॥ काभिः समिद्धिस्तत्राह शमीसमिद्धिरिति ॥ जुहुयादिति ॥ अत्र संख्यानुक्तौ ॥ अनुक्तसंख्ययोः संख्या सहस्रं जपहोमयोः ॥ पलाशसमिधो नु के इति सामान्य परिभाषोक्ता संख्या ग्राह्या ॥ ३ ॥ क्षीरवृक्षस्येति ॥ अश्वत्थो दुर्बलपुष्पस्य गोधाः क्षीरदुमाः शारदा तिलके उक्तास्तदन्यतमस्य समिद्धिरित्ये

एकैकं सप्तरात्रेण शुद्धयत्येव न संशयः ॥ एभिर्ब्रतैर्विपूतात्मा कर्मकुर्वीत नित्यशः ॥ ५७ ॥ एवं शुद्धस्य कर्माणि सिद्धयत्येव न संशयः ॥ शुद्धात्मा कर्मकुर्वीत सत्यवादी जितेंद्रियः ॥ ५८ ॥ इष्टान् कामांस्ततः सर्वान्संप्राप्नोति न संशयः ॥ त्रिरात्रमेवोपवसेद्रहितः सर्वकर्मणा ॥ ५९ ॥ त्रीणि नक्तानि वा कुर्यात्ततः कर्म समा रभेत् ॥ एवं विधानं कथितं पुरश्चर्याफलप्रदम् ॥ ६० ॥ गायत्र्याश्च पुरश्चर्या सर्वकामप्रदायिनी ॥ कथिता तव देवर्षे महापापविनाशिनी ॥ ६१ ॥ आदौ कुर्याद्रतं मंत्रादेहशोधनकारकम् ॥ पुरश्चर्या ततः कुर्यात्समस्तफलभागभवेत् ॥ ६२ ॥ इति ते कथितं गुह्यं पुरश्चर्याविधानकम् ॥ एतत्परस्मै नोवाच्यं श्रुतिसारं यतः स्मृतम् ॥ ६३ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधेत्रयोर्विंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ नारायण महाभाग गायत्र्यास्तु समासतः ॥ शांत्यादिकान् प्रयोगांस्तु वदस्व करुणानिधे ॥ १ ॥ नारायण उवाच ॥ अतिगुह्यमिदं पृष्ट्व या ब्रह्मतनुर्भव ॥ न कस्यापि च वक्तव्यं दुष्टाय पिशुनाय च ॥ २ ॥ अथ शांतिः पयोक्ताभिः समिद्धिर्जुहुयाद्विजः ॥ शमीसमिद्धिः शाम्यति भूतरोगग्रहादयः ॥ ३ ॥ आर्द्राभिः क्षीरवृक्षस्य समिद्धिर्जुहुयाद्विजः ॥ जुहुयाच्छकलैर्वापि भूतरोगादिशांतये ॥ ४ ॥ जलेन तर्पयेत्सूर्यपाणिभ्यां शांतिमाप्नुयात् ॥ जानुद्वे जले जप्त्वा सर्वान् दोषान्छमनयेत् ॥ ५ ॥ कंठद्वे जले जप्त्वा मुच्येत्प्राणांतिकाद्रयात् ॥ सर्वेभ्यः शांतिकर्मभ्यो निमज्ज्याप्सु जपः स्मृतः ॥ ६ ॥ सौवर्णे राजते वापि पात्रे ताग्रमयेपि वा ॥ क्षीरवृक्षमये वापि निर्वर्णे मृन्मयेपि वा ॥ ७ ॥ सहस्रं पंचगव्येन हुत्वा सुज्वलितेन ले ॥ क्षीरवृक्षमयैः काष्ठैः शेषं संपादयेच्छनैः ॥ ८ ॥ प्रत्याहुतिस्पृशजप्त्वा सहस्रं पात्रं संस्थितम् ॥ तेन तं प्रोक्षयेद्देशं कुशैर्मंत्रमनुस्मरन् ॥ ९ ॥

र्थः ॥ शकलैर्वाक्षीरवृक्षखंडैर्वा ॥ होमस्तु गायत्रीमंत्रेणैव सर्वत्र ॥ ४ ॥ एतद्धोमादिकं तर्पणादिकं चानुष्ठानमेकोनपंचाशद्दिनपर्यंतं प्रत्यहं कार्यम् ॥ सहस्रहोमो होमस्थले तर्पणं च तावत्संख्यं तर्पणस्थले सामान्यकार्यं विशेषकार्यानुरोधेन तर्पयोदिति ॥ शारदा तिलके सूर्यमंत्रप्रकरणं यो विधिरुक्तेन विधिना गायत्रीमंत्रांते सूर्यतर्पया भिनम इति मंत्रं पठित्वा तर्पयेदित्यर्थः ॥ ५ ॥ सर्वेभ्यः शांतिकर्मभ्योऽधिक इति शेषः ॥ इदमपि मंडलपर्यंतमेव ॥ ६ ॥ प्रयोगांतरमाह सौवर्णे इति ॥ सौवर्णाद्यन्यतमे पात्रे पंचगव्यं स्थापयित्वेत्यर्थः ॥ ७ ॥ क्षीरवृक्षमयैरिति ॥ तस्मिन् होमे ईधनमन्यन्नग्राह्यं किंतु पूर्वोक्तक्षीरवृक्षकाष्ठैरेवैवनादिकार्यकर्तव्यमित्यर्थः ॥ ८ ॥ प्रत्याहुतीति ॥ प्रत्येकाहुतौ पंचगव्यं स्पृशन् स नु हुत्वा पश्चात्पात्रस्थपंचगव्यं गायत्रीमंत्रेण सहस्रं जप्त्वाऽभिमंत्र्य प्रोक्षयेदित्यन्वयः ॥ मंत्रं गायत्रीमंत्रम् ॥ ९ ॥

तस्मिन्देशे उपद्रवस्थले बलिचदद्यादित्यर्थः ॥ तेन परकृताभिचारो नश्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ यद्येवं कुरुते तदा देवभूतपिशाचाद्यान्वशे कुरुते इत्यन्वयः ॥ ११ ॥ निखने इति ॥ वक्ष्यमाणशूलस्य चतुर
स्रमंडले लिखने कुरुते तस्य च भूमौ निखने कुरुते इत्यर्थः ॥ तेभ्यः पिशाचादिभ्यः ॥ तदेवाह मंडले इति ॥ पूर्वोक्ते कृमिभूताद्युपद्रवरूपे सतीत्यर्थः ॥ मंडले चतुरस्रमंडले शूलमष्टगंधेनालिख्यतच्छूलं गाय
त्र्यासहस्रवारमभिमंत्र्य भूमौ निखने दित्यर्थः ॥ १२ ॥ अभिषेकमाह ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ क्रांतां विष्णुक्रांताम् ॥ देवीसहदेवी ॥ क्षीरवृक्षाश्वत्थोदुंबरप्लक्ष्मण्यग्रीवाः ॥ १६ ॥ कुशकूर्चेति ॥

बलिकिरंस्ततस्तस्मिन्ध्यायेत्तु परदेवताम् ॥ अभिचारसमुत्पन्ना कृत्या पापंचन इति ॥ १० ॥ देवभूतपिशाचाद्यायद्येवं कुरुते वशे ॥ गृहं ग्रामं पुरं राष्ट्रं सर्वं
तेभ्यो विमुच्यते ॥ ११ ॥ निखने मुच्यते तेभ्यो लिखने मध्यतोऽपि च ॥ मंडले शूलमालिख्य पूर्वोक्ते चक्रमेऽपि वा ॥ १२ ॥ अभिमंत्र्य सहस्रं तन्निखने तत्सर्वं शां
तये ॥ सौवर्णराजतं वापि कुंभं ताम्रमयं च वा ॥ १३ ॥ मृन्मयं वानवं दिव्यं सूत्रवेष्टितमव्रणम् ॥ स्थंडिले सैकते स्थाप्य पूरयेन्मंत्रविज्जलैः ॥ १४ ॥ दिग्भ्य
आहृत्य तीर्थानि च तसृभ्यो द्विजोत्तमैः ॥ एलाचंदनकपूरजातीपाटलमालिकाः ॥ १५ ॥ विल्वपत्रं तथा क्रांतां देवी व्रीहियवांस्तिलान् ॥ सर्पपान्क्षीरवृक्षा
णां प्रवालानि च निक्षिपेत् ॥ १६ ॥ सर्वाण्यभिविधायैवं कुशकूर्चसमन्वितम् ॥ स्नातः समाहितो विप्रः सहस्रं मंत्रयेद्बुधः ॥ १७ ॥ दिक्षु सौरानधीयान् मंत्रा
न्विप्रास्त्रयीविदः ॥ प्रोक्षयेत्पाययेदेनं नीरं तेनाभिषिचयेत् ॥ १८ ॥ भूतरोगाभिचारेभ्यः सनिर्मुक्तः सुखी भवेत् ॥ अभिषेकेण मुच्येत मृत्योरास्यगतो नरः
॥ १९ ॥ अवश्यं कारयेद्विद्वान्राजादीर्वाजिजीविषुः ॥ गावो देयाश्च ऋत्विग्भ्य अभिषेकेशतं मुने ॥ २० ॥ दक्षिणायेन वा तुष्टिर्यथा शक्त्याऽथवा भवेत् ॥
जपेदश्वत्थमालभ्य मंदवारेशतं द्विजः ॥ २१ ॥ भूतरोगाभिचारेभ्यो मुच्यते महतो भयात् ॥ गुडूच्याः पर्वविच्छिन्नाः पयोक्ता जुहुयाद्विजः ॥ २२ ॥ एवं मृत्युं
जयो होमः सर्वव्याधिविनाशनः ॥ आम्रस्य जुहुयात्पत्रैः पयोक्तैर्ज्वरशांतये ॥ २३ ॥ वचाभिः पयसा क्ताभिः क्षयं हुत्वा विनाश्येत् ॥ मधुत्रितयहोमेन राजय
क्ष्मा विनश्यति ॥ २४ ॥ निवेद्य भास्करायात्रं पायसं होमपूर्वकम् ॥ राजयक्ष्माभिभूतं च प्राशयेच्छांतिमाप्नुयात् ॥ २५ ॥ तं पर्वसु विच्छिद्य सोमस्य जु
हुयाद्विजः ॥ सोमे सूर्येण संयुक्ते पयोक्ताः क्षयशांतये ॥ २६ ॥ कुसुमैः शंखवृक्षस्य हुत्वा कुष्ठं विनाशयेत् ॥ अपस्मारां वनाशः स्यादपामार्गस्य तंडुलैः ॥ २७ ॥

सप्तविंशतिदर्भाणां वैष्णवग्रंथिभूषितमिति कूर्चलक्षणसहितं कुशकूर्चमित्यर्थः ॥ १७ ॥ एनं भूताद्युपद्रुतं पुरुषमभिषिचयेत् गायत्री मंत्रं पठन् ॥ पूर्वोक्तं अभिमंत्रणमपि गायत्री मंत्रेणैव ॥ अत्र कुंभस्थापना
दिविधिः सर्वोपिशारदातिलके दीक्षापटले उक्तोग्राह्यः ॥ १८ ॥ १९ ॥ शतमिति ॥ शतं गावो दक्षिणा इत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ पर्वणि पर्वणि विच्छिन्नाः समिध इत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ हुत्वा क्षयं रोगं
विनाशयेदित्यन्वयः ॥ मधुत्रितयं प्रसिद्धं पयोदधिघृतरूपम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ सोमे सूर्येण संयुक्ते अमावास्यायामित्यर्थः ॥ २६ ॥ तंडुलैर्वीजैरित्यर्थः ॥ २७ ॥

॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके एकादशस्कंधेत्रयोर्विंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

॥ ६४ ॥ ॥ अतः परं शतश्लोकैः काम्यकर्माणि

संग्रहात् ॥ प्रोच्यंते लोकरक्षार्थं प्रायश्चित्तविधिस्तथा ॥ १ ॥ प्राजापत्यादीनि कुच्छ्राणि कृत्वा देहं संशोध्य पुरश्चरणोत्तरं काम्यकर्माणि कुर्यादित्युक्तं पूर्वाध्याये तानि काम्यकर्माणि वक्तुं प्रश्नमुत्थापयति नारद उवाच नारायण महाभागेति ॥ १ ॥ २ ॥ तत्र प्रथमतः शांतिकर्माह अथ शांतिरिति ॥ काभिः समिद्धिस्तत्राह शमीसमिद्धिरिति ॥ जुहुयादिति ॥ अत्र संख्यानुक्तौ ॥ अनुक्तसंख्ययोः संख्या सहस्रं जपहोमयोः ॥ पलाशसमिधो नुक्ते इति सामान्यपरिभाषोक्तसंख्याग्राह्या ॥ ३ ॥ क्षीरवृक्षस्येति ॥ अश्वत्थो दुर्बलपुष्पस्य ग्रीवाः क्षीरदुमाः शारदा तिलके उक्तास्तदन्यतमस्य समिद्धिरित्य

एकैकं सप्तरात्रेण शुद्धयत्येव न संशयः ॥ एभिर्ब्रतैर्विपूतात्मा कर्मकुर्वीत नित्यशः ॥ ५७ ॥ एवं शुद्धस्य कर्माणि सिद्ध्यंत्येव न संशयः ॥ शुद्धात्मा कर्मकुर्वीत सत्यवादी जितेंद्रियः ॥ ५८ ॥ इष्टान् कामांस्ततः सर्वान्संप्राप्नोति न संशयः ॥ त्रिरात्रमेवोपवसे द्रुहितः सर्वकर्मणा ॥ ५९ ॥ त्रीणि नक्तानि वा कुर्यात्ततः कर्म समा रभेत् ॥ एवं विधानं कथितं पुरश्चर्याफलप्रदम् ॥ ६० ॥ गायत्र्याश्च पुरश्चर्या सर्वकामप्रदायिनी ॥ कथिता तव देवर्षे महापापविनाशिनी ॥ ६१ ॥ आदौ कुर्याद्ब्रतं मंत्री देहशोधनकारकम् ॥ पुरश्चर्या ततः कुर्यात्समस्तफलभागभवेत् ॥ ६२ ॥ इति ते कथितं गुह्यं पुरश्चर्याविधानकम् ॥ एतत्परस्मै नोवाच्यं श्रुतिसारं यतः स्मृतम् ॥ ६३ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधेत्रयोर्विंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ नारायण महाभाग गायत्र्यास्तु समासतः ॥ शांत्यादिकान् प्रयोगांस्तु वदस्व करुणानिधे ॥ १ ॥ नारायण उवाच ॥ अतिगुह्यमिदं पृष्ट्व ब्रह्मतनूद्भव ॥ न कस्यापि च वक्तव्यं दुष्टाय पिशुनाय च ॥ २ ॥ अथ शांतिः पयोक्ताभिः समिद्धिर्जुहुयाद्विजः ॥ शमीसमिद्धिः शाम्यंति भूतरोगग्रहादयः ॥ ३ ॥ आर्द्राभिः क्षीरवृक्षस्य समिद्धिर्जुहुयाद्विजः ॥ जुहुयाच्छकलैर्वापि भूतरोगादिशांतये ॥ ४ ॥ जलेन तर्पयेत्सूर्यपाणिभ्यां शांतिमाप्नुयात् ॥ जानुद्वये जले जप्त्वा सर्वान् दोषाञ्छमनयेत् ॥ ५ ॥ कंठद्वये जले जप्त्वा मुच्येत्प्राणांतिकाद्भयात् ॥ सर्वेभ्यः शांतिकर्मभ्यो निमज्ज्याप्सु जपः स्मृतः ॥ ६ ॥ सौवर्णे राजते वापि पात्रे ताम्रमयेऽपि वा ॥ क्षीरवृक्षमये वापि निर्व्रणे मृन्मयेऽपि वा ॥ ७ ॥ सहस्रं पंचगव्येन हुत्वा सुज्वलितेन ले ॥ क्षीरवृक्षमयैः काष्ठैः शेषं संपादयेच्छनैः ॥ ८ ॥ प्रत्याहुतिरुपृशजप्त्वा सहस्रं पात्रं संस्थितम् ॥ तेन तं प्रोक्षयेद्देशं कुशैर्मंत्रमनुस्मरन् ॥ ९ ॥

र्थः ॥ शकलैर्वाक्षीरवृक्षखंडैर्वा ॥ होमस्तु गायत्रीमंत्रेणैव सर्वत्र ॥ ४ ॥ एतद्धोमादिकं तर्पणादिकं चानुष्ठानमेकोनपंचाशद्दिनपर्यंतं प्रत्यहं कार्यम् ॥ सहस्रहोमो होमस्थले तर्पणं च तावत्संख्यं तर्पणस्थले सामान्यकार्यं विशेषकार्यानुरोधेन तर्पयेदिति ॥ शारदा तिलके सूर्यमंत्रप्रकरणं यो विधिरुक्तेन विधिना गायत्रीमंत्रांते सूर्यं तर्पयामिनम इति मंत्रं पठित्वा तर्पयेदित्यर्थः ॥ ५ ॥ सर्वेभ्यः शांतिकर्मभ्यो धिक इति शेषः ॥ इदमपि मंडलपर्यंतमेव ॥ ६ ॥ प्रयोगांतरमाह सौवर्णे इति ॥ सौवर्णाद्यन्यतमे पात्रे पंचगव्यं स्थापयित्वेत्यर्थः ॥ ७ ॥ क्षीरवृक्षमयैरिति ॥ तस्मिन् होमे इंधनमन्यन्नग्राह्यं किंतु पूर्वोक्तक्षीरवृक्षकाष्ठैरेवैवनादिकार्यं कर्तव्यमित्यर्थः ॥ ८ ॥ प्रत्याहुतीति ॥ प्रत्येकाहुतौ पंचगव्यं स्पृशन् न हुत्वा पश्चात्पात्रस्थपंचगव्यं गायत्रीमंत्रेण सहस्रं जप्त्वाऽभिमंत्र्य प्रोक्षयेदित्यन्वयः ॥ मंत्रं गायत्रीमंत्रम् ॥ ९ ॥

तस्मिन्देहोपद्रवस्थलेवल्लिचदद्यादित्यर्थः ॥ तेनपरकृताभिचारो नश्यतीत्यर्थः ॥ १० ॥ यद्येवंकुरुतेतदादेवभूतपिशाचाद्यान्वशेकुरुतेइत्यन्वयः ॥ ११ ॥ निखनेइति ॥ वक्ष्यमाणशूलस्यचतुर
स्रमंडलेलिखनेकृतेतस्यचभूमौनिखनेकृतेइत्यर्थः ॥ तेभ्यःपिशाचादिभ्यः ॥ तदेवाह मंडलेइति ॥ पूर्वोक्तेकृमिभूताद्युपद्रवरूपेसतीत्यर्थः ॥ मंडलेचतुरस्रमंडले शूलमष्टगंधेनालिख्यतच्छूलंगाय
त्र्यासहस्रवारमभिमंत्र्यभूमौनिखनेदित्यर्थः ॥ १२ ॥ अभिषेकमाह ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ क्रांतांविष्णुक्रांताम् ॥ देवीसहदेवी ॥ क्षीरवृक्षाअश्वत्थोदुंबरप्लक्ष्मण्यग्रीवाः ॥ १६ ॥ कुशकूर्चेति ॥

वल्लिकिरंस्ततस्तस्मिन्व्यायेत्तुपरदेवताम् ॥ अभिचारसमुत्पन्नाकृत्यापापंचनश्यति ॥ १० ॥ देवभूतपिशाचाद्यायद्येवंकुरुतेवशे ॥ गृहंग्रामंपुरंग्रामंसर्वं
तेभ्योविमुच्यते ॥ ११ ॥ निखनेमुच्यतेतेभ्योलिखनेमध्यतोपिच ॥ मंडलेशूलमालिख्यपूर्वोक्तेचक्रमेपिवा ॥ १२ ॥ अभिमंत्र्यसहस्रंतत्रिखनेत्सर्वंशां
तये ॥ सौवर्णराजतंवापिकुंभंताम्रमयंचवा ॥ १३ ॥ मृन्मयंवानवंदिव्यंसूत्रवेष्टितमव्रणम् ॥ स्थंडिलेसैकतेस्थाप्यपूरयेन्मंत्रविजलैः ॥ १४ ॥ दिग्भ्य
आहृत्यतीर्थानिचतसृभ्योद्विजोत्तमैः ॥ एलाचंदनकर्पूरजातीपाटलमल्लिकाः ॥ १५ ॥ विल्वपत्रंतथाक्रांतांदेवीव्रीहियवांस्तिलान् ॥ सर्पपांक्षीरवृक्षा
णांप्रवालानिचनिक्षिपेत् ॥ १६ ॥ सर्वाण्यभिविधायैवंकुशकूर्चसमन्वितम् ॥ स्नातःसमाहितोविप्रःसहस्रमंत्रयेदुधः ॥ १७ ॥ दिक्षुसौरानधीयीरन्मंत्रा
न्विप्रास्त्रयीविदः ॥ प्रोक्षयेत्पाययेदेनंनरीरंतेनाभिर्षिचयेत् ॥ १८ ॥ भूतरोगाभिचारेभ्यःसनिर्मुक्तःसुखीभवेत् ॥ अभिषेकेणमुच्येतमृत्योरास्यगतोनरः
॥ १९ ॥ अवश्यंकारयेद्विद्वान्राजादीर्वजिर्जीविषुः ॥ गावोदेयाश्चक्रत्विग्भ्यःअभिषेकेशतंमुने ॥ २० ॥ दक्षिणायनेवातुष्टिर्यथाशक्त्याऽथवाभवेत् ॥
जपेदश्वत्थमालभ्यमंदवारेशतंद्विजः ॥ २१ ॥ भूतरोगाभिचारेभ्योमुच्यतेमहतोभयात् ॥ गुडूच्याःपर्वविच्छिन्नाःपयोक्ताजुहुयाद्विजः ॥ २२ ॥ एवंमृत्युं
जयोहोमःसर्वव्याधिविनाशनः ॥ आम्रस्यजुहुयात्पत्रैःपयोक्तैर्ज्वरंशांतये ॥ २३ ॥ वचाभिःपयसाक्ताभिःक्षयंहुत्वाविनाशयेत् ॥ मधुत्रितयहोमेनराजय
क्ष्माविनश्यति ॥ २४ ॥ निवेद्यभास्करायात्रंपायसंहोमपूर्वकम् ॥ राजयक्ष्माभिभूतंचप्राशयेच्छांतिमाप्नुयात् ॥ २५ ॥ लताःपर्वसुविच्छिद्यसोमस्यजु
हुयाद्विजः ॥ सोमेसूर्येणसंयुक्तेपयोक्ताःक्षयंशांतये ॥ २६ ॥ कुसुमैःशंखवृक्षस्यहुत्वाकुष्ठंविनाशयेत् ॥ अपस्मारविनाशःस्यादपामार्गस्यतंडुलैः ॥ २७ ॥

सप्तविंशतिदर्शनावेण्यग्रंथिभूषितमितिकूर्चलक्षणसहितंकुशकूर्चमित्यर्थः ॥ १७ ॥ एनंभूताद्युपद्रुतंपुरुषमभिषिचयेत्गायत्रीमंत्रंपठन् ॥ पूर्वोक्तंअभिमंत्रणमपिगायत्रीमंत्रेणैव ॥ अत्रकुंभस्थापना
दिविधिःसर्वोपिशारदातिलकेदीक्षापटलेउक्तोग्राह्यः ॥ १८ ॥ १९ ॥ शतमिति ॥ शतंगावोदक्षिणाइत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ पर्वणिपर्वणिविच्छिन्नाःसमिधइत्यर्थः ॥ २२ ॥ २३ ॥ हुत्वा क्षयं रोगं
विनाशयेदित्यन्वयः ॥ मधुत्रितयंप्रसिद्धंपयोदधिघृतरूपम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ सोमेसूर्येणसंयुक्तेअपामार्गस्येत्यर्थः ॥ २६ ॥ तंडुलैर्वीजैरित्यर्थः ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ मसूरिकांपादरोगविशेषम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ पिपीलिमधुवल्मीकेइति ॥ पिपीलिकावल्मीके मधुवल्मीकेचेत्यर्थः ॥ मधुवल्मीकोमोहोलइतिप्रासिद्धः ॥ गृहेतयोरुपद्रवेजातिसतीत्यर्थः ॥ स
पिथुक्तशमीसमिद्धिः सर्पिथुक्तात्रेनौदनेनप्रत्येककार्येशतद्वयंहोमः ॥ ३१ ॥ शेषैर्होमावशेषैः ॥ अतएवपूर्वद्रव्ययोःसमुच्चयोभवति ॥ नयथासंख्यंसमिद्धिर्बलिदानासंभवात् ॥ अभ्रस्तनितशब्देन

क्षीरवृक्षसमिद्धोमादुन्मादोपिविण्मयति ॥ औदुंबरसमिद्धोमादतिमेहःक्षयंत्रजेत् ॥ २८ ॥ प्रमेहंशमयेद्धुत्वामधुनेक्षुरसेनवा ॥ मधुत्रितयहोमेननयेच्छां
तिमसूरिकाम् ॥ २९ ॥ कपिलासर्पिषाहुत्वानयेच्छांतिमसूरिकाम् ॥ उदुंबरवटाश्वत्थैर्गौगजाश्वामयंहरेत् ॥ ३० ॥ पिपीलिमधुवल्मीकेगृहेजातेशतंशतम् ॥
शमीसमिद्धिरत्रेनसर्पिषाजुहुयाद्विजः ॥ ३१ ॥ तदुत्थंशान्तिमायातिशेषैस्तत्रबलिहरेत् ॥ अभ्रस्तनितभूकंपालक्ष्यादौवनवेतसः ॥ ३२ ॥ सप्ताहंजुहुया
देवराष्ट्रेराज्यं सुखीभवेत् ॥ यादिशंशतजप्तेनलोष्टेनाभिप्रताडयेत् ॥ ३३ ॥ ततोऽग्निमारुतारिभ्योभयंतस्यविनश्यति ॥ मनसैवजपेदेनावद्धोमुच्येतबंधना
त् ॥ ३४ ॥ भूतरोगविषादिभ्यःस्पृशन्नृज्वाविमोचयेत् ॥ भूतादिभ्योविमुच्येतजलंपीत्वाभिमांत्रितम् ॥ ३५ ॥ अभिमंत्र्यशतंभस्मन्यसेद्धूतादिशान्तये ॥
शिरसाधारयेद्भस्ममंत्रयित्वातदित्यूचा ॥ ३६ ॥ सर्वव्याधिविनिर्मुक्तःसुखीजीवेच्छतंसमाः ॥ अशक्तःकारयेच्छांतिविप्रंदत्त्वातुदक्षिणाम् ॥ ३७ ॥ अथ
पुष्टिश्रियंलक्ष्मीपुष्पैर्हुत्वामुयाद्विजः ॥ श्रीकामोजुहुयात्पद्मैरक्तैःश्रियमवाप्नुयात् ॥ ३८ ॥ हुत्वाश्रियमवाप्नोतिजातीपुष्पैर्नवैःशुभैः ॥ शालितंडुलहो
मेनश्रियमाप्नोतिपुष्कलाम् ॥ ३९ ॥ समिद्धिर्विल्ववृक्षस्यहुत्वाश्रियमवाप्नुयात् ॥ विल्वस्यशकलैर्हुत्वापत्रैःपुष्पैःफलैरपि ॥ ४० ॥ श्रियमाप्नोतिपरमां
मूलस्यशकलैरपि ॥ समिद्धिर्विल्ववृक्षस्यपायसेनचसर्पिषा ॥ ४१ ॥ शतंशतंचसप्ताहंहुत्वाश्रियमवाप्नुयात् ॥ लाजैस्त्रिमधुरोपेतैर्होमेकन्यामवाप्नुया
त् ॥ ४२ ॥ अनेनविधिनाकन्यावरमाप्नोतिवाञ्छितम् ॥ रक्तोत्पलशतंहुत्वासप्ताहंहेमचाप्नुयात् ॥ ४३ ॥ सूर्यविंबेजलंहुत्वाजलस्थंहेमचाप्नुयात् ॥ अ
ब्रंहुत्वामुयादब्रंघ्रीहीन्ब्रीहिपतिर्भवेत् ॥ ४४ ॥ करीषचूर्णैर्वत्सस्यहुत्वापशुमवाप्नुयात् ॥ प्रियंगुपायसाज्यैश्चभवेद्धोमादिभिःप्रजा ॥ ४५ ॥ नि
वेद्यभास्करायान्नंपायसंहोमपूर्वकम् ॥ भोजयेत्तद्वतुस्नातांपुत्रंपरमवाप्नुयात् ॥ ४६ ॥

विच्छुल्लतापातोविवक्षितः ॥ वनवेतसःसमिधः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ बद्धस्यशत्रुभिःकारागृहेपातितस्यानुष्ठानसामग्र्यभावात्तत्कल्याणार्थमाह मनसैवेति ॥ ३४ ॥ स्पृशन्नितिदर्भेणेतिविशेषः ॥ तंत्रां
तरानुरोधात् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ यदुक्तंपुष्पैर्हुत्वैतितदेवस्पृश्याति श्रीकामइति ॥ रक्तैःपद्मैरपिश्रियमेवाप्नोतीत्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ त्रिमधुरं ॥ पयोदधिघृतंचेतिसमंत्रिमधुरंस्मृ
तमितिसिद्धांतशेखरे ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ जलंहुत्वैति जलेनतर्पयित्वेत्यर्थः ॥ जलस्थंहेमजलेगुप्तंहेमेत्यर्थः ॥ ब्रीहीन्हुत्वैतिशेषः ॥ ४४ ॥ प्रियंगुपायसाज्यैश्चेतिबहुवचनाद्ब्रह्मत्रयम् ॥ ४५ ॥ ४६ ॥

सप्ररोहाभिरिति ॥ प्ररोहोऽग्रंतत्सहिताभिः पलाशसमिद्धिरित्यर्थः ॥ अनुक्ते पलाशसमिद्धित्विवा मित्रकल्पे सामान्यपरिभाषणात् ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ सप्ररोहाभिरितिक्षीरवृक्षसमिधो विशेषणम् ॥ सुवर्ण

सप्ररोहाभिराद्राभिरायुर्दुत्वासमाप्नुयात् ॥ समिद्धिः क्षीरवृक्षस्य दुत्वाऽऽयुपमवाप्नुयात् ॥ ४७ ॥ सप्ररोहाभिराद्राभिरक्ताभिर्मधुरत्रयैः ॥ व्रीहीणांच शतं हु
त्वा हेमचायुरवाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ सुवर्णकुड्मलं हुत्वा शतमायुरवाप्नुयात् ॥ दूर्वाभिः पयसा वापि मधुना सर्पिषा पिवा ॥ ४९ ॥ शतं शतं च सप्ताहमपमृत्युं व्य
पोहति ॥ शमीसमिद्धिरेन पयसा वा च सर्पिषा ॥ ५० ॥ शतं शतं च सप्ताहमपमृत्युं व्यपोहति ॥ न्यग्रोधसमिधो हुत्वा पायसं होमयेत्ततः ॥ ५१ ॥ शतं श
तं च सप्ताहमपमृत्युं व्यपोहति ॥ क्षीराहारोजपेन मृत्योः सप्ताहाद्विजयी भवेत् ॥ ५२ ॥ अनश्रन्वाग्यतो जप्त्वा त्रिरात्रं मुच्यते यमात् ॥ निमज्ज्याप्सु जपे देवसद्यो
मृत्योर्विमुच्यते ॥ ५३ ॥ जपेद्विल्वंसमाश्रित्य मासं राज्यमवाप्नुयात् ॥ विल्वं हुत्वा पुण्याद्राज्यं समूलफलपल्लवम् ॥ ५४ ॥ हुत्वा पद्मशतं मासं राज्यमाप्नो
त्यकंटकम् ॥ यवागूं ग्राममाप्नोति हुत्वा शालिसमन्वितम् ॥ ५५ ॥ अश्वत्थसमिधो हुत्वा युद्धादौ जयमाप्नुयात् ॥ अर्कस्य समिधो हुत्वा सर्वत्र विजयी भवे
त् ॥ ५६ ॥ संयुक्तैः पयसा पत्रैः पुष्पैर्वा वेतसस्य च ॥ पायसेन शतं हुत्वा सप्ताहं वृष्टिमाप्नुयात् ॥ ५७ ॥ नाभिदग्ने जले जप्त्वा सप्ताहं वृष्टिमाप्नुयात् ॥ जले भस्म
शतं हुत्वा महावृष्टिं निवारयेत् ॥ ५८ ॥ पालाशीभिरवाप्नोति समिद्धिर्ब्रह्मवर्चसम् ॥ पलाशकुसुमैर्दुत्वा सर्वमिष्टमवाप्नुयात् ॥ ५९ ॥ पयो हुत्वा पुण्यान्मेधा
मान्यं बुद्धिमवाप्नुयात् ॥ अभिमंथ्यपिवेद्वा ह्यं संमेधामवाप्नुयात् ॥ ६० ॥ पुष्पहोमे भवेद्वासस्तं दुर्भिक्षं तद्विधं पटम् ॥ लवणं मधुसंमिश्रं हुत्वेष्टं वशमानये
त् ॥ ६१ ॥ नयेदिष्टं वंशं हुत्वा लक्ष्मीपुष्पैर्मधुपुतैः ॥ नित्यमंजलिनात्मानमभिर्षिचे जले स्थितः ॥ ६२ ॥ मतिमारोग्यमायुष्यमयं स्वास्थ्यमवाप्नुयात् ॥
रोग्यकामस्तु जपेन्मासद्वयं द्विजः ॥ भवेदायुष्यमारोग्यं श्रियै मासत्रयं जपेत् ॥ ६३ ॥ अथ चारुविधिर्मासं सहस्रं प्रत्यहं जपेत् ॥ आयुष्कामः शुचौ देशे प्राप्नुयादायुरुत्तमम् ॥ ६४ ॥ आयुरा
ग्यं श्रियं विद्यां च पंचभिः ॥ ६५ ॥ एवमेवोत्तरां कामान् मासैरेवोत्तरैर्ब्रजेत् ॥ एकपादोजपेद्दूर्ध्वबाहुः स्थित्वा निराश्रयः ॥ ६६ ॥ मासं शतत्रयं विप्रः
सर्वान् कामान्वाप्नुयात् ॥ एवं शतोत्तरं जप्त्वा सहस्रं सर्वमाप्नुयात् ॥ ६८ ॥

कुड्मलं हेमकमलम् ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ समूलफलपल्लवं संपूर्णवृक्षमित्यर्थः ॥ ५४ ॥ यवागूं हुत्वेति शेषः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ लक्ष्मीपुष्पैः
वित्ववृक्षपुष्पैः ॥ ६२ ॥ एतान्यनुष्ठानान्यन्यमुद्दिश्यापि कुर्यादित्याह कुर्यादिति ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥

परमशीष्टम् ॥ ६९ ॥ मासंशतं जपेदित्यन्वयः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ रुद्धा प्राणमित्यर्थः ॥ अमोघास्त्यवाग्भवेदित्यर्थः ॥ ७३ ॥ देवः सूर्यः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥

रुद्धा प्राणमपानं च जपेन्मासंशतत्रयम् ॥ यदिच्छेत्तदवाप्रोतिसहस्रात्परमाप्नुयात् ॥ ६९ ॥ एकपादोजपेदूर्ध्वबाहूरुध्वानिलं वशः ॥ मासंशतमवाप्रो
तियदिच्छेदितिकौशिकः ॥ ७० ॥ एवंशतत्रयं जप्त्वासहस्रं सर्वमाप्नुयात् ॥ निमज्ज्याप्सु जपेन्मासंशतमिष्टमवाप्नुयात् ॥ ७१ ॥ एवंशतत्रयं जप्त्वासहस्रं
सर्वमाप्नुयात् ॥ एकपादोजपेदूर्ध्वबाहूरुध्वानिराश्रयः ॥ ७२ ॥ नक्तमश्रन् हविष्यान्नं वत्सरादपितामियात् ॥ गीरमोघाभवे देवं जप्त्वासंवत्सरद्वयम् ॥ ७३ ॥
त्रिवत्सरं जपेदेवं भवेत्त्रैकालदर्शनम् ॥ आयाति भगवान् देवश्चतुःसंवत्सरं जपेत् ॥ ७४ ॥ पंचभिर्वत्सरैरेव मणिमादिगुणो भवेत् ॥ एवं षड्वत्सरं जप्त्वा कामरू
पित्वमाप्नुयात् ॥ ७५ ॥ सप्तभिर्वत्सरैरेव मम रत्वमवाप्नुयात् ॥ मनुत्वं न वभिः सिद्धमिदं त्वंदशभिर्भवेत् ॥ ७६ ॥ एकादशभिराप्रोति प्राजापत्यं तु वत्सरैः ॥
ब्रह्मत्वं प्राप्नुयादेवं जप्त्वा द्वादशवत्सरान् ॥ ७७ ॥ एतेनैव जिता लोकास्तपसानारदादिभिः ॥ शाकमन्ये परे मूलं फलमन्ये पयः परे ॥ ७८ ॥ घृतमन्ये परे सो
मम परे च रुवृत्तयः ॥ ऋषयः पक्षमश्रंतिकेचिद्वैक्ष्याशिनोऽहनि ॥ ७९ ॥ हविष्यमपरेऽश्रंतः कुर्वत्येदं श्रंतपः ॥ अथ शुद्धचैरहस्यानां त्रिसहस्रं जपेद्विजः ॥ ८० ॥
न्मासं शुद्धो भवेत्स्तेयात्सुवर्णस्य द्विजोत्तमः ॥ जपेन्मासं त्रिसहस्रं सुरापः शुद्धिमाप्नुयात् ॥ ८१ ॥ मासं जपेत्त्रिसहस्रं शुचिः स्याद्भूरुतल्पगः ॥ त्रिसहस्रं जपे
मासं कुटीं कृत्वा वने वसन् ॥ ८२ ॥ ब्रह्महामुच्यते पापादितिकौशिकभाषितम् ॥ द्वादशाहं निमज्ज्याप्सु सहस्रं प्रत्यहं जपेत् ॥ ८३ ॥ मुच्येरन्नं हसः सर्वमहा
पातकिनो द्विजः ॥ त्रिसहस्रं जपेन्मासं प्राणानायम्य वाग्यतः ॥ ८४ ॥ महापातकयुक्तो वा मुच्यते महतो भयात् ॥ प्राणायामसहस्रेण ब्रह्महापि विशुध्य
ति ॥ ८५ ॥ षट्कृत्वस्त्वभ्यसेदूर्ध्वप्राणायामोऽसमाहितः ॥ प्राणायामो भवेदेष सर्वपापप्रणाशनः ॥ ८६ ॥ सहस्रमभ्यसेन्मासं क्षितिपः शुचितामियात् ॥
द्वादशाहं त्रिसहस्रं जपेद्विगोवधे द्विजः ॥ ८७ ॥ अगम्यागमनस्तेयहननाभक्ष्यभक्षणे ॥ दशसाहस्रमभ्यस्ता गायत्री शोधयेद्विजम् ॥ ८८ ॥ प्राणायामश
तं कृत्वा मुच्यते सर्वकिल्बिषात् ॥ सर्वेषामेव पापानां संकरे सति शुद्धये ॥ ८९ ॥ सहस्रमभ्यसेन्मासं नित्यजापी वने वसन् ॥ उपवाससमं जप्यं त्रिसहस्रं
तदित्युचः ॥ ९० ॥ चतुर्विंशतिसहस्रमभ्यस्ता कृच्छ्रं संज्ञिता ॥ चतुःषष्टिसहस्राणि चांद्रायणसमानितु ॥ ९१ ॥ शतकृत्वोभ्यसेन्नित्यं प्राणाना
यम्यसंध्ययोः ॥ तदित्युचमवाप्रोतिसर्वपापक्षयं परम् ॥ ९२ ॥

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ श्रीमच्छैवकुलोत्पन्नोरंगनाथात्मजः सुधीः ॥ श्रीलक्ष्मीगर्भसंभूतो नीलकण्ठोभिधानतः ॥ १ ॥ देवीभागवतस्यास्यव्याख्यानर

निमज्ज्याप्सु जपे त्रित्यंशतकृत्वस्तदित्यृचम् ॥ ध्यायन् देवीं सूर्यरूपां सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ९३ ॥ इति ते सम्यगाख्याताः शांतिशुद्ध्यादिकल्पनाः ॥ रहस्या
तिरहस्याश्च गोपनीयास्त्वया सदा ॥ ९४ ॥ इति संक्षेपतः प्रोक्तः सदाचारस्य संग्रहः ॥ विधिनाचरणादस्य मायादुर्गा प्रसीदति ॥ ९५ ॥ नैमित्तिकं च नित्यं च
काम्यं कर्म यथाविधि ॥ आचरेन्मनुजः सोयं भुक्तिमुक्तिफलानि भाक् ॥ ९६ ॥ आचारः प्रथमो धर्मो धर्मस्य प्रभुरीश्वरी ॥ इत्युक्तं सर्वशास्त्रेषु सदाचारफलं म
हत् ॥ ९७ ॥ आचारवान्सदापूतः स देवाचारवान्मुखी ॥ आचारवान्सदाधन्यः सत्यं सत्यं च नारद ॥ ९८ ॥ देवीप्रसादजनकं सदाचारविधानकम् ॥ यद
पिशृणुयान्मर्त्यो महासंपत्तिं सौख्यभाक् ॥ ९९ ॥ सदाचारेण सिध्येच्च ऐहिकामुष्मिकं सुखम् ॥ तदेव ते मया प्रोक्तं किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १०० ॥
इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे सदाचारनिरूपणं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ एकादशस्कंधः समाप्तः ॥ ११ ॥ ॥ २४ ॥ ॥

सार्धैरामाब्धिनेत्रेणु (१२४३ ॥) पद्यैर्व्यासकृतैः शुभैः ॥ देवीभागवतस्यास्यैकादशः स्कंध ईरितः ॥ १ ॥

हितस्य च ॥ व्याख्यायः कृतवान्सम्यक्तिलकाख्यां समुज्ज्वलाम् ॥ २ ॥ स्कंधश्चैकादशस्तस्याः समाप्तोऽभूच्छुभार्थदः ॥ प्रीयतांते न मे देवी गायत्री परमेश्वरी ॥ ३ ॥ इति श्रीशैवकुलोत्पन्नोरंग
नाथात्मजलक्ष्मीगर्भजनीलकण्ठकृते देवीभागवततिलके एकादशस्कंधे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ स्कंधश्चायं समाप्तः ॥ ११ ॥ श्रीजगदंबार्पणमस्तु ॥

इदं पुस्तकं मुम्वय्यां श्रीकृष्णदासात्मजेन खेमराजेन स्वकीये श्रीवेङ्कटेश्वरयन्त्रालयेऽङ्कित्वा
प्रकाशितम् । संवत् १९५१ शके १८१६

॥ इति श्रीमद्देवीभागवते एकादशस्कंधः समाप्तः ॥